

K

SLÄPP LOSS KRAFTEN I KULTUREN OCH UTVECKLA DEMOKRATIN

Innehållsförteckning

SLÄPP LOSS KRAFTEN I KULTUREN.....	3
UK1 Utlåtande kulturpolitik	3
UK2 Utlåtande medier.....	47
UK3 Utlåtande idrottsfrågor.....	54
UTVECKLA DEMOKRATIN	57
UK4 Utlåtande förmåner för politiker och chefer.....	57
UK5 Utlåtande sekretess och integritet.....	65
UK6 Utlåtande kommunal demokrati, kommunal indelning och myndighetsorganisationen	68
UK7 Utlåtande vallagen och statsskicket	85
UK8 Utlåtande helgdagar och sommartid.....	103
UK9 Utlåtande trossamfunds- och begravningsfrågor	106
UK10 Utlåtande diskriminering.....	110

SLÄPP LOSS KRAFTEN I KULTUREN

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A114:5, F54:4, K1:1, K1:2, K2:1, K3:1, K4:1, K4:2, K4:3, K5:1, K5:2, K5:3, K5:4, K5:5, K6:1, K6:2, K7:1, K7:2, K7:3, K8:1, K8:2, K9:1, K9:2, K10:1, K11:1, K11:2, K12:1, K13:1, K14:1, K15:1, K15:2, K16:1, K16:2, K17:1, K17:2, K18:1, K18:2, K19:1, K19:2, K20:1, K20:2, K21:1, K21:2, K22:1, K22:2, K23:1, K23:2, K23:3, K23:4, K23:5, K23:6, K23:7, K23:8, K23:9, K23:10, K23:11, K24:1, K24:2, K24:3, K25:1, K26:1, K26:2, K26:3, K26:4, K26:5, K26:6, K27:1, K27:2, K28:1, K28:2, K29:1, K29:2, K29:3

UK1 Utlåtande kulturpolitik

En bra kulturpolitik skapar ett kreativt Sverige

Vi socialdemokrater grundar vår kulturpolitik på övertygelsen att konsten har ett eget värde och tar sin utgångspunkt i vår absoluta tilltro till att alla människor ska ha rätt till att ta del av kultur och utöva kultur. Genom en prioritering av barn och unga och en satsning på integration, folkbildning och jämställdhet kan kulturen spridas till fler. Kultur utgör en väsentlig näring för en levande demokrati. Kultur är ett mått på samhällets värdighet.

Den kulturella infrastrukturen, teatrar, konserthus, museer, ideella organisationer, är ett mödosamt bygge som det är viktigt att slå vakt om. Den så kallade kultursamverkansmodellen ger större regionalt och lokalt inflytande, vilket är en positiv konsekvens. Samtidigt finns en risk att det nationella helhetsperspektivet inte på samma sätt kan hävdas. Vi måste kunna hävda båda perspektiven.

Utan de kulturellt yrkesverksamma finns det ingen professionell konst och kultur. Det är därför avgörande att det finns förutsättningar för kulturskaparna att leva på och utvecklas i sin yrkesroll. Arbetsmarknaden förändras, allt fler har inte längre en fast anställning och allt fler arbetar som egenföretagare. För de kulturellt yrkesverksamma är detta ingen nyhet. Kulturarbetsmarknaden skiljer sig i vissa avseenden från arbetsmarknaden. Politiken måste ta hänsyn till och förstå dess specifika villkor. En socialdemokratisk kulturpolitik vill göra det möjligt för fler kulturarbetare att leva på sitt arbete.

Kulturområdet har fått en allt större betydelse ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. Kultursektorn är i EU i dag dubbelt så stor som bilindustrin och den har en betydande tillväxtpotential. En socialdemokratisk kulturpolitik syftar till att med bibehållen respekt för konstens integritet och egenvärde utveckla de kulturella näringarna. Utan ett fritt konst- och kulturliv, både för professionella och amatörer finns ingen näring att utveckla. Vi socialdemokrater ser kulturens attraktionskraft som en stor utvecklingspotential, inte minst inom besöksnäringen.

Socialdemokraternas kulturpolitik utgår från ett kulturbegrepp som tar samtliga medborgares erfarenheter och förhoppningar på allvar. Det gäller att se olikheter som en rikedom och skillnader som något kulturellt produktivt. Detta gäller begrepp som kön, klass, ålder, etnisk härkomst, funktionsnedsättning och sexuell läggning. Alla människors erfarenheter är viktiga att ta tillvara i kulturlivet.

Delaktighet och tillgänglighet är centrala värden i en socialdemokratisk kulturpolitik. Det är en självklarhet att samhällets kulturinstitutioner är öppna för så många som möjligt.

Den svenska kulturpolitiken har genom den starka betoningen på folkbildning lyckats förena konstärlig och kulturell professionalism med en stark deltagar- och amatörkultur, och se detta som blomstrande grenar på samma friska träd. Kulturlivets bredd och spets har hållits samman. Folkbildningen utgör därför även i framtiden en av hörnstenarna i en socialdemokratisk kulturpolitik. Inte minst i den tid vi lever nu, med ekonomisk nedgång och samhällelig oro, måste vi socialdemokrater kraftfullt argumentera för betydelsen av det livslånga lärandet och värna den fria och oberoende folkbildningen.

Det offentliga samtalet, demokratins själva grundval, hotas i dag av kommersialisering och ägarkoncentration i mediavärlden. Mediepolitiken utgör en grundbult i socialdemokratisk kulturpolitik och syftar till en mediepolitik där fler röster kommer till tals. Den digitala utvecklingen innebär möjligheter härvidlag och dess möjligheter måste en framåtsyftande kulturpolitik ta till vara.

Vi vill släppa loss kraften i kulturen. Vi vill stärka och utveckla den kreativitet, sprängkraft och möjligheter att berika livet som finns i svenskt kulturliv. Vår vision är att med hjälp av kulturens och medias kraft skapa världens mest kreativa land. Det är viktigt därför att kultur och media har ett värde i sig – som fria och oberoende krafter. Men det är också viktigt för att många av framtidens jobb finns inom kulturen och de kreativa näringarna där utvecklingen går snabbt och nya idéer föds och sprider sig till andra delar i näringslivet.

Vi socialdemokrater ser kulturen som en del av välfärdens kärna. Konsten och kulturen är starka krafter som kan, om de stöds av en klok politik, bidra till att skapa ett samhälle som vi alla vill leva i. En sådan modern kulturpolitik avser Socialdemokraterna att fortsätta utveckla.

Framtida kultursatsningar

Inför valet 2010 presenterade Socialdemokraterna tillsammans med Miljöpartiet och Vänsterpartiet en kulturplattform som bland annat innebar att man avsåg öka den nationella kulturbudgeten med en miljard under mandatperioden. Denna ambitionshöjning har till stor del fullföljts. Partistyrelsen vill verka för att fortsatt värna kulturområdet och utveckla en kulturpolitik där vi ser kulturen som en del av välfärdens kärna. Partistyrelsen anser samtidigt att det i dagsläget inte är en framkomlig väg att binda en framtida regering vid specifika budgetförslag.

Inom kulturpolitiken har det varit särskilt viktigt att prioritera barn och unga och det har också framgått av det socialdemokratiska budgetalternativet. Självklart är att satsningar på barns och ungas kultur- och fritidsverksamhet ska inkludera alla, oavsett, klass, kön, etnicitet, funktionsnedsättning, sexualitet och religion. Barn och unga har rätt till en god fritid och bra verksamhet både under skoltid och under skollov. Socialdemokraterna i riksdagen har, som en del i vår kulturpolitik för barn och unga, lagt förslag i riksdagen om fri entré på statliga museer och om stöd till det ideella kulturarvet

När det gäller digitalisering av vårt kulturarv lade Socialdemokraterna i riksdagen förslag i årets budget om att återinföra ACCESS-projektet, vilket för många institutioner skulle möjliggöra ett ökat tempo avseende digitaliseringen av kulturarvet. Socialdemokraterna i riksdagen har vid flera tillfällen påpekat vikten av den kulturella infrastrukturen över hela landet. En särskilt viktig verksamhet har varit digitaliseringen av biograferna som bland annat har möjliggjort filmpremiärer över hela landet, direktsändning av opera och helt nya mötesformer. I budgeten för 2013 föreslog Socialdemokraterna extra anslag för digitalisering av biografier på mindre orter.

Frågan om en ny nationalscen för opera, balett och musikteater är en ambition många har drivit under lång tid. Partistyrelsen delar uppfattningen att denna satsning är av sådan storlek och dignitet att man måste ställa stora krav både på stabilitet i investeringsfasen men också inse att en sådan satsning kräver stora budgettillskott. Partistyrelsens uppfattning är att en eventuell framtida satsning på operakonsten inte kan ske på bekostnad av andra kultur- och konstområden.

Frågan om hur hyran ska regleras avseende så kallade kulturella ändamålsfastigheter utreds av Statens Fastighetsverk som har direktiv att återkomma med förslag som på ett bättre sätt än idag ska hantera frågan. Ställningstagande i frågan tas först när utredningen är slutförd.

Kulturellt yrkesverksamma

De kulturellt yrkesverksamma utgör navet i skapandet av konst och kultur. De har ofta dåliga arbetsvillkor och svårare att passa in i de traditionella trygghetssystemen. Socialdemokraterna har i riksdagen yrkat på att en nationell strategi ska utarbetas som har till syfte att långsiktigt stärka kulturskaparnas villkor. Detta är en viktig fråga för oss socialdemokrater.

Den allmänna regeln är att alla kostnader för att förvärva och bibehålla intäkter är avdragsgilla, det vill säga kostnader som är nödvändiga för att driva verksamheten framåt. Det kan vara så att enskilda och företag ibland lyckas få igenom avdrag som med en mera strikt tolkning inte borde godkännas. Detta anser inte partistyrelsen är något argument för att vi som parti ska ta olika initiativ för att öka avdragsmöjligheterna. Partistyrelsen ser hellre en utveckling mot färre och mindre avdrag. Skattesystemet blir på så sätt mer likformigt, rättvist och genomskinligt. Partistyrelsen avslår därmed förslaget om att avdragsrätt för förstagsinköp införs.

Partistyrelsen menar att välfärdens finansiering måste gå före olika skattesänkingsförslag. För att finansiera välfärden behövs en hög normalskattesats när det gäller momsen, och den ska gälla så många varor och tjänster som möjligt. Det måste finnas en skarp motivering för varje undantag. En del företeelser inom kulturen har den lägsta av Sveriges två nedsatta skattesatser för moms. Partistyrelsen menar att alla förändringar av skatter och momssatser ska ske samlat.

Litteratur, läsfrämjande, e-böcker, bibliotek

Vi socialdemokrater har alltid hävdad litteraturen och läsandet som en bildningsväg att särskilt värna om. Det är med oro vi ser att läsandet och bibliotekslånen minskar. Vi har en bibliotekslag som garanterar en miniminivå av biblioteksverksamhet i varje kommun, men samtidigt minskar många biblioteks resurser – mindre pengar till bokinköp och färre personal. Folkbiblioteken är kommunernas ansvar och vi vet att det i kärva tider är svårt att hävda kulturverksamhet i kommunerna. Partistyrelsen vill poängtera vikten av att alla har tillgång till bibliotek och avgiftsfria lån. Det måste få ligga inom det kommunala beslutsfattandet hur bibliotekens verksamhet regleras mer i detalj och vill därför inte utfärda regelverk för reservationsavgifter och fjärrlån inom och utom den egna kommunen.

E-boksfrågan är svår och komplicerad. Det pågår idag ett omfattande arbete för att på olika sätt möjliggöra att använda den nya tekniken samtidigt som den kommersiella e-boksmarknaden får möjlighet att utvecklas. I denna process måste både teknikens möjligheter bejakas samtidigt som upphovsrätten hävdas. Frågan, som inkluderar flera aspekter, till exempel idén om ett nationellt e-boksbibliotek och teknikneutralitet, är något som Socialdemokraterna i riksdagen noga följer och driver. Detta är en viktig del i läsfrämjandet.

Moms på vanliga böcker är sex procent. Momsen är också sex procent på böcker, tidningar och dylikt som återges i tal på en cd-skiva eller något annat tekniskt medium. Momsen är däremot 25 procent på e-böcker som man läser elektroniskt, på dator, läsplatta eller mobil. Detta gäller även om innehållet återges exakt som i den tryckta upplagan. Detta upplevs givetvis som motsägelsefullt. En enig riksdag står bakom ståndpunkten att det ska vara samma moms på pappersböcker som e-böcker. Sverige driver idag en förändring avseende denna fråga i EU.

Det är viktigt att prioritera läsfrämjande insatser, särskilt för läsovana grupper. Bokläsningen minskar i den vuxna befolkningen, både om man mäter hur många som läser en vanlig dag och hur lång tid man lägger på bokläsning. Även läsningen bland barn och unga minskar. Klyftorna mellan olika grupper är stora. Män och personer med kortare utbildning läser mindre än kvinnor och högutbildade. Hur mycket barnen läser påverkas i hög grad av kön, socioekonomiska faktorer och föräldrarnas utbildningsnivå.

Forskningen visar att lusten att läsa är viktig för läsförmågan. För barnens del är föräldrarnas inställning till läsning och högläsning betydelsefull. Men svenska barn får allt sämre tillgång till böcker i hemmen och har allt färre läsande förebilder. Undersökningar visar att antalet barn som läser mycket och som tycker att det är roligt att läsa minskar. De svenska elevernas läsning har enligt PISA-undersökningarna blivit sämre

sedan år 2000 och sjunkit från en hög till en genomsnittlig nivå i OECD. Skolverket menar att de försämrade läsresultaten kan bero på att gruppen barn som läser mycket och med stort intresse minskar och att färre barn får uppleva att ha böcker och läsande människor i sin närmiljö. Verkligheten visar behovet av skolbibliotek på varje skola oavsett huvudman, som skollagen säger. Partistyrelsen är dock inte beredd att föreslå lagstiftning om skolbibliotekarier då detta är ett ansvar för respektive huvudman.

Bibliotekens uppgift är att stimulera just läslust och de utgör på så sätt de ett oundgängligt komplement till skolans lästräning Arbetsplatsbibliotek, väggkrogsbibliotek och riktade projekt i samarbete med folkbildningen eller fackföreningsrörelsen är exempel på hur bibliotek och bibliotekarier kan arbeta med att sprida litteratur och läsning till vuxna.

Partistyrelsen tror att det är viktigt att i detta arbeta involvera folkrörelserna; fackföreningarna, idrottsrörelsen och det ideella föreningslivet. Det är viktigt att ta tillvara de bra projekt som gjorts inom detta område. Ett projekt att särskilt lyfta fram är Läs för mig, pappa. Det kombinerar flera saker; betydelsen av den goda förebilden – pappor från läsovana miljöer som läser för sina söner och döttrar. Men den visar generellt på betydelsen av den goda förebild det är för barn att deras föräldrar läser, oavsett om det är mammor eller pappor som läser, och oavsett om det är för söner eller döttrar som föräldrarna läser. Satsningar på biblioteken, på fler böcker och på ett personligt möte spelar roll. Det lånas och läses helt enkelt fler böcker om biblioteket ges resurser att göra det man är bäst på. Socialdemokraterna i riksdagen har föreslagit ett Läslyft för Sverige. Handlingsplanen ska samordnas av en nationell biblioteksmyndighet. Satsningen ska inbegripa såväl barn som vuxna. För detta projekt har vi i vår kulturmotion i riksdagen anslagit 10 miljoner kronor mer än den borgerliga regeringen för 2013.

Socialdemokraterna i riksdagen har också föreslagit att Kungliga Biblioteket får uppdraget att utarbeta en biblioteksstrategi och bibliotekspolitik, samt att Kungliga Biblioteket ska ta fram en strategi som ska tillse att inga skolhuvudmän bryter mot skollagen avseende skolbiblioteken. Litteraturutredningen som presenterades hösten 2012 visar på ett antal förslag inom läsfrämjande och skolbibliotek. Socialdemokraterna i riksdagen har gått från ord till handling och redan föreslagit en rad åtgärder och också föreslagit medel för detta. Vi socialdemokrater menar att Kungliga biblioteket bör få uppdraget att utarbeta en biblioteksstrategi och bibliotekspolitik, samt att Kungliga biblioteket ska ta fram en strategi som ska tillse att inga skolhuvudmän bryter mot skollagen avseende skolbiblioteken.

Kulturpolitikens regelverk

Socialdemokraterna betonar kulturens roll av grundpelare i välfärdssamhälle, det är då av största vikt att politiker på alla nivåer betonar kulturfrågorna och bevakar att de tillmäts betydelse i olika beslutsprocesser. Vi socialdemokrater ser också att ett mångsidigt kulturliv skapar förutsättningar för ett öppet demokratiskt samhälle. Det är idag många som ser betydelsen av konsten och kulturen som en del av näringslivsutvecklingen, begreppet kulturella och kreativa näringar har fått fäste i regioner och kommuner. Detta är på många sätt en bra och konstruktiv utveckling som kan betyda att kulturen tas på större allvar inom samhällsutvecklingen. Samtidigt får det inte leda till att konst och kultur i alla avseenden åläggs en

nyttospekt. Ett sådant synsätt kan hämma det fria konst- och kulturlivet. Kulturpolitiken bör endast sekundärt vara aspektpolitik, Det är viktigt att betona konstens egenvärde och att konstens innehåll ska vara fri från politisk styrning. Att lagstifta om rätten till kultur är en tanke som ofta återkommer i debatten. Kultur är ett område som illa lämpar sig för lagstiftning då det är omöjligt att skapa en hållbar definition på vad som när det gäller kulturupplevelser ska vara en lagstadgad rättighet avseende såväl kvantitet som kvalitet.

År 1974 fastställde en enig riksdag målen för den statliga kulturpolitiken. Denna politik blev en stor framgång och ligger än i dag i väsentliga avseenden till grund för den förda kulturpolitiken. De reviderades 1996 av en socialdemokratisk regering. Partistyrelsen anser att målen från 1974, reviderade 1996, har haft en stor betydelse för en gemensam syn på kulturen och kulturpolitiken i vårt land. De har tjänat ett pedagogiskt syfte. På alla nivåer; stat, region och kommun har man inom politiska nämnder, och styrelser för institutioner, brutit ner dessa mål och tolkat vad de betytt för den egna verksamheten. Det har varit en enhetsskapande och sammanhållande kraft. Samtidigt måste vi som socialdemokrater vara framtidsinriktade och se möjligheterna med exempelvis den digitala revolutionen, inte minst inom kulturområdet.

2009 lade den borgerliga regeringen fram propositionen Tid för kultur där målen omarbetats och bland annat hade målet om att motverka kommersialismens negativa verkningar strukits. Socialdemokraterna yrkade i riksdagen avslag på att införa nya mål, och betonade särskilt vikten av att behålla målet om att motverka kommersialismens negativa verkningar.

En motion om den statliga kulturpolitiken på musikområdet pekar på vikten för partiet att vara aktiv inom kulturområdet och driva kulturfrågor både i valrörelse och i mellanvalsperioder. Det är lätt att dela dessa ställningstaganden.

När Rikskonserter lades ner, mot vår vilja, inrättades Statens Musikverk/Musikplattformen. Många har insett att det var väsentliga värden som gick förlorat i och med Rikskonserterns nedläggning är otvetydigt och strukturerna och rollfördelningen bland musiklivets olika aktörer och myndigheter är fortfarande oklar. Partistyrelsen och Socialdemokraterna i riksdagen följer denna utveckling noga, med beredskap att föreslå förändringar, för att utveckla musiklivet i Sverige.

Kulturlivet i hela Sverige ska leva och utvecklas. Kulturen utgör en omistlig del i samhällsbygget och är en avgörande lokaliserings- och tillväxtfaktor. Det är också viktigt att det, utöver de offentliga kulturinstitutionerna, finns ett fritt och självständigt kulturliv. De ideella arrangörerna utgör ofta motorn i det lokala kulturlivet och engagerar många människor som brinner för att arrangera teaterföreställningar, konserter, festivaler med mera.

Den socialdemokratiska kulturpolitiken vill öka alla medborgares tillgänglighet till kultur och stödja aktörer som skapar kulturella mötesplatser där publik kan möta utövare. De ideella kulturarrangörerna utgör på flera sätt motorn och navet i kulturlivet. Det är partistyrelsens mening att deras intressen och

stödet till dem bör tas tillvara i regionernas kulturplaner och uppmärksammas i dialogen mellan regionerna och den nationella nivån.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna K1:2, K5:4, K7:2, K8:1, K9:1, K13:1, K15:1, K16:1, K17:1, K18:1, K19:1, K20:1, K21:1, K22:1, K23:1, K24:1

K1:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att alla barn och ungdomar oavsett klass, kön, etnicitet, funktion, sexualitet, religion ska ha tillgång till kultur- och fritidsverksamhet
K5:4 (Lunds arbetarekommun) att verka för en kulturpolitik som endast sekundärt beaktar kulturen som aspektpolitik

K7:2 (Södermanlands partidistrikt) att säkerställa en fortsatt satsning på barnkultur och på en infrastruktur för kvalitativ kultur i hela landet

K8:1 (Ullerud arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K9:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K13:1 (Värnamo arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att återinföra fritt inträde på statens museer

K15:1 (Gävleborgs partidistrikt) att fortsätta vår tidigare satsning på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K16:1 (Oskarshamns arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barn- och ungdomskulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K17:1 (Karlstads arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K18:1 (Nordvärmlands arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K19:1 (Umeå arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K20:1 (Skellefteå arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K21:1 (Skellefteå arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K22:1 (Norsjö arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K23:1 (Stockholms partidistrikt) att en fortsatt satsning på kulturen och särskilt barn- och ungdomskulturen samt den kulturella infrastrukturen i form av institutioner och folkbildning genomförs under nästa mandatperiod

K24:1 (Härjedalens arbetarekommun) att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barn- och ungdomskulturen samt en kraftfull satsning för de äldre

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A114:5, F54:4, K1:1, K2:1, K3:1, K4:1, K4:2, K4:3, K5:1, K5:2, K5:3, K5:5, K6:1, K6:2, K7:1, K7:3, K8:2, K9:2, K10:1, K11:1, K11:2, K12:1, K14:1, K15:2, K16:2, K17:2, K18:2, K19:2, K20:2, K21:2, K22:2, K23:2, K23:3, K23:4, K23:5, K23:6, K23:7, K23:8, K23:10, K23:11, K24:2, K24:3, K25:1, K26:1, K26:2, K26:3, K26:4, K26:5, K26:6, K27:1, K27:2, K28:1, K28:2, K29:1, K29:2, K29:3

A114:5 (Landskrona arbetarekommun) att museum i Sverige är avgiftsfria

F54:4 (Simrishamns arbetarekommun) att gratis sommarlovsaktiviteter erbjuds alla barn

K1:1 (Umeå arbetarekommun) att möjlighet till kultur och fritidsverksamhet för barn och ungdomar ska lagstadgas

K2:1 (Gävle arbetarekommun) att staten tar ett övergripande ansvar för digitalisering av vårt kulturarv

K3:1 (Värmdö arbetarekommun) att kongressen ger den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att utarbeta en motion till riksdagen med denna motions intentioner; ett nationellt initiativ som ger grundskolan möjlighet att ta del av undervisningsmaterial och skönlitteratur via e-bibliotek och läsplattor. Detta kan också utgöra grunden till ett nationellt e-bibliotek tillgängligt för allmänheten

K4:1 (Järfälla arbetarekommun) att reservationsavgifter för medier inom biblioteken skall förbjudas

K4:2 (Järfälla arbetarekommun) att avgifter för fjärrlån inom den egna kommunen skall förbjudas

K4:3 (Järfälla arbetarekommun) att bibliotekslagen skall vara teknikneutral

K5:1 (Lunds arbetarekommun) att kulturfrågor genomgående tillmäts större betydelse och ges högre prioritet i vår politik

K5:2 (Lunds arbetarekommun) att konstens innehåll, utövande och bedömning ska vara fri från politisk styrning

K5:3 (Lunds arbetarekommun) att verka för en socialdemokratisk kulturpolitik som bejakar konstens egenvärde

K5:5 (Lunds arbetarekommun) att det görs politiska satsningar för att underlätta för kulturarbetare att få tillgång till våra gemensamma trygghetssystem samt att sjösätta en översyn av kulturarbetarnas generella livs- och arbetsvillkor

K6:1 (Göteborgs partidistrikt) att i vår politik ska kulturen ha en given roll som en av grundpelarna i ett välfärdsamhälle

K6:2 (Göteborgs partidistrikt) att partistyrelsen får uppdraget att inför valet 2014 lova att permanenta kulturmiljarden

K7:1 (Södermanlands partidistrikt) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K7:3 (Södermanlands partidistrikt) att lagstiftning om kultur ska övervägas och utredas under mandatperioden som syftar till att alla människor i hela landet ska ha rätt att ta del av- och utöva kultur

K8:2 (Ullerud arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K9:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag att inför valet 2014 lova att satsa minst en miljard kronor extra på kulturen i hela landet

K10:1 (Hässleholms arbetarekommun) att momsens på e-böcker anpassas till den på fysiska böcker

K11:1 (Danderyds arbetarekommun) att genomföra Litteraturutredningens (SOU2012:65) förslag när det gäller Läslust och lagstifta om skyldighet för skolor att ha skolbibliotek med utbildad skolbibliotekarie

K11:2 (Danderyds arbetarekommun) att statsbidrag ska utgå till kommunerna för att stödja genomförandet av denna reform under åren fram till 2018

K12:1 (Ystads arbetarekommun) att uppdra till partiledningen att tillsätta en grupp att utveckla planer för sändningar över hela landet av teater och opera

K14:1 (Borås arbetarekommun) att med prioritet och kraft verka för att de åtta punkter som ingick i 1974 års proposition 1974:28, Den statliga kulturpolitiken, åter blir vägledande för såväl den statliga som den regionala och kommunala kulturpolitiken, särskilt den tredje punkten: Motverka kommersialismens negativa verkningar inom kulturområdet

K15:2 (Gävleborgs partidistrikt) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K16:2 (Oskarshamns arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K17:2 (Karlstads arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K18:2 (Nordvärmlands arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K19:2 (Umeå arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K20:2 (Skellefteå arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 arbeta för satsningar på minst en miljard kronor i utökning av den statliga kulturbudgeten under mandatperioden

K21:2 (Skellefteå arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K22:2 (Norsjö arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 arbeta för satsningar på minst en miljard kronor i utökning av den statliga kulturbudgeten under mandatperioden

K23:2 (Stockholms partidistrikt) att en central del i denna ambitionshöjning blir en satsning på breddkultur och folkbildning

K23:3 (Stockholms partidistrikt) att kravet på maxtaxa i den kommunala musikskolan återaktualiseras

K23:4 (Stockholms partidistrikt) att stödet till kultur i arbetslivet (KIA) återinförs och förstärks

K23:5 (Stockholms partidistrikt) att det fria inträdet på statliga museer återinförs

K23:6 (Stockholms partidistrikt) att en ny nationalscen för opera, balett och musikteater skapas och att denna också ges tillräckliga långsiktiga resurser för att bli en betydelsefull och konstnärligt drivande konstnärlig nod i internationell toppklass

K23:7 (Stockholms partidistrikt) att hyressättningen av kulturella ändamålsfastigheter måste reformeras så att konstnärliga institutioner får långsiktiga och stabila förutsättningar att bedriva sin verksamhet

K23:8 (Stockholms partidistrikt) att en tidssatt reformstrategi formuleras för hur trygghetssystem och arbetsmarknadspolitik bättre ska kunna anpassas till konstnärernas specifika situation

K23:10 (Stockholms partidistrikt) att momssystemet ses över inom kultursektorn i syfte att åstadkomma en mer enhetlig kultur moms

K23:11 (Stockholms partidistrikt) att extra statliga medel tillförs för läsfrämjande åtgärder inom ramen för ett läslyft i enlighet med motionen

K24:2 (Härjedalens arbetarekommun) att fortsätta satsa på en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K24:3 (Härjedalens arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

K25:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att vi verkar för att staten skall göra en ytterligare satsning på kultur- och fritidsverksamheten, för barn och ungdomar

K26:1 (Falun arbetarekommun) att en ny kulturpolitik utformas som sätter medborgar- och publikperspektiven i centrum

K26:2 (Falun arbetarekommun) att en ny kulturpolitik sätter fokus på tillgänglighet till kultur i hela landet genom att betona stöd och insatser för de fria lokala arrangörerna i stället för insatser avgränsade till konstnärliga utövare

K26:3 (Falun arbetarekommun) att en översyn av den statliga bidragsgivningen på musikområdet som tydliggör ansvars- och syftesfördelning mellan Kulturrådet, Statens musikverk och Konstnärsnämnden genomförs

K26:4 (Falun arbetarekommun) att förordningen om vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet justeras så att landstingens och primärkommunernas direkta ekonomiska stöd till självständiga fria lokala arrangörer skrivs in som ett bedömningskriterium samt att Kulturrådet i förekommande fall bemyndigas villkora bidrag enligt förordningen till förekomst och storlek av sådant ekonomiskt stöd

K26:5 (Falun arbetarekommun) att instruktionen för Statens musikverk och förordningen om statsbidrag till musiklivet revideras så att det konstnärliga rådet och dess beslutande roll utgår och ersätts med en referensgrupp sammansatt av representanter för musiklivets samtliga funktioner samt att Statens musikverk samtidigt medges möjlighet att på eget initiativ och, om så lämpligt, också i egen regi genomföra större nationella projekt till stöd för landets arrangörer

K26:6 (Falun arbetarekommun) att statens musikverk åläggs att inom den egna organisationen, i samråd med musiklivets olika parter, bygga upp en permanent verksamhet för svensk musikexport och därtill anknuten verksamhet

K27:1 (Hälsinge arbetarekommun) att kraftfullt verka för att ett stöd till folk- och högskolebiblioteken som kompenserar för den höga utlåningskostnaden för E-böcker och jämför denna med kostnaden för övriga media

K27:2 (Hälsinge arbetarekommun) att detta stöd prioriteras så att folk- och högskolebiblioteken kan erbjuda sina låntagare E-böcker utan begränsningar

K28:1 (Norrköpings arbetarekommun) att vårt land har ett rikt och mångsidigt kulturliv för ett öppet och demokratiskt samhälle

K28:2 (Norrköpings arbetarekommun) att kulturen och kulturens egenvärde genomsyrar vår politik

K29:1 (Skurups arbetarekommun) att den socialdemokratiska partikongressen beslutar att återerövra initiativet på kulturområdet

K29:2 (Skurups arbetarekommun) att den socialdemokratiska partikongressen beslutar att göra kulturen till en valfråga

K29:3 (Skurups arbetarekommun) att den socialdemokratiska partikongressen beslutar att verka för en ramhöjning av en riktad kulturmiljard som anslås till regioner och landsting för utvecklingsarbete inom kultursamverkansmodellen

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionen K23:9

K23:9 (Stockholms partidistrikt) att avdragsrätt för förstagångsinköp av konst införs

MOTION K1

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Alla barn har rätt till vila och fritid, till lek och rekreation

Artikel 31 i Barnkonventionen handlar om barnets rätt till vila och fritid, till lek och rekreation. Den säger också att konventionsstaterna skall respektera och främja den rätten och framförallt ”skall uppmuntra tillhandahållandet av lämpliga och lika möjligheter för kulturell och konstnärlig verksamhet samt för rekreations- och fritidsverksamhet.”

Tyvärr så ser det inte ut så i dagen Sverige. Kultur och fritidsverksamheter är inte lagstadgade som skola och socialtjänst, vilket innebär att det är frivilligt för en kommun om de vill tillhandahålla exempelvis fritidsgårdar. Detta innebär också att om en kommun har det svårt ekonomiskt så är det först och främst i de frivilliga verksamheter som man minskar budgeten. Ytterligare skapar det stora skillnader beroende på vilken kommun ett barn bor i vilken tillgång det har till denna typ av verksamhet.

Men det är inte bara det geografiska läget som påverkar barns möjligheter till fritidsaktiviteter. I Socialdemokraternas rapport ”Fattiga barn i ett rikt land” skriver författarna att ”Barn i ekonomiskt utsatta familjer har en mindre aktiv fritid än andra barn och barn som växer upp i fattigdom får sämre möjligheter i livet än andra barn.”

Även kön spelar roll när det gäller möjligheten till en aktiv fritid. I våras kom rapporten ”Spontanidrott för vilka” som visar att spontanidrottsytor bara nyttjas till 20 % av flickor, och när det gäller fritidsgårdar är siffran 25 % flickor. Genom att lagstadga om kultur- och fritidsverksamhet, såsom kulturskolor, fritidsgårdar och spontanidrottsytor, kan Barnkonventionens artikel 31 uppfyllas.

Partikongressen föreslås besluta:

K1:1 att möjlighet till kultur och fritidsverksamhet för barn och ungdomar ska lagstadgas

K1:2 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att alla barn och ungdomar oavsett klass, kön, etnicitet, funktion, sexualitet, religion ska ha tillgång till kultur- och fritidsverksamhet

Rebecka Jacobsson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K2

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Digitalisering av kulturarvet

I Sverige har vi stora kulturskatter och samlingar bevarade i museum, hembygdsgårdar och arkiv. Allt fler frågar efter om deras samlingar finns tillgängliga på ”nätet”. Oftast är svaret delvis. Foton är ett område där det finns mycket tillgängligt digitalt.

Men de säger också att de inte har råd att lägga ut samlingarna de har. Digitalisering av samlingarna är något som tar tid, kräver specialistkunskaper och bra system. Detta gör det också mycket kostsamt.

Kulturarvslyftet, som staten genomfört, ger så begränsade ekonomiska villkor att det i princip är omöjligt att använda sej av, det kostar för mycket. Det är en viktig fråga att våra samlingar bevaras digitalt, det gör att en ovärderlig kulturskatt kan vara tillgängliga för alla som vill ta del, studera och forska. Det är en demokratifråga.

Var och en kan inte fixa detta, det måste till ett övergripande ansvar, det krävs att staten tar ett ansvar för detta.

Partikongressen föreslås besluta:

K2:1 att staten tar ett övergripande ansvar för digitalisering av vårt kulturarv

Carina Holm

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K3

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

E-böcker, bibliotek för e-böcker och läs-/surfplattor

Situationen inom den obligatoriska skolan är att anslaget för undervisningsmaterial minskar samtidigt som traditionella material, i huvudsak böcker, ökar i pris för varje år. Nuvarande lösning är sponsring, större företag betalar produktion av läromedel i goodwill syfte, ett annat är att samma läromedel används gång på gång tills dom är helt utslitna och inaktuella. Samma kräftgång med anslagen upplever både folk- och skolbibliotek.

För elever i grundskolan blir bra läromedel och skönlitterära upplevelser allt mer sällsynta. Skillnaden ökar också mellan de skolor som är välutrustade med skolbibliotek och har pengar till undervisningsmaterial och dom som saknar det mesta vilket leder till bristande undervisningskvalité.

Ett nationellt e-bibliotek med undervisningsmaterial och skönlitteratur och att elever utrustas med läsplattor kan lösa detta problem. Läsplattor som förutom att de rymmer ett 100-tal böcker också kan

användas för webåtkomst, e-post, se på film, kalkylator, ordbehandling mm. Minskad administration och distribution, bättre aktualitet i undervisningsmaterialet, alltid tillgång till ordböcker, uppslagverk, lexikon mm skulle höja kvalitén avsevärt. Tänk bara vilken skillnad det skulle innebära för glesbygds- eller skärgårdsskolor. För eleven, att bära på flera kilo med läxböcker i ryggsäcken räcker det med en läsplatta vägandes 2-3 hg.

Vad som krävs för att detta ska bli verklighet är ett nationellt initiativ där kommuner och landsting, skolverk, biblioteksväsendet, förlag, författarföreningar blir ense om tagen. För skolan gäller det i första hand undervisningsmaterial och ett urval av skönlitteratur men man lägger också grunden för att Sverige med utbyggd infrastruktur inom bredbandsområdet skulle kunna skapa ett nationellt e-bibliotek för allmänheten. Tekniken finns redan idag, det som fordras är att berörda parter drar åt samma håll. I dagsläget finns Elib ägt av de stora förlagen som tillhanda håller utlåning av e-böcker. Tyvärr är prisbilden sån att ett lån via Elib nästa är 20 gånger så dyrt som ett vanligt bibliotekslån.

Partikongressen föreslår besluta:

K3:1 att kongressen ger den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att utarbeta en motion till riksdagen med denna motions intentioner; ett nationellt initiativ som ger grundskolan möjlighet att ta del av undervisningsmaterial och skönlitteratur via e-bibliotek och läsplattor. Detta kan också utgöra grunden till ett nationellt e-bibliotek tillgängligt för allmänheten

Staffan Sundberg

Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K4

JÄRFÄLLA ARBETAREKOMMUN

Ett avgiftsfritt bibliotek för alla

Biblioteken tillhör än i dag en av de viktigaste verksamheterna för folkbildningen i Sverige. Genom biblioteken ges alla svenskar en demokratisk rätt att utbilda sig och lära sig nya kunskaper. Folkbiblioteken är ett av det mest använda och uppskattade offentliga institutionerna. Såväl unga som äldre utnyttjar och glädjes åt den verksamhet som erbjuds. Biblioteken är verkligen synonyma med ett livslångt lärande, såväl litterärt som kulturellt.

En så viktig verksamhet som biblioteken erbjuder måste värnas. Biblioteksverksamheten står dock inför nya utmaningar. Högre kostnader för lokaler och teknik samt minskade kommunala anslag och en borgerlig politik på regeringsnivå som vänder ryggen åt kulturfrågor har gjort det svårare för biblioteken att överleva. De minskade resurserna har lett till att biblioteken blivit färre, mindre och med ett minskat utbud av böcker. I vissa kommuner, såsom i Nacka kommun i Stockholms län, har det gått så långt att biblioteken privatiserats. Andra kommuner har istället valt att införa smygavgifter, så som

reservationsavgifter och avgifter för bokning av böcker från andra bibliotek. Så fastän bibliotekslagen enligt 3§ i den nuvarande bibliotekslagen fastlägger att allmänheten ska på folkbiblioteken avgiftsfritt få låna litteratur för viss tid, så är det i princip i dag öppet för kommuner och verksamheter att tolka denna lag utefter eget tycke. Vi socialdemokrater måste värna om en helt avgiftsfri biblioteksverksamhet i Sverige. I den nya bibliotekslagen (ds 2012:13) som föreslås träda i kraft den 1 juli 2013 föreslås bibliotekslagen bli teknikneutral, vilket innebär att även avgifter för e-böcker och det digitala utbudet på biblioteken skall vara avgiftsfritt. Ett förslag som vi socialdemokrater självklart skall bejaka.

Partikongressen föreslås besluta:

- K4:1 att reservationsavgifter för medier inom biblioteken skall förbjudas
- K4:2 att avgifter för fjärrlån inom den egna kommunen skall förbjudas
- K4:3 att bibliotekslagen skall vara teknikneutral

Mika Metso

Järfälla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K5

LUNDS ARBETAREKOMMUN

För en friare, mer självständig kulturpolitik

Alltsedan 2006 kan man se tydliga tecken på en långsam nedmontering av kulturen som självständigt politikområde. Ett antal viktiga kultursatsningar ligger numera inte under kulturministern utan på andra departement som närings- och arbetsmarknadsdepartementen. Intresset för att bedriva kulturpolitik i riksdagen har under samma period också minskat. Under kulturminister Lena Adelson Liljeroths första regeringsår 2006–07 fick hon besvara 38 interpellationer. Antalet interpellationer har alltsedan dess varit fallande. Under 2009–2010 fick hon besvara tio interpellationer. I jämförelse med andra områden är antalet interpellationer exceptionellt låga. I en undersökning i Svenska Dagbladet, gjord 18 månader efter valet 2010, konstaterades att kulturminister Lena Adelson Liljeroth inte hade arbetat fram en enda egen proposition. Samma utveckling går igen på såväl regional som kommunal nivå. I likhet med utbildning betraktas kulturen alltmer instrumentellt ur ett ekonomiskt nyttoperspektiv. Det märks också i retoriken. Sällan talar regeringen om kulturens egenvärde. Nya kultursatsningar förklaras istället med att de bra för faktorer som ekonomisk tillväxt, sysselsättning, folkhälsa och så vidare.

Genom detta reduceras kulturen till ren aspektpolitik, något som också visar sig i den borgerliga koalitionen inställning till estetiska utbildningar. Sedan hösten 2011 ger de estetiska ämnena i gymnasiet inga meriterande poäng och är nu endast ett ämne som tillval. Det senaste borgerliga kulturpolitiska utspelet innehåller ett förslag om att drastiskt minska antalet platser på estetiska utbildningar på gymnasial nivå. Detta trots att många framtidsforskare menar att det är just kreativitet som Sverige ska konkurrera med i framtiden.

Två ytterligare, aktuella exempel får illustrera denna nedslående utveckling. Våren 2012 publicerades två rapporter – moderaternas *Kulturen 2020* och folkpartiets *Kulturland Sverige* – som innehöll framtidsvisioner för den borgerliga kulturpolitiken. Rapporterna innehöll få nyheter. I *Kulturen 2020* ger moderaterna sin syn på kultur, idrott, media och folkbildning. Man lyfter fram satsningar som redan gjorts och som man vill bygga ut, till exempel skapande skola, kultur på recept och den regionala samverkansmodellen. Ett av få konkreta nya förslag är planer på att inrätta professurer i ämnena kultur och hälsa respektive mat och turism. Folkpartiets *Kulturland Sverige* framhåller arkitekturens betydelse för utvecklingen och vill bygga nytt. Man vill sjösätta en konstbiennial i Stockholm och bygga ett nytt Nobelmuseum. Båda rapporterna innehåller en översyn av regelverket för stiftelser och fonder i syfte att göra dessa mer kulturvänliga genom skattelättnader, samt förslag som syftar till att göra sponsring och donationer inom kultursektorn avdragsgilla. Det som ett led i att stärka samarbetet mellan näringsliv, kultursektor, humaniora och nöjesindustri. Mycket mer konkreta förslag än så innehöll inte rapporterna.

På ett lägre plan manifesteras denna kursändring i kulturpolitiken på olika vis. Ett gemensamt drag tycks vara en ökad politiks styrning av den konstnärliga verksamheten. Inte minst har detta uppmärksamats i det borgerligt styrda Lund där Kultur- och fritidsnämnden i april 2012 fattade beslut om ökad styrning av Lunds konsthall. Eller, för att ta ett annat exempel, när Moderna museet då Sverige var EU:s ordförandeland, efter politiska påtryckningar tog ner en tavla av Dick Bengtsson föreställande en svastika.

Den ökade politiska styrningen av konst- och kulturlivet är en utveckling som måste hejdas. För ett demokratiskt samhälle och för den medborgerliga debatten måste konsten vara fri från politisk styrning. Som KRO:s ordförande Karin Willén har uttryckt: ”Konstnärlig verksamhet i sig sätter ständigt yttrandefriheten på dagordningen, direkt eller indirekt.”

Inom konstvärlden brukar man dock framhålla att man utgår från ett värdebegrepp som inte på något enkelt sätt låter sig förenas med marknadstänkandets värdebegrepp. Däri ligger också en del av problemet. I centrala avseenden präglas det politiska livet av marknadstänkandets värdebegrepp. Inte nödvändigtvis på det individuella planet utan i kraft av att de som ansvarar för medborgarnas pengar oftare ser sig som finansförvaltare än som ansvariga för bestämda verksamheter (Göransson 2010: 28). Att förvalta skattebetalarnas pengar ligger till grund för politiskt beslutsfattande. Den socialdemokratiska kulturpolitikens grand old man Bengt Göransson sammanfattar problemet på följande vis i den skriften *Tankar om politik*:

Bristen på grundläggande teoribildning finner man också på det viktiga område som rör kultur och kulturpolitik. Där kommer denna brist till uttryck inte minst genom en alltför enkel syn på relationen till publiken. Uppfattningen att kulturen kan ha ett egenvärde är inte oomstridd. Samtidigt som ingen kultur kan existera utan relation till publiken, mottagarna, är det farligt att se denna relation som ett enkelt beställar-/utförarförhållande. Ett sådant synsätt öppnar för censur tendenser när publiken vid sin beställning representeras av politiker som uteslutande ser sitt mandat omfatta hanterandet av skattebetalarnas pengar. Det blir ännu farligare när den enskilde lockas att se sig som beställare/konsument med rätt att definiera sina krav som kund. Konstnären som bara målar tavlor som tillgodoser köparens förväntade eller uttalade önskemål kommer aldrig att kunna förnya konsten. Utan en väl analyserad kultursyn kan heller aldrig kulturpolitiken ta ansvar för det vidare samhällsperspektiv i vilket allt kulturliv måste ses (Göransson 2010: 11).

I en socialdemokratisk kulturpolitik bör också frågan om konstnärers och kulturarbetares villkor beaktas. För 30 år sedan fanns det ungefär lika många kulturarbetare som dag: 40 000. Då hade 30 000 av dessa en anställning. Idag är siffran 3-4000. Enligt Kulturrådets rapport "Kulturen i siffror" är idag 70 % av de fria kulturarbetarna egna företagare. Ett viktigt led i en socialdemokratisk kulturpolitik bör vara att hur frilansande konstnärer enklare kan få tillgång till de gemensamma trygghetssystemen, att se över byråkratiska problem kopplade till olika arbetsgivare, ojämn arbetsbelastning sett över året samt differentierade momsregler.

Vi socialdemokrater behöver vara ledande i den process då politikens uppgift, politikernas uppgift åter, och först och främst, handlar om att värna om och ta ansvar för konstens och de kulturella uttryckens villkor, oberoende och frihet.

Partikongressen föreslår besluta:

- K5:1 att kulturfrågor genomgående tillmäts större betydelse och ges högre prioritet i vår politik
- K5:2 att konstens innehåll, utövande och bedömande ska vara fri från politisk styrning
- K5:3 att verka för en socialdemokratisk kulturpolitik som bejakar konstens egenvärde
- K5:4 att verka för en kulturpolitik som endast sekundärt beaktar kulturen som aspektpolitik
- K5:5 att det görs politiska satsningar för att underlätta för kulturarbetare att få tillgång till våra gemensamma trygghetssystem samt att sätta en översyn av kulturarbetarnas generella livs- och arbetsvillkor

Arbetsgruppen om kulturpolitik, Lunds arbetarekommun
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K6

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Kultur

"Kulturfrågorna i vid mening måste under 90-talet genomsyra vår politik och vår organisation, på alla nivåer och i alla frågor."

Citat ur "90-talsprogrammet – en debattbok om arbetarrörelsens viktigaste frågor under 90-talet".

Ovanstående program skrevs inför 2000-talet, men är lika aktuell idag. Vi socialdemokrater vet att kultur är livsnödvändigt. Vi behöver de upplevelser kulturen ger för att kunna nå våra drömmars mål, vi behöver den för att träna vår förmåga att känna empati, vi behöver kulturen för att kunna kommunicera med varandra utanför vardagsordens gränser och därmed ständigt återerövra demokratin. Kultur och folkbildning hör ihop och alla behöver det.

Människan söker sig i alla tider till humanistiska och existentiella frågor. I vårt snabbt föränderliga samhälle är livsfrågorna ständigt närvarande. De finns både hos dem som lever mitt uppe i rik materiell välfärd och hos dem som tvingats se välfärdskontraktet luckras upp och pressats in i ett liv där

arbetslöshet och sjukdom blivit detsamma som fattigdom. Kulturen behövs för att vi ska kunna stärka den sociala sammanhållningen i vårt land.

Både kultur och politik tar en stor plats i många ungdomars liv. Men ledande socialdemokrater talar inte så ofta om kulturens betydelse. Om vi inte pratar om det som uppfyller unga människor, slutar de att lyssna på oss och att dela sina tankar med oss. Vi har en god infrastruktur för kultur i vårt land. Kommunala musikskolorna/kulturskolorna är ett strålande exempel på det. Vi måste ständigt bygga vidare för om vi tystnar om allt som har med kulturpolitik att göra, kommer kulturen inte längre ha den självklara del i samhällsbygget som den ska ha. Det vi inte talar om, finns inte. I valrörelsen inför valet 2014 är det dags att tydligt formulera och berätta om vad vi socialdemokrater vill med kulturen.

Där det finns både materiell välfärd och kultur/folkbildning växer både individen och samhället. Vi vill att kongressen ställer sig bakom att kulturen är en självklar grundbult i byggandet av det goda livet och det växande samhället. Socialdemokraterna vill bygga landet med kunskap. I det budskapet är kultur/folkbildning en naturlig del. Detta får inte vara underförstått, utan måste uttalas.

Syftet med denna motion är att kongressen ska ställa sig bakom att kultur och folkbildning är en grundläggande förutsättning i ett välfärdssamhälle. Därför ska kulturens betydelse genomsyra alla våra politikområden. Inför valet 2014 ska ingen behöva tveka över vad socialdemokratisk kulturpolitik innebär. Om detta får vi inte glömma att berätta!

”Alltför sällan reser politikerna humanistiska och existentiella frågor. Alltför sällan visas insikten att vad folk frågar sig i sina djupaste tankar och känslor är inte vad de lever av utan vad de lever för.” Citat ur ”90-talsprogrammet – en debattbok om arbetarrörelsens viktigaste frågor under 90-talet”.

Partikongressen föreslås besluta:

- K6:1 att i vår politik ska kulturen ha en given roll som en av grundpelarna i ett välfärdsamhälle
K6:2 att partistyrelsen får uppdraget att inför valet 2014 lova att permanenta kulturmiljarden

Kulturarbetarna sdf/Linnéstaden sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K7

SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT

Kulturlivet - en viktig del av välfärden

Kultur har, precis som arbetarrörelsen alltid hävdar, en viktig roll för utvecklingen av både individ och samhälle. Att tillgodogöra sig konst och kultur via eget skapande och/eller att uppleva andras konstnärliga uttryck har stor inverkan både på folkhälsa och de demokratiska värden vi mår om i samhällsbygget.

Många politiska företrädare, från de flesta politiska partier, bekänner kulturen som angelägen och ”aspektpolitiken”, där nyttan av vad kulturen kan bidra med inom olika politiska områden, har blivit ett vedertaget begrepp.

Detta till trots kommer de insatser som görs från det offentliga på kulturområdet ofta långt ner på den politiska dagordningen och i de politiska prioriteringarna, i synnerhet i svåra ekonomiska tider då vi politiskt ställs inför prioriteringar i budgetarbetet både inom statlig-, regional och kommunal nivå.

Så länge vi inte enats kring att kulturfrågorna ska vara självklara, likväl som skol- och omsorgsfrågor m.m. kommer det alltid att vara den enklaste vägen att i trängda ekonomiska lägen helt enkelt prioritera ner, eller kanske rent av bort, den kulturverksamhet som bedrivs vilket borde vara att betrakta som fullständigt kontraproduktivt.

När nu den så kallade "Samverkansmodellen" används för att från statligt håll fördela de medel man avsätter för kulturverksamhet finns risk för att staten avsäger sig det övergripande ansvaret för att det ska finnas en fungerande infrastruktur för kultur i hela landet.

Detta kan inte vara en utveckling som vi Socialdemokrater accepterar.

Vi måste se kulturpolitiken som en livsnerv i samhällsbygget och stå upp för att även kultur finansieras av offentliga medel, genom anslag till institutioner och genom stöd till föreningsliv och det fria kulturlivet. Idag finns endast ett kulturområde som omfattas av lagstiftning och det är biblioteksverksamheten, det är nu dags att gå ett steg längre.

Partikongressen föreslås besluta:

- K7:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden
- K7:2 att säkerställa en fortsatt satsning på barnkultur och på en infrastruktur för kvalitativ kultur i hela landet
- K7:3 att lagstiftning om kultur ska övervägas och utredas under mandatperioden som syftar till att alla människor i hela landet ska ha rätt att ta del av- och utöva kultur

Södermanlands partidistrikt

MOTION K8

ULLERUD ARBETAREKOMMUN

Kulturpolitik

Satsning på kulturen -en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, vilket är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggs upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslår besluta:

- K8:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K8:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Philip Jonsson

Ullerud arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K9

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Kulturutveckling – en investering för framtiden

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar m.m. – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc. i landets alla delar. Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga högeralliansens satsning på Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Därför är sociala investeringar i kulturen med särskild inriktning på barn och unga viktiga. Det bidrar till både bättre uppväxtvillkor och en bättre hälsa. Både mitt landsting i Västernorrland och min kommun i Sundsvall har ett stort ansvar när det gäller att öka möjligheterna för alla barn och unga att ta del av och att kunna vara med i kulturaktiviteter oavsett ekonomiska och geografiska förutsättningar. Detta är viktiga krav som ska gälla för hela vårt land.

Vi kan med stor oro se hur barnfattigdomen påverkar barnens- och ungdomars vardag. De ges inte samma möjligheter att kunna ta del av ex. avgiftsbelagda verksamheter.

Med den politiska styrningen av högeralliansen som nu sker ser vi därför med stor oro på hur dessa viktiga frågor handläggs. Det ges inte lika möjligheter att delta.

Vi socialdemokrater måste särskilt ha detta under noggrann bevakning så att det inte blir en klassfråga. Ett maktskifte vid valet 2014 är därför av största vikt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Genom en medveten satsning med en ökad ekonomisk satsning på kulturen genererar också detta en ökad sysselsättning både vad det gäller renoveringar av anläggningar i form av lokaler och institutioner. Det kommer också att generera ytterligare anställningar i de olika verksamheterna.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner sin egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

- K9:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K9:2 att partistyrelsen får i uppdrag att inför valet 2014 lova att satsa minst en miljard kronor extra på kulturen i hela landet

Kenneth Westin

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K10

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Likvärdig bokmoms

I dag kan vi köpa böcker i fysisk form med reducerad moms. Ska vi köpa och läsa böcker i annat format (e-bok), så är det full moms på dessa böcker. Varför kan man fråga sig?

Om ord utges i olika format kan inte göra skillnad på beskattning. Betänker man att ungdomar i större utsträckning använder sig av e-formatet, är det inte stimulerande för dem att läsa böcker som har en orättvis beskattning. I en inte alltför avlägsen framtid kommer troligen alla böcker endast att ges ut i e-format och som talbok.

Partikongressen föreslås besluta:

- K10:1 att momsen på e-böcker anpassas till den på fysiska böcker

Lars Nord

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K11

DANERYDS ARBETAREKOMMUN

Litteraturutredningen

Mot bakgrund av den påtagligt försämrade läsförståelsen bland unga föreslår litteraturutredningen (SOU 2012:65) att regeringen för riksdagen lägger fram en plan för Ett läslyft för Sverige, med ett antal konkreta mål som ska vara uppnådda senast 2018. Läslyftet bör följas upp av en särskild parlamentarisk beredning.

Inom ramen för läslyftet föreslås ett antal åtgärder. Bland annat en försöksverksamhet med läsombud i förskolan, regler som tydliggör att samtliga elever bör ha tillgång till skolbibliotekarier och att särskilda medel avsätts för läsfrämjande arbete inom folkbildningen. För att stärka det lokala och regionala arbetet

föreslås att läs- och litteraturfrämjande ska vara en del i den så kallade kultursamverkansmodellen och att statliga medel ska fördelas till landstingen för dessa ändamål. Vidare föreslås att Kulturrådet ges i uppdrag att ta initiativ till och samordna större läsfrämjande insatser av nationellt intresse.

Danderyds Arbetarekommun oroar sig för att den nuvarande borgerliga regeringen inte kommer att genomföra litteraturutredningens förslag när det gäller Läslyft utan stoppa den i byrålådan med några välvilliga formuleringar. Vi anser att litteraturutredningens förslag är synnerligen väsentliga för att minska klyftorna i samhället och ser förslagen som utmärkt socialdemokratisk politik. För att realisera att varje skola får tillgång till en skolbibliotekarie behöver staten skjuta till särskilda medel.

Partikongressen föreslås besluta:

- K11:1 att genomföra Litteraturutredningens (SOU2012:65) förslag när det gäller Läslust och lagstifta om skyldighet för skolor att ha skolbibliotek med utbildad skolbibliotekarie
- K11:2 att statsbidrag ska utgå till kommunerna för att stödja genomförandet av denna reform under åren fram till 2018

Danderyds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K12

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Livesändningar av opera och teater

Liveoperasändningar från Metropolitan i New York är populära. Sändningarna spridda över hela landet är en kulturgärning av stort värde för att göra vad tidigare kallats elitkultur tillgängligt för var medborgare.

Något enstaka försök har också gjorts med en teaterföreställning från Dramaten i Stockholm. Det framstår som märkligt att dessa sändningar stannat vid detta. Framförallt är det en viktig fråga om kulturdemokrati. Detta är särskilt angeläget eftersom tv-mediet inte längre har någon tv-teater utan övergått till Robinson, Stjärnorna på slottet och annan spektakulär programverksamhet.

Om man utvecklar detta kan även andra föreställningar än de som är knutna till Dramaten och Operan i Stockholm sändas via ett utbyggt teater/operanät. Detta rymmer en stor potential och är en angelägen uppgift för Socialdemokrater med folkbildningsambitioner.

Partikongressen föreslås besluta:

- K12:1 att uppdra till partiledningen att tillsätta en grupp att utveckla planer för sändningar över hela landet av teater och opera

Bo Widegren

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K13

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Låt museerna leva

För ett antal år sedan var det fritt inträde till statens museum.

När Alliansen tog över makten så försvann detta som så mycket annat väldigt omgående. Eftersom museerna är en statlig egendom och att vi alla hjälper till att betala för dessa, vore det också en självklarhet att alla skall kunna besöka dem. Så är det inte i dag.

För arbetslösa och många pensionärer är det många gånger svårt att klara avgiften.

Partikongressen föreslås besluta:

K13:1 att Socialdemokraterna arbetar för att återinföra fritt inträde på statens museer

Bor Ohs Gällaryds socialdemokratiska förening, Gun-Britt Klingberg
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K14

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Motverka kommersialismens negativa verkningar inom kulturområdet

I högerregeringens Sverige säljer man ut statlig och landstingskommunal egendom. Konsekvenserna är idag uppenbara: en destabilisering och utarmning av den välfärd vi hittills med stolthet tagit för given, det som varit kärnan i den social-demokratiska politiken. Istället otrygghet, fattigdom, ohälsa som drabbar samhällets svagaste, de människor som dehumaniseras och anonymiseras under beteckningen utanförskap.

Samtidigt berikar sig ett ekonomisk elit med högerens benägna bistånd. Vi är vid det här laget överens om att en socialdemokratisk politik måste förhindra dessa försämringar i välfärden.

Mindre uppmärksamhet har riktats åt kulturpolitiken. Även på detta område får högerens konkurrensutsättning och arbetslinje förödande konsekvenser. Den proposition regeringen lade fram och riksdagen antog 2011 är helt i konsekvens med den politik som drivs på övriga välfärdsområden. På kulturområdet har inte effekten av förändringarna blivit lika synlig. Icke desto mindre har de en avgörande inverkan på hela samhället. Genom att konkurrensutsätta och avgiftsbelägga kulturinstitutioner tvingas dessa göra ekonomiska överväganden som står i strid med uppdraget, de kommersialiseras och blir beroende av nyckfulla sponsorer med en egen agenda. Yttrandefriheten begränsas av lönsamheten. På område efter område av kulturlivet, inbegripet utbildning och public service, blir verksamheten utställd på en ekonomisk marknad, där kulturarbetare, akademiker, journalister m.fl. som inte bejakar marknadens villkor, marginaliseras och hamnar i högerens utanförskap. Följden blir en demontering av kulturvärden,

värden som inte omedelbart låter sig mätas i ekonomiska termer. En ensidig tillväxtdoktrin som dokusåpifierar människors tankeliv och verklighetsuppfattning.

1974 antog Riksdagen ograverat proposition 1974:28 Den statliga kulturpolitiken vari följande åtta punkter slogs fast:

- medverka till att skydda yttrandefriheten och skapa reella förutsättningar för att denna frihet skall
- kunna utnyttjas
- ge människor möjligheter till egen skapande aktivitet och främja kontakt mellan människor
- motverka kommersialismens negativa verkningar inom kulturområdet
- främja en decentralisering av verksamhet och beslutsfunktioner inom kulturområdet
- i ökad utsträckning utformas med hänsyn till eftersatta gruppers erfarenheter och behov
- möjliggöra konstnärlig och kulturell förnyelse
- garantera att äldre tiders kultur tas till vara och levandegörs
- främja ett utbyte av erfarenheter och idéer inom kulturområdet över språk- och nationsgränser

Partikongressen föreslår besluta:

K14:1 att med prioritet och kraft verka för att de åtta punkter som ingick i 1974 års proposition 1974:28, Den statliga kulturpolitiken, åter blir vägledande för såväl den statliga som den regionala och kommunala kulturpolitiken, särskilt den tredje punkten: Motverka kommersialismens negativa verkningar inom kulturområdet

Sara Andersson, Hasse Brännmar, Bertil Ekwall, Thomas Gustafsson, Gerd Jansson, Kjerstin Jonsson, Jarl Lindahl, Christer Lundberg, Jan-Erik Löberg, Morgan Nilsson, Lena Palmén och Lena Sänd
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K15

GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

K15:1 att fortsätta vår tidigare satsning på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K15:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Gävleborgs partidistrikt

MOTION K16

OSKARSHAMNS ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggs upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslår besluta:

- K16:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barn- och ungdomskulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K16:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Yvonne Hagberg

Oskarshamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K17

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer. Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslår besluta:

- K17:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K17:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Socialdemokratiska kulturföreningen Karlstad

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K18

NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer. Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar. Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, vilket är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt. Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

- K18:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K18:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Stanley Nilsson

Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K19

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av såväl starka institutioner som ett fritt kulturliv, med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc. Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan och estetiska läroprocesser. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

- K19:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K19:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Nina Björby

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K20

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av såväl starka institutioner som ett fritt kulturliv, med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan och estetiska läroprocesser. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som

kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

K20:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet

K20:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 arbeta för satsningar på minst en miljard kronor i utökning av den statliga kulturbudgeten under mandatperioden

Kenneth Andersson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K21

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor. Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av såväl starka institutioner som ett fritt kulturliv, med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar.

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i

världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan och estetiska läroprocesser. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

- K21:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K21:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Carin Lundberg

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K22

NORSJÖ ARBETAREKOMMUN

Satsning på kulturen - en förutsättning för det innovativa Sverige

Satsning på kulturen en förutsättning för det innovativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor.

Kulturen har en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom kultur i skolan, genom konstnärliga utbildningar mm – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer. Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av såväl

starka institutioner som ett fritt kulturliv, med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar. Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer. Det innovativa Sverige som socialdemokraterna nu lyfter fram måste innehålla en satsning på alla individer och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i skolan och estetiska läroprocesser. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggs upp inom kulturområdet i alla regioner.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslås besluta:

- K22:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barnkulturen och en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
- K22:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 arbeta för satsningar på minst en miljard kronor i utökning av den statliga kulturbudgeten under mandatperioden

Norsjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K23

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Satsning på kulturen – en förutsättning för det kreativa Sverige

Kulturen har ett egenvärde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och humanistisk och den inspirerar människor till att spränga gränser och tänka i nya banor.

Socialdemokratisk kulturpolitik faller tillbaka på vår bildnings- och människosyn. Samhällets uppgift är att ge alla människor förutsättningar att för att citera Hjalmar Branting leva sitt liv efter ”sina bästa stämningars längtan”. Där spelar kulturen en oerhört viktig roll. Den utsträcker vår empati och inlevelseförmåga, kittlar vår fantasi, stärker vårt självförtroende och hjälper oss alla att kunna vara allt det vi kan vara.

Men kulturen har också en växande betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen också till ett samhälle med kreativa och växande företag samt fler entreprenörer.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort har vi i Sverige en unikt bred kulturell infrastruktur. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare – musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc – i landets alla delar. Vi har också inte minst tack vare folkbildningen och kommunala musikskolor goda förutsättningar för breddkultur och ett levande folkligt kulturliv. Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av denna satsning i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen och så vidare.

Men det räcker inte med att stå stilla. Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer snabbföränderliga globaliserade samhället. Dels för att vi som samhälle ska kunna klara att möta den hela tiden allt tuffare världsomspännande konkurrensen. Det innovativa Sverige, som socialdemokraterna nu lyfter fram, måste innehålla en satsning på alla som bor här och deras förmåga att delta i ett framgångsrikt utvecklingsarbete. Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling.

Men en sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett Sverige som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet. Kulturpolitik handlar i förlängningen om demokrati. Genom att människor får ta del av kultur och själv utöva ett eget skapande stimuleras motkrafter till den ensidiga ekonomistiska egoism som annars sliter samhället itu. För socialdemokratin kan kulturen aldrig reduceras till enbart ett medel för att uppnå ekonomisk tillväxt. Det innebär inte att vi förnekar de positiva effekterna ett kreativt samhällsklimat har på jobb och företagande. Men vi är i grunden medvetna om att detta bara är en dimension och att en framgångsrik kulturpolitik måste ha ett bredare perspektiv än så.

Utgångspunkten för en socialdemokratisk kulturpolitik är barnen och de unga. En grundbult i denna satsning på att utveckla svensk kulturpolitik är därför en bred satsning på kultur i skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Kravet på maxtaxa i den kommunala kulturskolan bör återaktualiseras. Socialdemokratin bör också stå upp för en bred kunskapssyn när såväl estetiska ämnen som humaniora ges en framträdande roll i hela utbildningsväsendet.

Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chansen att växa och utvecklas var och en efter förmåga även i vuxen ålder. Kulturpolitiken får inte göra halt vid institutionsdörrarna eller ta slut när en människa blir ett visst antal år gammal. Tvärtom måste en aktiv kulturpolitik vinnlägga sig om att finnas där människor finns, på arbetsplatser och i bostadsområdena, och genom hela livet.

Stödet till kultur i arbetslivet tillsammans med de fackliga organisationerna bör återupptas och förstärkas. Arbetet med arbetsplatsbibliotek, läs för mig pappa-projekt och andra åtgärder för att göra kulturen brett tillgänglig är centrala för en framgångsrik socialdemokratisk kulturpolitik.

Allas tillgång till språket är en hörnsten i vår demokrati. Därför är det extremt oroande att var sjätte svensk har sådana lässvårigheter att de får problem att klara sig i det moderna samhället. Att motverka detta är mycket en fråga för utbildningspolitiken. Men även kulturen har en viktig roll att spela. När biblioteken läggs ner och stöd till folkbildningens läsfrämjande arbete undergrävs ökar läsklyftan. Det finns också extremt tydliga klassrelaterade skillnader i läsandet vilket gör att en politik för ökat läsande också måste vara en politik som tar sikte på att minska de kulturella klyftorna i kulturen. Socialdemokraterna vill därför genomföra ett nationellt läslyft. Detta läslyft måste inkludera både kulturella institutioner och folkrörelser och tillföras extra statliga medel. Insatser handlar om ökat stöd till läsfrämjande riktade mot såväl bibliotek som folkrörelser samt ett nytt läsfrämjande uppdrag till En bok för alla.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner. En självklarhet här är att gratis inträde på statliga museer återinförs, och att ambitionen kvarstår att detta på sikt ska omfatta även andra museer. Hyressättningen av kulturella ändamålsfastigheter måste reformeras så att konstnärliga institutioner får långsiktiga och stabila förutsättningar att bedriva sin verksamhet. På alla politiska nivåer bör en politisk fastighets- och hyrespolitik föras som gynnar konstnärligt skapande och konstnärligt entreprenörskap. Även här bör ett särskilt fokus på barnkulturen och barns möjlighet att ta del av kulturen finnas.

Allt fler pekar i dag på att nuvarande Kungliga Operan inte längre fungerar ändamålsenligt. När det gäller de stora institutionerna bör därför en satsning på en ny nationalscen för opera, balett och musikteater stå på en socialdemokratisk reformagenda. Ett nytt operahus kan dock inte endast fortsätta i invanda hjulspår. Ambitionen måste vara att den nya scenen ska bli betydelsefull och konstnärligt drivande, ett öppet och tillgängligt allmusikhus. Det ställer också krav på finansieringen som utöver investeringskostnader för själva byggnaden också måste innebära tillräckliga driftsresurser för att över tiden garantera ett högkvalitativt utbud.

En kulturpolitisk satsning bör också inbegripa ett krafttag för att komma till rätta med de problem kulturarbetarna ständigt ställs inför i form av brister i trygghetssystem och snåriga regler. Många kulturarbetare har otrygga anställningsförhållanden, varierande inkomster, hög risk för arbetslöshet och låga löner. Vissa som till exempel dansare har ett tidsmässigt begränsat yrkesliv. De drabbas därför precis som andra löntagare i samma situation hårt av den borgerliga regeringens försämringar i trygghetssystemen. Dessutom har kultursektorn vissa specifika förutsättningar som kräver specifika lösningar.

Under många år har översyner och genomgångar av dessa problem gjorts. Utöver de förändringar av trygghetssystemen som på en generell nivå bör genomföras föreslår vi därför att en socialdemokratisk regering efter valsegern 2014 ges i uppdrag att formulera en tidssatt reformstrategi för hur kulturarbetarnas villkor både på arbetsmarknaden och i trygghetssystemen kan förbättras.

Från konstnärshåll riktas idag dessutom mycket kritik mot snåriga skatteregler som missgynnar kulturen. En viktig beståndsdel i en socialdemokratisk kulturpolitik är att skapa goda förutsättningar för kulturarbetare att få sin utkomst på den privata marknaden.

En sådan förändring av skattesystemet vi menar bör övervägas är rätten till skatteavdrag för förstahandsinköp av konst. Vi har i dag det paradoxala läget att företag som köper gardiner till kontoret kan dra av kostnaderna för dessa. Om samma företag däremot köper konst räknas det som en tillgång som kommer att öka i värde och blir därmed inte avdragsgillt. En förändring av detta skulle naturligtvis underlätta för många konstnärer att kunna få sina konstverk sålda och dessutom få positiva estetiska effekter på de miljöer vi människor vistas i. Genom att begränsa avdragsrätten till förstagångsköp begränsas också risken för att avdraget används i rent spekulationssyfte.

Även momsfrågan är föremål för en kritisk diskussion som bör tas på allvar. Den sänkta kulturmomsen får inte fungera så att nya kulturformer missgynnas. Det är olyckligt med alltför många och komplicerade moms nivåer. Istället bör en enklare och mer enhetlig kultur moms eftersträvas.

Partikongressen föreslår besluta:

- K23:1 att en fortsatt satsning på kulturen och särskilt barn- och ungdomskulturen samt den kulturella infrastrukturen i form av institutioner och folkbildning genomförs under nästa mandatperiod
- K23:2 att en central del i denna ambitionshöjning blir en satsning på breddkultur och folkbildning
- K23:3 att kravet på maxtaxa i den kommunala musikskolan återaktualiseras
- K23:4 att stödet till kultur i arbetslivet (KIA) återinförs och förstärks
- K23:5 att det fria inträdet på statliga museer återinförs
- K23:6 att en ny nationalscen för opera, balett och musikteater skapas och att denna också ges tillräckliga långsiktiga resurser för att bli en betydelsefull och konstnärligt drivande konstnärlig nod i internationell toppklass
- K23:7 att hyressättningen av kulturella ändamålsfastigheter måste reformeras så att konstnärliga institutioner får långsiktiga och stabila förutsättningar att bedriva sin verksamhet
- K23:8 att en tidssatt reformstrategi formuleras för hur trygghetssystem och arbetsmarknadspolitik bättre ska kunna anpassas till konstnärernas specifika situation
- K23:9 att avdragsrätt för förstahandsinköp av konst införs
- K23:10 att momssystemet ses över inom kultursektorn i syfte att åstadkomma en mer enhetlig kultur moms
- K23:11 att extra statliga medel tillförs för läsfrämjande åtgärder inom ramen för ett läslyft i enlighet med motionen

Stockholms partidistrikt

MOTION K24

HÄRJEDALENS ARBETAREKOMMUN

Satsningar på kultur

Kulturen har ett ovärderligt värde i det goda samhället. Den skapar förutsättningar för en öppen och fri debatt. Den hjälper individen att vara skapande och den inspirerar till att spränga gränser och att tänka i nya banor. Kulturen är ett kitt mellan människor och som för oss närmare varandra. Kultur gör att mänskliga erfarenheter delas med andra och mänsklig gemenskap är av avgörande betydelse för oss alla.

Kulturen har också betydelse inom en rad tillväxtområden. Därigenom bidrar en kraftfull politisk satsning på kulturen – genom “kultur i skolan”, konstnärliga utbildningar m.m. – till ett samhälle med kreativa och växande företag samt till fler entreprenörer. Satsning på kulturen är en förutsättning för det innovativa Sverige.

Genom de satsningar en tidigare generation gjort på kulturen har vi i Sverige en unikt bred infrastruktur i hela landet inom kulturen. Den består av starka institutioner med många välutbildade kulturskapare i form av musiker, skådespelare, dansare, konstnärer, kulturpedagoger etc i landets alla delar. Detta måste vi fortsätta utveckla!

Förutom värdet i form av upplevelser och stärkt demokrati kan vi skörda frukterna av tidigare satsningar i form av en stark kultursektor som gör sig gällande inom musiken, filmen, designen etc.

Sverige behöver ytterligare förstärka detta kulturella kapital. Dels för att vi som individer ska kunna hantera det allt mer globaliserade samhället vi lever i och skapa sammanhang. Men också för att kunna klara konkurrensen i världen inom samhällets alla sektorer.

En förutsättning för detta är en bred, mycket bred, satsning på kultur i bl.a. skolan. Att använda de estetiska ämnena i den normala skolundervisningen, samtidigt som kulturskolan utvecklar de olika intressena och utmanar lusten hos eleverna, är viktigt för att brett ta tillvara alla människors skaparförmåga. Den borgerliga alliansens satsning på en Skapande skola är alldeles för otillräckligt.

Det är också nödvändigt för en framgångsrik nation att fortsätta satsningen på den konstnärliga utbildningen, de stora institutionerna och den infrastruktur som byggts upp inom kulturområdet i alla regioner och förstärka den ytterligare. Utöver detta måste en ansvarig socialdemokratisk kulturpolitik också använda folkbildningen för att ge alla människor chans att växa och utvecklas var och en efter sin förmåga.

Den förändring som samhället står inför kan bara mötas av individer som känner egen styrka och trygghet att få delta i en gemensam utveckling. En sådan satsning är också nödvändig för att hålla ihop ett samhälle, som för närvarande håller på att gå sönder av ojämlikhet och bristande solidaritet.

Partikongressen föreslår besluta:

K24:1 att fortsätta satsningen på kulturen, särskilt barn- och ungdomskulturen samt en kraftfull satsning för de äldre

- K24:2 att fortsätta satsa på en infrastruktur av kvalitativ kultur i hela landet
K24:3 att ge partistyrelsen i uppdrag att inför valet 2014 lova satsa minst en miljard kronor extra på kulturen under mandatperioden

Lena Bäckelin

Härjedalens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K25

ÖRNSKÖLDSVIKS ARBETAREKOMMUN

Staten bör göra satsningar på kultur- och fritidssektorn för barn och ungdomar

Klassamhället gör att några familjer får mer i plånboken medan andra får mindre! Allt i samhället kostar pengar!

Att ta del av kultur- och fritidsaktiviteter kostar allt mer. Många av föreningarna går på knä och de ideella krafterna blir allt färre. Deltagaravgifter och arbetsuppgifter förväntas du som förälder kunna bidra med om ditt barn ska få möjlighet att vara med i verksamheten. Det får inte vara så att de med sämre ekonomi aldrig får möjlighet att ge sina barn kultur- och fritidsupplevelser! Det handlar också om gemenskap med kompisar och vänner, att inte barn och ungdomar ska hamna utanför på grund av att t.ex. familjer inte har råd att finansiera sina barns aktiviteter.

Hur kan man då komma till rätta med det här? Det går naturligtvis inte! Ett rättvist samhälle där alla kan spela golf, ishockey, sjunga i kör eller bli nästa Hans Hedberg finns inte och det är inte det vi vill skapa!

Vi har en social fattigdom i Sverige. En fattigdom som förs vidare generation till generation. Barn som aldrig tagit del av allt livet erbjuder, så som ett besök på hembygdsgården, friåkningshallen på hockeyhallen, pimpelfiske, teaterbesök mm, kommer troligtvis inte att ge sina barn det heller. Om du inte vet om att det här finns, hur ska du då kunna ge det till dina barn?

Vi vill skapa ett samhälle där varje barn får drömma och tro på sin egen förmåga! Mammans och pappas börs ska inte vara lösningen eller hindret i barnens utveckling! Vi önskar att man från statligt håll förstod vikten av både kultur och idrott i barnens liv. Eftersom en stor del av barnen aldrig har besökt ett äventyrsbad, ett museum, en idrottsarena, varit på bio, teater eller konserter som anordnas, vet vi att förutsättningarna är olika. Det betyder också att de barn som inte tagit del av några sådana arrangemang inte har möjlighet att drömma om dessa heller!

Vi måste självklart bidra till att skapa så många attraktiva mötesplatser inom kultur- och fritidssektorn som möjligt för våra barn och ungdomar där inte plånboken är inträdesbiljetten. Föreningslivet skall vara en av de självklara mötesplatserna med god finansiering från såväl kommuner som landsting/regioner och stat. Förutom detta skall även våra skolor kunna erbjuda ett så brett utbud så att barn och ungdomars drömmar om att prova på skall rymmas inom skolans ram inom såväl kultur som idrott. Vi tycker att man från statligt håll ska göra en stor satsning inom detta område! För att nå ut till så många barn som möjligt

bör satsningen gå till framförallt kommuner och landsting/regioner. Dom kan då fördela pengarna utifrån sin speciella kompetens om de förutsättningar som råder just där. Då kan man göra satsningar så att barn får samma möjlighet att ta del av det stora utbud som finns! Barnen på landsbygden kan väldigt sällan ta del av arrangemang inne i stan pga. både biljett- och busspriser. Väldigt sällan kan man använda sig av kollektivtrafiken som oftast inte har så många turer på landsbygden. Då blir det hyra av buss och då rinner pengarna undan ganska fort! Detta skulle man då kunna förändra med ökade satsningar från staten! Det vore en vinst för hela Sverige och de barn och ungdomar som tar över framtida prioriteringar inom detta område! Satsningar inom detta område är investeringar till en bättre framtid.

Partikongressen föreslås besluta:

K25:1 att vi verkar för att staten skall göra en ytterligare satsning på kultur- och fritidsverksamheten, för barn och ungdomar

Zenitha Nordfjell

Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K26

FALU ARBETAREKOMMUN

Statlig kulturpolitik på musikområdet

Alliansregeringen kritiseras stundtals för passivitet och fantasilöshet i sin kulturpolitik. Kritiken är dock obefogad vad gäller musikområdet där ett antal åtgärder vidtagits. Tyvärr har dessa lett till kraftiga försämringar för musiklivet.

Alliansregeringen tillsatte 2007 en kommitté med uppdrag att se över kulturpolitiken. Baserat på utredningens slutbetänkande framlade därefter samma regering 2009 propositionen ”Tid för kultur”. En följd av propositionen var nedläggningen av stiftelsen Svenska Rikskonserter som under lång tid tillhandahållit högkvalitativa internationella turnéproduktioner inom genrer som kammarmusik, jazz samt folk- och världsmusik till landets arrangörer.

Efter ytterligare en utredning – SOU 2010:12 I samspel med musiklivet - en ny nationell plattform för musiken – omvandlades Statens musiksamlingar till en ny myndighet kallad Statens musikverk. Inom myndigheten finns ett särskilt beslutsorgan som benämns Konstnärligt råd och som prövar frågor om statsbidrag enligt förordningen om statsbidrag till musiklivet.

Av instruktionen för Statens musikverk, förordningen om statsbidrag till musiklivet och andra handlingar framgår att begreppen konstnärligt och konstnärlig kvalitet fått prioritet i den borgerliga regeringens kulturpolitik på musikområdet. Statligt stöd till musiklivet har också fått en tydlig förskjutning mot tidsbegränsade insatser i form av projektstöd på bekostnad av långsiktiga insatser för mer permanent verksamhet i de fria musiklivet.

Betoningen av konstnärlighet måste ses som en återgång till den historiska konflikten mellan konstpolitik och kulturpolitik. Konstpolitik syftar i första hand till att främja ett professionellt konstliv av hög kvalitet. Kulturpolitik däremot syftar till att främja en hög kulturell kompetens hos medborgarna. Eller som Konstnärsnämndens tidigare ordförande Ingrid Elam en gång beskrev det: ”Framför allt är det viktigt att skilja på kultur- och konstpolitik. Kulturpolitik ska vara i medborgarnas intresse men konstpolitiken behöver inte gynna medborgarna utan den ska kunna göra vad den vill, till och med vara odemokratisk.”

Inrättandet av Statens musikverk har också skapat viss förvirring om sambanden och samspelen mellan bidragsgivning på musikområdet mellan den nya myndigheten Statens musikverk, Statens Kulturråd samt Konstnärsnämnden. I delar förefaller dessa överlappa varandra, i andra delar ramlar saker mellan stolarna. Särskilt gäller detta stödet till de fria musiklivens arrangörer, på musikområdet kanske den bärande pelaren i en nationell kulturpolitik.

De fria musiklivens arrangörer har i decennier framhållits som synnerligen väsentliga för att nationens musikliv skall blomstra. I den kulturpolitik som tecknades redan i budgetpropositionen från 1961 är detta tydligt och fick än mer framträdande omnämnande i 1974 års kulturpolitiska beslut.

I en rad efterföljande propositioner med mera avseende musikområdet återkom socialdemokratiska regeringar till denna insikt. Något som för övrigt också fortfarande sker med närmast pinsam regelbundenhet i Kulturrådets olika rapporter och utvärderingar.

Men kanske uttrycktes sambandet mellan producentstöd till länsmusik och regionala musikinstitutioner samt så kallade fria grupper klarast av dåvarande kulturminister Jan-Erik Wikström (FP) i proposition 1981/82:128 om vissa musikfrågor: ”En stor del av frilansmusikernas arbetstillfällen kommer till stånd med hjälp av arrangerande musikföreningar. Till arrangerande musikföreningar räknas främst kammarmusik-, jazz-, folkmusik- och andra specialföreningar, musikforum, allmänna musikföreningar m.m. De arrangerande musikföreningarna är de största mottagarna av de fria musikgruppernas utbud.”

Kulturministern noterade vidare: ”Ett direkt stöd till fria musikgrupper skulle således på längre sikt bli utan verkan om inte arrangörerna får motsvarande ekonomiskt stöd för att ordna speltillfällen för musikerna. I kombination med ett arrangörsstöd blir emellertid det direkta stödet till musikgrupper mycket viktigt.”

När sedermera länsmusikreformen och andra statliga förändringar av stödet till regional musikverksamhet kom till stånd ökade naturligtvis betydelsen av de fria musiklivens arrangörer än mer.

I den kulturpolitiska propositionen 1996/97:3 konstaterade dåvarande regering bland annat att ”Ett fungerande arrangörsled är en förutsättning för ett mångsidigt musikutbud”. Därav drog regeringen också slutsatsen att ”Insatserna för att stärka det lokala arrangörsledet bör öka.” Samt att statens insatser bör syfta till att lokal arrangörsverksamhet stimuleras.

Nåväl, hur har då dessa så ofta upprepade insikter om de fria musiklivens arrangörers avgörande betydelse avspeglats i de statliga stödinsatserna?

Bidragen från Kulturrådet till arrangerande föreningar med flera har i och för sig i kronor räknat ökat genom åren. Å andra sidan har bidragen till regionala musikverksamheter och -institutioner ökat i ännu högre grad samt i regel också räknats upp med hänsyn tagen till bland annat löneutveckling, pensionskostnader med mera. Förhållandet mellan statligt stöd till fria arrangörer å ena sidan och

producerande enheter inom regionalmusikverksamhet har därmed i bästa fall förblivit oförändrad eller i sämsta fall försämrade över åren.

Kulturrådet anmäler i rapporten *Kulturen i siffror 2008:5* att det statliga stödet till arrangörsledet uppgår till knappt 7 % jämfört med stödet till länsmusik inom ramen för bidraget för regional kulturverksamhet. Om stödet till de regionala orkesterinstitutionerna räknas med uppgår stödet till arrangörsledet jämfört med de regionala institutionerna till ungefär 4 %.

För att vara den part utan vilkens insats allt annat stöd blir verkningslöst förefaller de statliga insatserna för landets arrangörer synnerligen måttfullt.

Efter ännu en utredning som en följd av propositionen ”Tid för kultur” – SOU 2010:11 *Spela samman - En ny modell för statens stöd till regional kulturverksamhet* – sjösattes en ny förordning om fördelning av vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet. Målet med den nya modellen är att skapa ett ökat utrymme för regionala prioriteringar och variationer. Fram till dess hade staten avgjort vilka regionala kulturinstitutioner som är berättigade till statligt stöd. Den nya fördelningsmodellen hanteras i likhet med tidigare fördelningar av Kulturrådet.

Den nya fördelningsmodellen bygger på att respektive landsting skall utarbeta en regional kulturplan i samverkan med länets kommuner och efter samråd med länets professionella kulturliv och det civila samhället. Med sådana kulturplaner som grund skall därefter Statens kulturråd fastställa det statsbidrag som respektive landsting ska fördela.

Av de kulturplaner som till dags dato varit föremål för behandling av Kulturrådet framgår tydligt att det i första hand är landstingens egna institutioner i form av länsmusik och orkesterinstitutioner som prioriteras, undantagsvis också en eller annan institutionsliknande verksamhet i mer eller mindre självständig form. I samtliga kulturplaner framhålls lokala, fria arrangörer som en förutsättning för ett levande regionalt musikliv. Några ekonomiska resurser direkt till sådana arrangörer lyser dock med sin frånvaro. Istället är det i huvudsak möjligheten att ta del av olika produktioner från landstingets egna institutioner som erbjuds.

En sådan politik kommer snabbt att eliminera förekomsten av självständiga och lokalt förankrade fria arrangörer och ersätta dem med ideellt affischklistrande, kaffekokande och biljettrivande lokala representanter för länsinstitutionerna.

En kulturpolitik som syftar till levande musikliv som tillhandahåller stora musikupplevelser i hela landet förutsätter dels ekonomiskt stöd från stat, landsting och primärkommuner till självständigt verkande fria lokala arrangörer, dels tillgång till nationella och internationella turnéproduktioner koordinerade på nationell basis.

Partikongressen föreslår besluta:

- K26:1 att en ny kulturpolitik utformas som sätter medborgar- och publikperspektiven i centrum
- K26:2 att en ny kulturpolitik sätter fokus på tillgänglighet till kultur i hela landet genom att betona stöd och insatser för de fria lokala arrangörerna i stället för insatser avgränsade till konstnärliga utövare
- K26:3 att en översyn av den statliga bidragsgivningen på musikområdet som tydliggör ansvars- och syftesfördelning mellan Kulturrådet, Statens musikverk och Konstnärsnämnden genomförs

- K26:4 att förordningen om vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet justeras så att landstingens och primärkommunernas direkta ekonomiska stöd till självständiga fria lokala arrangörer skrivs in som ett bedömningskriterium samt att Kulturrådet i förekommande fall bemyndigas villkora bidrag enligt förordningen till förekomst och storlek av sådant ekonomiskt stöd
- K26:5 att instruktionen för Statens musikverk och förordningen om statsbidrag till musiklivet revideras så att det konstnärliga rådet och dess beslutande roll utgår och ersätts med en referensgrupp sammansatt av representanter för musiklivens samtliga funktioner samt att Statens musikverk samtidigt medges möjlighet att på eget initiativ och, om så lämpligt, också i egen regi genomföra större nationella projekt till stöd för landets arrangörer
- K26:6 att statens musikverk åläggs att inom den egna organisationen, i samråd med musiklivens olika parter, bygga upp en permanent verksamhet för svensk musikexport och därtill anknuten verksamhet

Hans Hjorth

Falu arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K27

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Stöd folkbibliotekens utlåning av e-böcker och tal/ljudböcker

Icke demokratiska regimer och de ”rå”kapitalistiska staterna har inget intresse av att kultur och utbildning skall bli var människas ”egendom”. Kunskap och medvetenhet skapar kraft att ifrågasätta, att ta egna initiativ och att kämpa framgångsrikt för sina intressen. Därför har vi så ofta fått höra och läsa hur författare, konstnärer och andra kulturarbetare förföljts, trakasserats, fängslats och mördats i diktaturer och odemokratiska länder runt om i världen. De kapitalistiska intressena skiljer sig inte nämnvärt från ovan nämnda regimer även om de oftast använder sig av mycket mer subtila metoder. Som att t ex. ställa krav på lönsamhet i form av kronor och ören även på imaginära värden som konst, litteratur, musik m.fl. kulturyttringar.

I vårt parti insåg våra föregångare från början att ”Kunskap ger makt”! ABF, Arbetarnas bildningsförbund och Folkets Hus rörelsen drev bibliotek, erbjöd scener för teater och föreläsningar och idkade filmverksamhet m.m. På så sätt raserades många av de hinder som tidigare hindrade arbetarna och deras barn att utvecklas och kräva sin rätt. Skolans utveckling och reformer som gjorde vägen till studenten och eftergymnasiala utbildningar öppen för allt fler har nog varit den viktigaste faktorn för vårt lands fantastiska utveckling, tekniskt och ekonomiskt, sedan efterkrigstiden. Utan den socialdemokratiska medvetenheten om vikten av folkbildning och kunskap, hade utvecklingen av Sverige säkert sett annorlunda ut.

Sedan 2000 talets intåg har en teknisk revolution förändrat mycket av kulturkonsumtionen. Vi ser på filmer via TV, dvd och internet. Vi läser böcker via nätet, s.k. E-böcker och vi lyssnar på musik eller böcker som vi köper eller ”fångar” från cyber space. Men vi ägnar mindre tid åt att sitta med en bok och läsa och för många med funktionshinder eller nedsatta krafter är det svårt att hantera en pappersbok. I dag finns det alternativ. Det finns allt fler böcker som även ges ut som ljudböcker och det finns E-böcker. Det senare är böcker som man kan ladda ned från datorn mot en viss kostnad och som vi även kan låna på biblioteket. Ljudböckerna finns idag på små tunna CD-rom skivor, men de kräver att man har en CDspelare. Många lyssnar gärna på en ljudbok medan andra vill läsa själva trots att man kanske inte kan eller orkar hålla i en bok och vända blad. För dem är E-boken inte bara en ”form” utan kanske enda möjligheten.

Antalet utgivna titlar av tal- och ljudböcker ökar ständigt. Inläsningarna görs av författarna själva eller skådespelare och är oftast av mycket god kvalité. Men de är dyra att producera och dyra att köpa! Dyrare än pappersböcker. E-böckerna är inte dyra att producera men kostar en slant som gör det mycket dyrt att distribuera för den som har många kunder/låntagare - och det har biblioteken.

Var gång en E-bok lånas ut betalar biblioteken en avgift om 20:-. I Norge har man löst detta på ett mycket bra sätt. Man infört ett bidrag till folkbiblioteken som kompenserar för den stora kostnaden per utlån. Där behöver inte bibliotekarierna snåla med utlånen av E-böcker och låntagarna slipper stå i kö och vänta i månader på en efterfrågad bok. En, tio eller femhundra personer kan samtidigt låna och läsa en E-bok och E-boken är det enda alternativet för många med funktionshinder och/eller nedsatta krafter.

Partikongressen föreslås besluta:

- K27:1 att kraftfullt verka för att ett stöd till folk- och högskolebiblioteken som kompenserar för den höga utlåningskostnaden för E-böcker och jämställer denna med kostnaden för övriga media
- K27:2 att detta stöd prioriteras så att folk- och högskolebiblioteken kan erbjuda sina låntagare E-böcker utan begränsningar

Krystyna Munthe

Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K28

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Utveckla kulturpolitiken

Vi Socialdemokrater har alltid värnat kulturen. Vår övertygelse har varit att kulturupplevelser bidrar till att stärka människan. Kulturen utgör den väv som håller ihop samhället. Den förklarar det som var och det som blev. Därmed påverkar kulturen även demokratin i samhället. Det finns ett nära samband mellan ett rikt och mångsidigt kulturliv och ett öppet och demokratiskt samhälle.

Vi lever i ett land där den nuvarande kulturpolitiken förändrat förutsättningarna för kulturen. Sverige har förvandlats från ett land där kulturpolitiken varit en viktig del av vår samhällsmodell till något som handlar om pengar, marknad och marginalisering. Bibliotek säljs ut. Museibesöken minskade när den fria entrén togs bort. Kommuner och landsting har dragit ner på medel till kulturinstitutioner och tillfällen för kulturupplevelser för barn och unga minskar. Skola, vård och omsorg ställs mot kulturen. Den har blivit en budgetreglerande post, utan egenvärde.

Vi behöver våra institutioner, teatrar, samlingslokaler och bibliotek som mötesplatser och som demokratiska rum. Där kan vi se livet med någon annans ögon och träffas och uppleva saker tillsammans på ett jämlikt sätt.

Vi Socialdemokrater måste försvara rätten till ett rikt kulturliv. Vår kulturpolitik ska visa på vår människosyn. Den ska hjälpa oss att förstå vilka vi är och kunna känna igen oss i andra. Konsten och kulturen ger möjlighet till personlig utveckling och deltagande. Den ger en chans att uttrycka sin mening, att påverka och förändra. Kulturen utvecklar människans fantasi och kreativa förmåga. Upplevelser bidrar till att människan når sina känslor och även till befriande skratt i samspel med andra. Det handlar om vår syn på samhället, människan och människovärdet, valet mellan människan som medborgare eller som kund.

Socialdemokratisk kulturpolitik

- Ska uppmuntra till eget skapande.
- Ska ge barn och ungdomar möjlighet att utveckla sin kreativitet.
- Ska respektera landets kulturarbetare, deras engagemang och kunskap.
- Ska ge människor kreativa mötesplatser.
- Ska ge ekonomiska ramar för att utveckla våra institutioner.
- Ska genomsyra alla politikområden.

Partikongressen föreslår besluta:

K28:1 att vårt land har ett rikt och mångsidigt kulturliv för ett öppet och demokratiskt samhälle

K28:2 att kulturen och kulturens egenvärde genomsyrar vår politik

Margareta Borggren och Thord Borggren Karlsson

Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K29

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Återerövra synen på kultur

Vårt parti har i botten en genuin syn på konst och kultur. Det är ett viktigt politikområde. Alltför viktigt för att det skall gå vilse i kortsiktiga ekonomistiska resonemang. Vi prioriterar bort istället för att

prioritera upp konst och kultur. I skolan, inom vården, i samhällsplaneringen, i vardagslivet, som samhällskritisk och utforskande resurs fås samhällsvinster andra än bara ekonomiska.

Kultur är ett eftersatt politikområde. Det borde det inte vara när vi genom vetenskapliga resultat kan se många goda effekter. Det borde det inte vara när det ger arbetstillfällen, när det stärker människor, när det skapar laviner av kreativet och idéer som föder ny kreativitet och nya idéer i och utanför konst och kulturområdet.

En av våra största utmaningar är att återskapa en samhällsgemenskap, att involvera, engagera och inspirera befolkningen till aktivitet, till fritt tänkande, till innovation och livslångt lärande.

Partikongressen föreslås besluta:

- K29:1 att den socialdemokratiska partikongressen beslutar att återerövra initiativet på kulturområdet
- K29:2 att den socialdemokratiska partikongressen beslutar att göra kulturen till en valfråga
- K29:3 att den socialdemokratiska partikongressen beslutar att verka för en ramhöjning av en riktad kulturmiljard som anslås till regioner och landsting för utvecklingsarbete inom kultursamverkansmodellen

Maria Nyman Stjärnskog

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna K30:1, K31:1, K31:2, K32:2, K33:1, K34:1, K34:2

UK2 Utlåtande medier

Inom både tryckta medier och etermedia pågår stora förändringar, inte minst beroende på digitaliseringen. Tryckta medier har svårt idag att finna affärsmodeller som gör att man kan bedriva kvalitetsjournalistik. Dagspressen kämpar med vikande upplagesiffror. Särskilt har orters andratidningar svårt att överleva. Det är något som många socialdemokratiska tidningar fått erfara. Utan presstödet skulle en stor del av svensk dagspress inte finnas över huvud taget och utan dagspress skulle medborgarna inte ha tillgång till en mångfald av nyheter, information och kultur. Vi socialdemokrater värnar presstödet och menar att det är en avgörande förutsättning för mångfald, yttrandefrihet och vaktsläendet om det fria ordet. Samtidigt löser inte ett presstöd alla problem. Partistyrelsen ser det som en angelägen uppgift att se över dessa frågor, vilket också nu sker inom den parlamentariskt tillsatta presstödsutredningen. Partistyrelsens förhoppning är att deras förslag ska kunna ligga till grund för ett utvecklat och moderniserat presstöd som tar tillvara möjligheterna med ny teknik. Det är viktigt att se på dessa frågor inte enbart ur ett produktionsperspektiv utan framför allt ur ett medborgarperspektiv, där demokratifrågorna är centrala.

När det gäller utvecklingen av ny teknik ligger Sverige på många områden i framkant. Inte minst när det gäller möjligheter för människor med funktionsnedsättning att få tillgång till tidningar, tidskrifter, böcker, radio, TV och så vidare. Utvecklingen inom detta område går ibland fort och för varje individ kan det

ibland vara svårt att hänga med i varje teknikskifte. Det bör vara en ledstjärna att utvecklingen i möjligaste mån tar hänsyn till alla människors möjligheter, beroende på till exempel funktionsnedsättning eller ålder.

Reklam i svenska tv-sändningar infördes 1991 i samband med att riksdagen fattade beslut om en reklamfinansierad tredje tv-kanal, det vill säga TV4. Reglerna om tillåten annonsmängd har därefter ändrats vid flera tillfällen och varje ändring har inneburit en ökad möjlighet att sända reklam. Reklamen är grunden för finansieringen av kommersiella tv- och radio-kanaler. Samtidigt vet vi att få tittar på dessa kanaler för reklamens skull. Snarare ses den av de flesta som ett störande inslag i tv-programmen och väldigt många upplever att reklamen upptar en för stor del av sändningstiden.

I regeringens proposition hösten 2012 genomdrev regeringen och Miljöpartiet att reklaminslag, kortare än en minut, ska tillåtas i naturliga avbrott i direktsända idrottsevenemang. Det är en ny sorts reklamavbrott i de kanaler som sänds ut från Sverige, som vi socialdemokrater anser ytterligare stör helheten och sammanhanget i direktsändningen, och som vi därför har motsatt oss. Partistyrelsen anser att alla ändringar sedan reklam infördes aldrig har studerats och Socialdemokraterna i riksdagen har föreslagit en utvärdering av effekterna av den tidigare genomförda lagändringen som innebar en ökning av annonstiden till tolv minuter. Partistyrelsens grundinställning är att det måste finnas en väl avvägd balans mellan tittarnas och lyssnarnas behov av att ta del av sändningar utan för många avbrott och antalet reklaminslag.

Den enskilde konsumenten har i praktiken väldigt lite inflytande över kabel-tv-utbudet, eftersom det är beroende av hur man bor. Särskilt i flerfamiljshus är hyresgäster och bostadsrättsinnehavare bundna till kollektiva lösningar. Det vore önskvärt om det fanns större valfrihet för den enskilde abonnenten att få tillgång till och betala för det utbud man själv önskar. Vi ser också inom kabel-tv-området en ägarkoncentration med fara för mångfalden och demokratin där paketeringen och innehållet i sändningsutbudet i stor utsträckning kommer från samma mediehus. Det största problemet är dock att konsumenterna i stort sett inte har något inflytande över sitt tv-utbud. Partistyrelsen vill se en utveckling där den enskilde konsumenten får större inflytande och valfrihet men partistyrelsen menar samtidigt att lagstiftning i dagsläget inte är möjlig. Partistyrelsen ser däremot positivt på att frågan förs vidare till en utredning om hur konsumentens makt inom detta område kan stärkas.

Socialdemokraterna har i riksdagen i en motion anledning av Propositionen 2009/10:115 En ny radio- och tv-lag föreslagit att man ska utöka vidaresändningsplikten till att gälla alla de programtjänster som sänds av svenska tillståndshavare vars verksamhet finansieras genom den svenska tv-avgiften, i praktiken hela SVT:s fullständiga utbud av programtjänster. Detta skulle då inkludera även HD-kanalerna. Detta förslag avslogs i riksdagen.

Socialdemokraterna i riksdagen har även föreslagit att det bör utredas om inte kabelnäten skulle kunna öppnas för konkurrens mellan olika innehållsleverantörer genom någon form av samtrafikskyldighet så att abonnenten får ökad möjlighet att själv välja sitt tv-utbud. Även detta förslag avslogs i riksdagen.

I den utredning Nya villkor för public service (SOU 2012:59) som presenterades i september 2012 finns ett förslag om att ersätta nuvarande tv-avgift med en ny modell som bygger på att avgiften är individuell, och debiteras via skattsedeln. När utredningen gick ut på remiss valde regeringen att undanta förslaget om tv-avgift i remissomgången vilket får tolkas som att regeringen inte är överens inbördes om ett nytt system. Vi socialdemokrater har hela tiden hävdad att nuvarande finansieringssystem är robust, men att det i framtiden kan komma att behöva justeras beroende på kommande teknikskiften. För oss är det viktigt att finansieringssystemet ger public service-bolagen största möjliga oberoende. Det är också viktigt att synen på public service präglas av stor stabilitet och konsensus över blockgränserna.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionen K32:2

K32:2 (Skellefteå arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag att driva på för ett presstöd som uppmuntrar till mångfald

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: K30:1, K31:1, K31:2, K33:1, K34:1, K34:2

K30:1 (Arvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar ställning för att behålla nuvarande system med TV-licensavgift och säger ett tydligt nej till att föra över detta till skattsedeln

K31:1 (Krokoms arbetarekommun) att Socialdemokraterna skyndsamt agerar för att inte ny teknik införs för tidigt

K31:2 (Krokoms arbetarekommun) att Socialdemokraterna agerar för att ny teknik införs när den är utprovad och tillgänglig för de synskadade

K33:1 (Burlövs arbetarekommun) att reklam begränsas till före och efter varje programinslag

K34:1 (Ängelholms arbetarekommun) att lagstiftning införs om att alla hushåll ska kunna välja enstaka tv-kanaler à la carte till rimliga priser utöver SVT:s kanaler

K34:2 (Ängelholms arbetarekommun) att alla hushåll med tillgång till SVT:s kanaler analogt också ska kunna se dessa digitalt utan extra programkostnader och utan tvång att välja programpaket med ett antal andra tv-kanaler

MOTION K30

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Bevara nuvarande system med TV-licensavgift

Ryktet säger att den borgerliga majoriteten i riksdagen kan tänka sig att slopa nuvarande system med radio- och TV-avgift för att istället sköta denna avgift via skattsedeln. Det kan väl i och för sig vara ett lovvärt initiativ för att minska på en del statlig administration men...

I det läge som då skulle uppstå vore det sedan för statsmakten ett enkelt regeringsbeslut på ett torsdagsmöte att skrota hela det digitala marknätet och hänvisa till att man kan se på TV via sin dator istället.

För att se på TV via dator krävs att man har en skapligt snabb uppkoppling gentemot Internet, i annat fall blir det ett ständigt buffrande och en ”hackig” utsändning. Vi skulle ta årtionden tillbaka i teknikutvecklingen för dem som ännu inte nåtts av visionen på minst 100 Mbit/sek. Vi har i nuläget ingen aning om när, eller om, denna vision kommer att vara verklighet.

Dessutom är det, trots all statistik som säger annat, väldigt många hushåll som saknar dator. Detta gäller då främst hushåll med en hög medelålder. Dessa har troligen ingen intention att skaffa sig dator för att kunna se på TV utan är nöjda med de förhållanden som råder idag. Skulle dessa tvingas skaffa dator och sedan råka ut för ovan beskrivna störningar i utsändningarna på grund av att deras uppkoppling är alldeles för långsam för att möjliggöra TV-tittande via datorn finge vi nog ha väldigt goda argument om vi hade sagt ja till en skrotning av nuvarande system för licensavgift.

Partikongressen föreslås besluta:

K30:1 att Socialdemokraterna tar ställning för att behålla nuvarande system med TV-licensavgift och säger ett tydligt nej till att föra över detta till skattsedeln

Lars-Ove Jansson

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K31

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Lokala taltidningar för synskadade

Låt inte teknikutvecklingen sabotera synskadades rätt till sin lokala dagstidning. Ny teknik håller på att utvecklas vilket är bra, men den skall vara färdig innan den tas i drift.

Regeringen har sparat pengar på de inlästa dagstidningarna, så kallade ”radiotidningar”. Dessa tidningar betyder väldigt mycket och är avgörande för många synskadades möjligheter till att få information och att följa samhällsutvecklingen.

I Jämtlands län har vi två dagliga tidningar som är mycket bra och ett betydelsefullt inslag i vardagen. Vi vet att det finns ny digital teknik att producera tidningar med syntetiskt tal, men denna teknik har framförallt äldre personer med synskada svårt eller omöjligt att använda. Möjlighet att skaffa sig dator eller smarta mobiltelefoner, är inte mycket till hjälp eftersom man inte får hjälp att lära sig använda dem. Uppkopplingsmöjligheterna i glesbygden är fortfarande begränsade och det gör att digital tidning inte når ut till de som bor glest och har de behoven.

Vidare vet vi att det blir betydande kostnader för att tillgodogöra sig den digitala formen av taltidningar. Stödformer behövs!

Kravet är att radiotidningen finns kvar tills det finns digitala former som är utprovade och läsarna har fått kunskap att använda, samt att det digitala nätet fungerar även i glesbygd.

Partikongressen föreslås besluta:

K31:1 att Socialdemokraterna skyndsamt agerar för att inte ny teknik införs för tidigt

K31:2 att Socialdemokraterna agerar för att ny teknik införs när den är utprovad och tillgänglig för de synskadade

Göran Carlsson och Karl-Axel Ledung

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K32

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Press och presstöd

En överväldigande majoritet av tidningsläsarna anser att deras morgontidning visar sina politiska åsikter på nyhetsplats. Endast sju procent anser att tidningarna är opartiska. Läsarna betraktar alltså den opartiska nyhetsjournalistiken som en myt, framgår det av den senaste SOM-rapporten (utgiven av SOM, Samhälle, opinion, media-institutet, Göteborgs universitet).

Att dagspressen fortfarande är politiskt vinklad på nyhetsplats finns belagt i olika innehållsanalytiskt inriktade undersökningar, även om den grova partipropagandan numera är ganska ovanlig. I andra undersökningar framgår att människor väljer tidningen utifrån sina politiska preferenser, när valfrihet finns.

Men möjligheten att fritt göra partipolitiska tidningsval har dock minskat på senare år. Valfriheten minskade i takt med att många s-tidningar lades ner (A-pressen på nittioalet, Arbetet på 00-talet) och att flertalet kvarvarande s-tidningar såldes till borgerligt orienterade mediehus (Aftonbladet såldes till

Skibstedt och de mindre s-tidningarna såldes till sina stora och borgerliga konkurrenter, så är det t ex med Västerbottens folkblad, Arbetarbladet, Folket, etc.).

På senare tid har även centerpartiet gjort sig av med sina tidningar.

SOM-institutets undersökning genomfördes hösten 2010 när svenskarna hade genomlevt valrörelsen, nyligen hade deltagit i valet, och hade eftervalsdebatten i färskt minne.

Frågor ställdes till ”regelbundna morgontidningsläsare”, som fick svara på om de ansåg att deras tidning på något sätt brukar visa sina politiska åsikter på nyhetsplats.

Resultatet visar att så mycket som 31 procent av läsarna anser att den egna morgontidningen i hög grad gynnar ett närstående parti (d.v.s. oftast ett borgerligt). Ytterligare 35 procent anser att tidningen visar sina åsikter på nyhetsplats, men i ganska liten grad. Sammanlagt 65 procent anser alltså att morgontidningarna ger uttryck för sin politiska tendens även på nyhetsplats.

Endast 7 procent anser att tidningarna är opartiska på nyhetsplats. De går på tvärs mot hur tidningsfolk och medieforskare brukar resonera. En majoritet av läsarna anser tvärtom att nyheterna är partipolitiskt vinklade; och de skulle knappast instämma i presshistorikernas beskrivningar som går ut på att partipressen är mer eller mindre insomnad.

Vi Socialdemokrater konstaterar att vi tyvärr fått rätt i vad vi tidigare sagt om snedvridningen av den politiska rapporteringen i dagspressen och anser att SOM-rapporten kan ligga till grund för en översyn för att öka ägandet i dagspressen för att på så vis öka valfriheten och mångfalden för konsumenten. Allra tydligast blir valfriheten när socialdemokratiska läsare “tvingas” i brist på annat prenumerera på moderata eller folkpartistiska morgontidningar.

Vi anser att Presstödet behöver moderniseras i syfte att bidra till en fri debatt och en mångfald av tidningar och digitala medier når ut i hela landet. En förändring av presstödet får aldrig leda till att yttrande- och tryckfriheten i Sverige inskränks. Vi anser dock att det är mycket viktigt att en så central fråga för vår demokrati blir grundligt belyst och vi anser också att parlamentarisk samsyn bör eftersträvas.

Partikongressen föreslås besluta:

K32:1 att partistyrelsen får i uppdrag att stärka den Socialdemokratiska mediabasen

K32:2 att partistyrelsen får i uppdrag att driva på för ett presstöd som uppmuntrar till mångfald

Kenneth Andersson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K33

BURLÖVS ARBETAREKOMMUN

Reklamslag i televisionen

Reklamslag har nu funnits under ett antal år i Sverige. Erfarenheten med ständiga avbrott i sändningarna är inte positiva för tittarna. Sverige tillåter reklam även under korta sändningsperioder tex. 15 min. Några

möjligheter för tittarna att välja bort reklamen är därför svårt. Ett system som Danmark tillämpar med reklam mellan programmen är positivare då man inte utsätts för ständiga reklampausar.

Partikongressen föreslår besluta:

K33:1 att reklam begränsas till före och efter varje programinslag

Hans-Åke Mårtensson

Burlövs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K34

ÄNGELHOLMS ARBETAREKOMMUN

Valfrihet på TV-marknaden

Sverige har gått över till digitala tv-sändningar. Allt fler använder Internet för att titta på webb-tv, betala räkningar, söka information, delta i sociala medier som Facebook, Youtube m.fl. och för att köpa varor. Man kan ringa, ha videosamtal med personer över hela världen, köpa rätten att se filmer eller idrottsevenemang. En rad tjänster som förutsätter bredband underlättar för äldre att bo kvar i hemmet, för hemtjänsten och för dem som önskar vård i hemmet.

Ett digitalt nät rymmer betydligt fler tv-kanaler än ett analogt. Den digitala tekniken ger bättre ljud och bild, särskilt tydligt är det vid HD-tv-utsändningar. Hyresgästföreningen, SABO, Fastighetsägarna, Riksbyggen och Svenska stadsnätetsföreningen har utvecklat en lösning som ger de enskilda hushållen frihet att välja vilka som ska leverera TV, Internetanslutning och andra tjänster. Se www.openchoice.tv! Så kan hushållen bryta sig ur nuvarande inlåsningar i den analoga kabel-tv-strukturen, där alla hushåll tvingas betala för ett stort antal kanaler vare sig man vill eller inte.

Under en övergångstid omvandlas de digitala signalerna till analoga i många kabel-tv-nät, vilket gör att man inte behöver digitalbox för att se vissa kanaler. Men de analoga utsändningarna i kabelnäten kommer på sikt att försvinna helt. I Stockholm har Comhem, med 70 procent av kabel-tv-marknaden i Sverige, redan inlett en avveckling. Andra aktörer kommer att följa efter. Det är dyrt med båda teknikerna i samma nät och de analoga kanalerna tar betydligt större utrymme än de digitala.

Dagens prissättning och paketering är problematisk. TV-marknaden i Sverige domineras av ett fåtal stora aktörer, som gärna låser in kunderna i sina nät och tekniska lösningar och endast erbjuder dyra paket. Det är inte vad hushållen vill ha. De stora producenterna av Tv-kanaler är förutom SVT: Bonniers (alla TV4-kanaler och Canal +), MTG som äger Viasat (TV3, TV6, ZTV, TV8, TV1000, Viasat Sport mm.) och Tele2, ProsiebenSat 1 (TV5, kanal 9). En av dessa vägrar att leverera sina tv-kanaler till mindre tv-distributörer. Distributionen av tv-kanaler domineras av Comhem, Boxer, TeliaSonera och Telenor (Canal Digital och Bredbandsbolaget).

Öppna nät och hushållens valfrihet är ytterst en fråga om informationsfrihet. Ägarkoncentrationen är oroande liksom inlåsningar och monopolprissättning. Därför kräva att alla nät ska öppnas och att det ska

vara möjligt att välja enstaka tv-kanaler à la carte till rimliga priser utöver de så kallade must carry-kanalerna, dvs. SVT:s, som alla fasta nät är skyldiga att vidarebefordra.

Det bör också vara möjligt för alla hushåll att ta emot SVT:s digitala sändningar utan extra kostnader. Idag förekommer att hushåll som får TV1 och 2 analogt (via kabel) måste betala extra – utöver kostnaden för digital mottagare – för att få tillgång till SVT:s digitala sändningar med dess högre tekniska kvalitet. Dessa ingår då i ett större paket.

Partikongressen föreslår besluta:

- K34:1 att lagstiftning införs om att alla hushåll ska kunna välja enstaka tv-kanaler à la carte till rimliga priser utöver SVT:s kanaler
- K34:2 att alla hushåll med tillgång till SVT:s kanaler analogt också ska kunna se dessa digitalt utan extra programkostnader och utan tvång att välja programpaket med ett antal andra tv-kanaler

Sven Bergenstråhle

Ängelholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna F140:4, K35:1, K36:1, K37:1

UK3 Utlåtande idrottsfrågor

Idrott spelar en central roll i många människors liv. Miljoner människor idrottar på egen hand eller organiserat i en förening. Andra följer idrotten som publik på läktaren eller framför teven. Idrotten engagerar människor, gamla som unga, både som aktiva och som ledare.

Var tredje vuxen är medlem i en idrotts- eller friluftsförening. Idrotten är den frivilligorganisation där den allra största gruppen medborgare gör insatser. Var femte vuxen gör frivilliga insatser inom idrottsrörelsen. Det är en mer än miljon människor som gör ett stort bidrag till vårt samhälle. Idrottsrörelsen är en nyckel till att svenskar är världsbäst på frivilligjobb. De ideella krafterna inom idrottsrörelsen gör ovärderliga insatser för att engagera och aktivera barn och unga. Detta förutsätter att kommunerna tar sitt ansvar för att det finns hallar, planer och ytor att tillgå för såväl spontanidrott som föreningsdriven idrott.

De svenska idrottsföreningarna gör idag ett viktigt arbete i att driva verksamhet för barn och unga, både idrottsverksamhet som syftar till tävling och konkurrens och verksamhet som har till uppgift att stimulera, roa och skapa goda motionsvanor. Båda delarna är lika viktiga. Vi vet också att regelbunden motion ökar barns och ungas förmåga att ta till sig kunskap. I Socialdemokraternas idrottspolitiska program från 2010 – ”25 steg framåt för idrotten” fastslås att alla barn och ungdomar bör ha minst 30 minuters fysisk aktivitet varje skoldag.

Riksidrottsförbundet arbetar aktivt inom sina led med värdegrundsarbete, bland annat med vikten av att visa alla människor respekt. Bland dessa frågor finns frågan om att alla inom idrottsrörelsen oavsett sexuell läggning ska ses, bekräftas och respekteras. Kunskap om HBT-frågor bland ledare och aktiva är en viktig fråga som vi idag vet att idrottsrörelsen tar på ett helt annat allvar än för bara tio-femton år sedan. Men precis som i övriga samhället krävs ett fortsatt starkt engagemang kring detta.

Säkerhetsfrågorna på våra civila skjutbanor är uppdelade efter ansvarsområden. Polisen ger tillstånd för skjutbanans nyttjande enligt villkor i polistillståndet, skjutbaneinstruktion och respektive organisations regelverk. Kommunerna behandlar miljöaspekterna och hälsoskyddet är också tillsynsmyndighet för detta. Frivilliga tillståndsprovningar tillämpas också för att reglera intressekonflikter med omgivningen och här är länsstyrelsen tillståndsmyndighet. Eftersom tillsynen av regelverket kring skjutbanor kräver olika kompetenser så är det inte möjligt att lägga dessa diversifierade frågor på en enda myndighet. Mot bakgrund av detta anser partistyrelsen inte att en översyn av denna verksamhet i dagsläget är en prioriterad fråga.

Partistyrelsen vill inte ställa sig bakom förslag på att sjukvårdskostnader för skador eller sjukdomar orsakade av idrott eller "livsstil" ska betalas på annat sätt än genom skatt och existerande sjukvårdsavgifter, det vill säga ingå i den generella välfärdspolitiken. Valet av en viss idrott eller snarare idrottskarriär innebär givetvis en viss risk i likhet med att välja en viss typ av yrke. Statistiskt vet vi att den som väljer vissa idrotter eller yrken har en högre frekvens av vissa förslitningar, skador och sjukdomar. Risktagandet har dock inte den nivån att det är rimligt att hävda att personen i fråga därför bör stå för de kostnader en eventuell förslitning, skada eller sjukdom orsakar. Om samhället inte direkt avråder eller förbjuder medborgare från att utöva en viss idrott eller ett visst yrke så kan det inte i nästa sammanhang hävda att den skattefinansierade sjukvård som medborgaren har rätt till inte gäller utifrån ett visst val av idrott eller yrke.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F140:4, K35:1, K37:1

F140:4 (Skellefteå arbetarekommun) att de ideella föreningarnas möjlighet att ta vara på ungdomar som vill utöva fysik aktivitet för skojs skull förbättras

K35:1 (Borås arbetarekommun) att alla ungdomar ska ha tillgång till ungdomsverksamhet där personal/ledare har hbt-kompetens

K37:1 (Burlövs arbetarekommun) att utreda säkerhetsarbetet vid civila skjutbanor och dess organisation

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionen K36:1

K36:1 (Höganäs arbetarekommun - enskild) att utreda de ekonomiska förutsättningarna för att få ekonomisk ersättning av idrotten för de personskador som den publika idrotten belastar sjukvården med

MOTION K35

BORÅS ARBETAREKOMMUN

En trygg uppväxttid

Alla barn och unga ska mötas med respekt, ha lika möjligheter och känna trygghet oavsett familjebakgrund och föräldrarnas sexuella läggning eller könsidentitet/ könsuttryck. Även den egna identiteten ska mötas med kunskap och respekt. Unga hbt-personer behöver bli bekräftade och ges möjligheter att utvecklas som andra ungdomar. De allra flesta barn, ungdomar och vuxna utsätts för den stereotypa och begränsande heteronormen. Detta påverkar såväl vuxna som barn. Som flicka förväntas man göra och bete sig på ett visst sätt och som pojke på ett annat. Barnet fostras in den traditionella könsrollen med ett traditionellt könsuttryck och utifrån föreställningen att barnet växer upp som heterosexuell – av såväl föräldrar som samhället. Barnet förväntas växa upp som könsnormativ och heterosexuell och också ha föräldrar som inte är hbt-personer. Det är viktigt att samhället visar respekt för barns och ungdomars personliga utveckling, inte minst när det gäller kön, könsidentitet, könsuttryck och sexuell läggning.

Partikongressen föreslås besluta:

- K35:1 att alla ungdomar ska ha tillgång till ungdomsverksamhet där personal/ledare har hbt-kompetens
- K35:2 att all personal inom förskola, skolbarnomsorg och skola ska ha hbt-kompetens

HBT-S Styrelsen Borås

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K36

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ersättning för personskador som den publika idrotten belastar sjukvården med

Det infördes i bilskatten en avgift som skulle kompensera för de kostnader som trafikskadorna belastar sjukvården. Vi har en annan verksamhet som belastar sjukvården och det är idrotten och då är den riktigt dyra publika som skapar de flesta skadorna.

Partikongressen föreslås besluta:

- K36:1 att utreda de ekonomiska förutsättningarna för att få ekonomisk ersättning av idrotten för de personskador som den publika idrotten belastar sjukvården med

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K37

BURLÖVS ARBETAREKOMMUN

Säkerhet på skjutbanor

I dag är det en självklarhet att vi besiktigar våra bilar så att trafiksäkerheten är tillfredsställande. Någon motsvarighet för skjutbanor där en part har ansvaret för civila skjutbanor finns inte. Idag är det polis, länsstyrelse och kommun som har ett gemensamt ansvar för detta. Om en hade ansvaret för regelverk kring skjutbanor och besiktigade dessa så hade man en helhetssyn på säkerheten på civila skjutbanor.

Partikongressen föreslås besluta:

K37:1 att utreda säkerhetsarbetet vid civila skjutbanor och dess organisation

Hans-Åke Mårtensson

Burlövs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

UTVECKLA DEMOKRATIN

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A134:5, K38:1, K38:2, K39:1, K40:1, K41:1, K41:2, K42:1, K43:1, K44:1, K44:2, K45:1, K46:1

UK4 Utlåtande förmåner för politiker och chefer

Partistyrelsen anser att det är viktigt att pensioner, avgångsvederlag och liknande förmåner för chefstjänstemän i stat, kommuner och landsting samt förtroendevalda heltidspolitiker ligger i linje med de villkor som gäller i samhället. Alltför vidlyftiga och generösa avtal riskerar att skada allmänhetens förtroende för hela den skattefinansierade verksamheten. Det är dock svårt att reglera dessa avtal på nationell nivå. Chefstjänstemännens löne- och pensionsvillkor måste i första hand vara en fråga för arbetsmarknadens parter. Inom det kommunala såväl som det statliga området finns kollektivavtalsliknande avtal som ligger till grund för chefstjänstemännens avtal. Tidsbegränsade avtal utformas som individuella avtal där bland annat hänsyn tas till den bortförhandlade anställningstryggheten.

Något liknande gäller även vid statliga förordnanden av generaldirektörer och landshövdingar där anställningstryggheten innebär att man behåller sina anställningsvillkor även om arbetsuppgifterna förändras under den tid förordnandet gäller.

Det är viktigt att komma ihåg att vid rekrytering av kommunala chefer gäller väldigt olika förutsättningar. Dessa vitt skilda förutsättningar måste utgöra utgångspunkten för de löne- och övriga anställningsvillkor som träffas mellan parterna. Partistyrelsen tror inte att nationellt beslutade begränsningar i form av tak med mera, kommer att fungera i praktiken då avtal träffas i samband med chefsrekryteringar i kommuner och landsting. Viktigast här är trots allt att de som anställer agerar med gott omdöme och har god kunskap om vad som är rimligt.

När det gäller frågan om inkomstgaranti för förtroendevalda heltidspolitiker är det viktigt att slå fast att ett politiskt förtroendeuppdrag inte är en anställning. Det är ett tidsbegränsat förtroendeuppdrag. Till bilden hör också att heltidspolitiker ofta har tagit ett steg åt sidan i sin civila karriär. Det motiverar en inkomstgaranti så att avgående heltidspolitiker ges rimliga möjligheter att återgå till ett arbetsliv utanför politiken. Utgångspunkten för inkomstgarantin ska vara att stödet ska utgå under en tidsbegränsad period och både innehålla möjligheter till kompetensutveckling och ekonomiskt stöd. Stödet ska dock inte vara utformat som en varaktig försörjning eller ha karaktären av en pension. Riksdagen har utrett och bereder nu en ny inkomstgaranti för riksdagsledamöterna som lever upp till dessa krav. Målsättningen är att det nya systemet ska träda ikraft efter valet 2014. Inom Sveriges kommuner och landsting (SKL) har det också aviserats en liknande förändring av inkomstgarantin för de förtroendevalda heltidspolitikerna inom kommuner och landsting. Partistyrelsen välkomnar dessa initiativ och ser ett stort värde i att inkomstgarantierna för riksdag respektive kommuner och landsting får någorlunda likvärdig utformning.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionen K45:1

K45:1 (Bjuvs arbetarekommun) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för ett mer jämlikt och rättvist samhälle

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A134:5, K38:1, K38:2, K39:1, K40:1, K41:1, K41:2, K42:1, K43:1, K44:1, K44:2, K46:1

A134:5 (Lunds arbetarekommun) att partikongressen, med vårt partiprogram som utgångspunkt uppdrar åt partistyrelsen att verka för att det i bolag och andra verksamheter där staten, regioner/landsting och kommuner har majoritetägande sätts ett tak för hur mycket chefstjänstemän skall ha i lön, bonusar och andra förmåner i förhållande till genomsnittslönen för normalinkomsttagare. Målsättningen bör vara att återställa den relation som gällde 1980

K38:1 (Lycksele arbetarekommun) att verka i enlighet med motionens intentioner

K38:2 (Lycksele arbetarekommun) att socialdemokratiska partikongressen uppdrar till partistyrelsen att ta fram riktlinjer och sedan tar initiativ för en reformering av avtal och lag omfattande förtroendevalda inom regioner, landsting, kommuner och riksdag. Så att lag och avtal motsvarar villkor och regler som gäller på arbetsmarknaden i övrigt

K39:1 (Umeå arbetarekommun) att en utredning får ta fram riktlinjer i ovanstående frågor

K40:1 (Krokoms arbetarekommun) att partikongressen uppdrar till partistyrelsen att skyndsamt föra upp fråga om inkomstgaranti på dagordningen för att skapa ett förtroendeingivande system i denna fråga

K41:1 (Pajala arbetarekommun) att s-partiet arbetar för en jämlikare behandling av högt uppsatta tjänsteinnehavare vid deras avgångar, med enkla regler som arbetare har dvs ett tidsbegränsat ersättning

K41:2 (Pajala arbetarekommun) att förslagsvis: att en grundlön erhålles, samt någon form av kompensation, under tiden so förordnat sköts klanderfritt, är det så att uppdragsgivaren inte har förtroende för tjänsteinnehavaren, och tj avskedas skall ersättning utgå med grundlön. Givetvis under resterande tid av förordnande perioden återstår, och därefter ställas till arbetsmarknadens förfogande. Utan någon form av garantier

K42:1 (Gullspångs arbetarekommun) att det max ska betalas ut lön i tre år om inte ett förordnande förlängs för en generaldirektör. Lönen ska ses som en omställningslön för att finna nytt jobb eller utbildning

K43:1 (Gullspångs arbetarekommun) att en heltidspolitiker som inte fortsätter med politiken ska ha en möjlighet till återställarlön eller omskolningslön i max tre år

K44:1 (Pajala arbetarekommun) att tidsbegränsa avgångsvederlagets längd ex: samma tidsaspekter som en löntagare har, när tiden gått ut bör man ha löst sin situation exempelvis nytt arbete

K44:2 (Pajala arbetarekommun) att vid närmare 60 års ålder då kan avgångsvederlaget utgå fram till ordinarie pensionsålder

K46:1 (Torsås arbetarekommun) att kongressen beslutar att socialdemokraterna verkar för att generösa ersättningar för dem som slutar som kommunalråd/riksdagsledamöter upphör och att istället en tidsbegränsad ersättning under 1 – 2 år införs

MOTION K38

LYCKSELE ARBETAREKOMMUN

Anpassning av förtroendevaldas pensioner inom regioner, landsting, kommuner och riksdag motsvarande villkor och regler som gäller för arbetsmarknaden i övrigt

Bakgrund

Att personer i ledande ställning, har förmåner som går utöver vad övriga medborgare i samhället har rätt till, är något som nu återigen uppmärksammas och måste ifrågasättas. Det finns ingen som helst anledning till att acceptera att vissa personer kan erhålla ekonomiska förmåner som påtagligt avviker från de villkor som gäller på arbetsmarknaden i övrigt och som dessutom är finansierade med skattemedel. Det är nu nödvändigt att se över alla framtida kostnadsposter för att det ska vara möjligt att klara primär kärnverksamheter i regioner/landsting och kommuner, då måste även förtroendevaldas kostnader prövas.

Dagsläget

Svenska Kommunförbundet och Landstingsförbundet har tagit fram rekommendationer vad gäller förtroendevaldas pensionsförmåner sedan slutet av 1960-talet. Det senaste förslaget togs fram år 2001,

PBF - Bestämmelser om pension och avgångsersättning för förtroendevalda som gäller från och med den 1 januari 2003. Med nuvarande SKL-modell, som de flesta kommuner och landsting/regioner följer, kan en förtroendevald gå i pension vid 50 års ålder och vara försörjd av sin region, kommun eller landsting tills ålderspension börjar betalas ut. Den som har en egen firma kan låta inkomsterna stanna i firman för att istället leva på pensionen. Detta är inte rimligt och rimmar illa med hur det ser ut för arbetsmarknaden i övrigt.

Det förslag som dåvarande SKL-styrelser godkände bygger på ett i huvudsak oförändrat PRF-KL – (Normal) Pensionsreglemente för förtroendevalda. De ändrade bestämmelserna hade främst sin orsak i ändrad lagstiftning men också i framförda uppfattningar och synpunkter från medlemmarna. Exempelvis infördes ett 50-års villkor för rätt till visstidspension och lika villkor för heltids- och deltidssysselsatta. Det kan man nu med facit i hand se att det missbrukats å det grövsta vilket leder till att spä på det politikerförakt som i övrigt grasserar i samhället.

De allra flesta kommuner och landsting tillämpar PBF-KL, det vill säga den modell som gäller från och med den 1 januari 2003. Det finns dock kommuner och landsting som har gjort vissa justeringar i PBF-KL som exempelvis har en högre ålder för uttag av visstidspension eller som inte tillämpar PBF-KL utan fortfarande tillämpar PRF-KL.

Det är inte rimligt att förtroendevalda kan få försörjning i upp till 15 år utan att arbeta. En mer rimlig modell vore någon form av kortare avgångsvederlag/omställningsstöd.

Partikongressen föreslås besluta:

- K38:1 att verka i enlighet med motionens intentioner
- K38:2 att socialdemokratiska partikongressen uppdrar till partistyrelsen att ta fram riktlinjer och sedan tar initiativ för en reformering av avtal och lag omfattande förtroendevalda inom regioner, landsting, kommuner och riksdag. Så att lag och avtal motsvarar villkor och regler som gäller på arbetsmarknaden i övrigt

Sven Roosqvist, Johnny Svensson och Sonja Sandqvist
Lycksele arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K39

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Avskaffa förmånssverige

Det måste bli ett slut på att höga chefer i offentlig verksamhet belönas för att vara inkompetenta och missköta sina tjänster. Det är stötande att människor som ska vara i allmänhetens tjänst tillåts fylla sina privata fickor.

Regeringskansliet är överbefolkat med avsatta generaldirektörer, landshövdingar och andra höga chefer som får behålla sina höga löner och förmåner, trots att de fått "sparken". Ett exempel på detta är

generaldirektören för Tillväxtverket, Christina Lugnet får behålla sin lön och sina förmåner i tre år trots att spenderat miljoner på fester. Hade hon varit en metallarbetare som så grovt brutit mot uppsatta regler hade det blivit avsked med omedelbar verkan och till att leva på a-kassa.

Avtal måste skrivas på ett sådant sätt att höga chefer inte får behålla sina förmåner när de missköter sitt uppdrag.

Ett annat oskick är att många höga chefer får miljonbelopp avsatta till sin pension, årligen. Deras höga löner räcker mer än väl till för att spara till pension om de vill.

Avtal om pensioner får inte ge mer än vad som avsätts procentuellt till de med kollektivavtal.

Ett annat problem är våra folkvalda som stiftar lagar och regler för löntagare om begränsningar om ersättning vid arbetslöshet och sjukdom, men undantar sig själva. Ersättning till avgående politiker ska vara enligt gällande svenska lagstiftning för svenska folket.

Partikongressen föreslås besluta:

K39:1 att en utredning får ta fram riktlinjer i ovanstående frågor

IF Metalls S-förening, Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K40

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Förtroendevaldas villkor

Kan konstatera att det är en väldig skillnad mellan vanliga löntagare och förtroendevalda till politiska uppdrag. Den dagen som en förtroendevald på högre nivå blir av med sitt/sina uppdrag kommer en ekonomiskt stor fallskärm att falla ut. Det finns en viss logik i att en förtroendevald skall ha en inkomstgaranti för att kunna gå vidare inom sitt tidigare yrke, alternativet byta inriktning.

Det som rubbar politikerförtroendet är utan tvekan att ett antal av dessa avsuttna politiker inte ens försöker skaffa sig ett arbete och en inkomst. Förekommer även att egna bolag startas och det ser ut som den avsuttne är helt utan inkomst. Om det finns regler för den avsuttne, om att denne skall söka jobb så tycks reglerna vara mycket otydliga i sin utformning. Många rapporter når oss om detta förhållande.

Jämför med en vanlig arbetstagar. Denne skall direkt anmäla sig vid Arbetsförmedlingen och vara beredda att ta vilket jobb som helst och var som helst, annars ingen ersättning. Där gäller klara besked!

En politikers uppgift är inte bara att vara politiker, det är så mycket mer som krävs i ett demokratiskt samhälle för att bevara och förstärka demokratin. Som politiker skall man även förtjäna väljarnas förtroende!

Politikers inkomstgaranti måste granskas och utformas så att den inte kan missbrukas och skapa alltför förmånliga villkor!

Partikongressen föreslås besluta:

K40:1 att partikongressen uppdrar till partistyrelsen att skyndsamt föra upp fråga om inkomstgaranti på dagordningen för att skapa ett förtroendeingivande system i denna fråga

Göran Carlsson

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K41

PAJALA ARBETAREKOMMUN

Generaldirektörernas avgångar

I dagsläget har de ett generöst avtalsvillkor vid avskedande, eller när de inte får förväntade resultatet av uppdragsgivaren, dvs regeringar oavsett högerregeringar eller socialistregeringar. Om vi menar någonting med orden jämlikhet eller likvärdigt behandling av alla, så kräver vi att partiet verkar enligt motionens intentioner.

Partikongressen föreslås besluta:

K41:1 att s-partiet arbetar för en jämlikare behandling av högt uppsatta tjänsteinnehavare vid deras avgångar, med enkla regler som arbetare har dvs ett tidsbegränsat ersättning

K41:2 att förslagsvis: att en grundlön erhålles, samt någon form av kompensation, under tiden so förordnat sköts klanderfritt, är det så att uppdragsgivaren inte har förtroende för tjänsteinnehavaren, och tj avskedas skall ersättning utgå med grundlön. Givetvis under resterande tid av förordnande perioden återstår, och därefter ställas till arbetsmarknadens förfogande. Utan någon form av garantier

Ingvar Kauppi

Pajala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K42

GULLSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Löner och förmåner för generaldirektörer

Vi har nu matas i media med information om hur höga löner och förmåner generaldirektörer har. Vi tycker att det orimliga nivåer. Vi tycker också att arbetslinjen ska gälla om de inte får förlängt förordnande.

Partikongressen föreslås besluta:

K42:1 att det max ska betalas ut lön i tre år om inte ett förordnande förlängs för en generaldirektör.
Lönen ska ses som en omställningslön för att finna nytt jobb eller utbildning

Carina Gullberg

Gullspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K43

GULLSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Pensionsförmåner för kommun-, landstings- och riksdagspolitiker

Vi har tyvärr kunnat ta del av de orimliga pensionsförmåner som en del politiker har fått. Att kunna ta ut politikerpension från 50 års ålder fram till 65 år kan inte vara rimligt. Många undrar om vi politiker bara skor oss på uppdragen och glömmer vem vi är till för. Det ska vara rimliga förhållanden för de politiker som ägnat sig åt politik på heltid att kunna sadla om eller hitta annan sysselsättning. Vi tycker att man kan ha en period av max tre år med lön för att hitta annat jobb eller börja en omskolning.

Partikongressen föreslås besluta:

K43:1 att en heltidspolitiker som inte fortsätter med politiken ska ha en möjlighet till återställarlön eller omskolningslön i max tre år

Carina Gullberg, Ulf Nilsson, Jan Hassel, Ann-Christine Erlandsson och Roger Wiking

Gullspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K44

PAJALA ARBETAREKOMMUN

Riksdagsmännens/kvinnors inkomstgaranti

För att få tyngdpunkt i vår argumentering och trovärdighet om våra honnörsord som, jämlikhet, likvärdighet och lika människovärde. Om vi menar någonting med orden, bör denna motion behandlas välvilligt och seriöst. Men vill vi ha ett ojämnt samhälle: Kör på i samma banor och behandla inte motionen.

Andemening med motionen är att sätta i gång en diskussion om förtroendemännens/kvinnornas avgångsvederlag efter det förtroendemannauppdraget avslutats.

I massmedia har det funnits ett antal artiklar om långvariga inkomstgarantier, för fd förtroendemännen/kvinnorna, och under lång tid, oftast fram till ordinarie pensions ålder.

Med kontaktnätet och kompetenserna, som förtroendemännen/kvinnorna skapat, torde det finnas stora möjligheter att finna lämpliga arbetsuppgifter, även efter när förtroende mannauppdraget avslutats.

Partikongressen föreslås besluta:

K44:1 att tidsbegränsa avgångsvederlagets längd ex: samma tidsaspekter som en löntagare har, när tiden gått ut bör man ha löst sin situation exempelvis nytt arbete

K44:2 att vid närmare 60 års ålder då kan avgångsvederlaget utgå fram till ordinarie pensionsålder

Ingvar Kauppi

Pajala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K45

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Riksdagens orättvisa förmåner

Vi kan alla se hur riksdagsledamöternas förmåner skiljer sig mot samhället i övrigt. Som följd av detta har det växt fram ett politikerförakt som påverkar valdeltagandet och intresset för politiken. Det är inte rätt att efter slutfört uppdrag inte behöva ställa sig till arbetsmarknadens förfogande. Detta ger en dålig bild av rättvisa. ”Vanliga” löntagare har ett annat regelverk att rätta sig efter.

Partikongressen föreslås besluta:

K45:1 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för ett mer jämlikt och rättvist samhälle

Bertil Roos

Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K46

TORSÅS ARBETAREKOMMUN

Slopa generösa ersättningar

Jag anser inte att det är rimligt att fullt arbetsföra personer som efter 12 år som förtroendevald avgår som kommunalråd alt riksdagsledamot får full ersättning fram till 65-årsdagen.

Dessutom så är det så enligt uppgifter i media att flera använder sig av bolagsform för uppdrag och därmed behöver inte ersättningen därifrån räknas av från ersättningen. För allmänheten framstår detta som stötande. Att vara heltidspolitiker ger ett stort nätverk och kunskap inom flera områden detta borde leda till jobb.

Det är rimligt med en viss garantilön under en övergångsperiod på maximalt 1 – 2 år men sedan ska man kunna förvänta sig att personen ska kunna försörja sig själv.

Partikongressen föreslår besluta:

K46:1 att kongressen beslutar att socialdemokraterna verkar för att generösa ersättningar för dem som slutar som kommunalråd/riksdagsledamöter upphör och att istället en tidsbegränsad ersättning under 1 – 2 år införs

Roland Swedestam

Torsås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna D297:2, K47:1, K47:2, K48:1, K49:1, K49:2, K49:3

UK5 Utlåtande sekretess och integritet

Secretess behövs för att den enskildes integritet och privatliv ska kunna skyddas och finns inte bara mellan myndigheter utan även inom en myndighet. Den interna sekretessen, det vill säga den som ska upprätthållas mellan medarbetarna inom en myndighet som handlägger olika sekretessbelagda ärenden, säger att uppgifter inte får röjas inom sekretessområdet om det är uppenbart obehövt för verksamheten. Partistyrelsens principiella inställning är att det alltid måste ske en avvägning mellan behovet av så kallad intern sekretess och behovet av att kunna ge stöd och hjälp på ett riktigt sätt, inom rimliga tider och med bibehållen rättssäkerhet. Den interna sekretessen måste därför bli en avvägningsfråga för verksamhetsansvariga på olika nivåer kring vad som är uppenbart obehövt för verksamheten. Partistyrelsen ser den nuvarande formuleringen i lagtexten som ändamålsenlig, men att den ställer stora krav på att de personer som har att besluta om och följa upp intern sekretess har stor kunskap och gott omdöme.

Personnumret anger dels personens födelseår och dels ett födelsennummer samt en kontrollsiffra. De enda uppgifter som man kan läsa ut av ett personnummer är födelsedatum och kön. Personnumret har idag stor betydelse för en enkel och säker identifiering i många sammanhang. Personnummer får behandlas med stöd av ett samtycke från den registrerade. Finns det inget samtycke får uppgifter om personnummer behandlas bara när det är klart motiverat med hänsyn till ändamålet med behandlingen, vikten av en säker identifiering, eller något annat beaktansvärt skäl. Partistyrelsen anser att det är viktigt att hanteringen av personnummer inte får ske så att identitetsuppgifter kan missbrukas. Detta är ett ansvar som vilar på alla som använder sig av personnummer i sina register.

I Sverige blir alla barn som föds registrerade som antingen kvinnor eller män. Den registreringen är ens juridiska kön. Det är utifrån den uppdelningen man får sitt personnummer där den näst sista siffran är jämn eller ojämn beroende på om man är juridiskt kvinna eller man. I Sverige kan man idag inte ha något annat juridiskt kön än man eller kvinna. Om man är transsexuell har man möjlighet att få sin

könstillhörighet ändrad genom en ansökan till Socialstyrelsens Rättsliga Råd. Om påföljande utredning leder fram till beslut om ändring av könstillhörigheten, ändras även anteckningen om könstillhörighet i folkbokföringen och ett nytt personnummer fastställs. Partistyrelsen är idag inte beredd att utan vidare utredning slopa registreringen av kön i personnumren. Med hjälp av uppgifterna i personnumren har omfattande information kunnat hämtas som har varit värdefull för framtagande av en mängd statistik. Tack vare mer än 60 års användning av personnummer har vi i Sverige en källa av värdefull kunskap som många andra länder saknar. En övergång till personnummer där kön inte längre går att utläsa skulle troligen kräva en större förändring av hela personnummersystemet. Partistyrelsen ser inget skäl att slopa registreringen av kön i personnumret.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: D297:2, K47:1, K47:2, K48:1, K49:3

D297:2 (Stockholms partidistrikt) att besluta att Socialdemokraterna ställer sig bakom en utredning av ett avskaffande av begreppet juridiskt kön

K47:1 (Laxå arbetarekommun) att partikongressen beslutar att en översyn görs för att inte våra personnummer kommer i orätta händer, så att oskyldiga människor blir drabbade

K47:2 (Laxå arbetarekommun) att partikongressen verkar för att staten tar sitt ansvar så att inte våra personnummer inte kan komma åt i oärligt syfte

K48:1 (Marks arbetarekommun - enskild) att nu då det är än mer nödvändigt med samarbete mellan myndigheterna bör det utredas hur sekretessen mellan myndigheterna lämpligast kan tas bort

K49:3 (Lunds arbetarekommun) att myndiga skall få rätt att begära en ändring av sitt personnummer

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna K49:1, K49:2

K49:1 (Lunds arbetarekommun) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall driva frågan om könsneutralt personnummer

K49:2 (Lunds arbetarekommun) att alla nyfödda barn skall få könsneutrala personnummer

MOTION K47

LAXÅ ARBETAREKOMMUN

Kapning av personnummer

Man hör ofta att människors personnummer blir kapade. Detta leder ofta till att människor får betalningsanmärkningar för produkter som köpts i deras namn och med rätt personnummer.

Detta kan för den drabbade vara mycket svårt att ta sig ur. Det sägs att personnumren i Sverige ligger öppna och kan lätt nås av de som har ont uppsåt. Vet inte riktigt hur det ser ut, men skulle vilja att den Socialdemokratiska partikongressen, kan ta ett beslut så detta får ett slut.

Det finns försäkringsbolag som gör affär och erbjuder försäkringar mot detta, det borde väl vara staten som tar ansvar för sina medborgare, det är ju den vägen vi får våra personnummer.

Partikongressen föreslås besluta:

K47:1 att partikongressen beslutar att en översyn görs för att inte våra personnummer kommer i orätta händer, så att oskyldiga människor blir drabbade

K47:2 att partikongressen verkar för att staten tar sitt ansvar så att inte våra personnummer inte kan kommas åt i oärligt syfte

Eva Hermansson

Laxå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K48

MARKS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Sekretesslagen

Numera talar man om värdet av att två eller flera myndigheter samarbetar för att lösa ett gemensamt problem som exempelvis att upptäcka och åtgärda svår brottslighet. Ett problem i samarbetet mellan myndigheterna är att den nuvarande sekretesslagen föreskriver sekretess även mellan myndigheter till skillnad från den tidigare sekretesslagen där det sades ”myndigheterna skola räcka varandra handen”. Jag har aldrig förstått varför man införde sekretess mellan myndigheterna i sekretesslagen.

Partikongressen föreslås besluta:

K48:1 att nu då det är än mer nödvändigt med samarbete mellan myndigheterna bör det utredas hur sekretessen mellan myndigheterna lämpligast kan tas bort

Arne Abrahamsson

Marks arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K49

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Ändra personnumrets uppbyggnad

Alla personer som är folkbokförda i Sverige får ett personnummer som identifierar när dem är födda. Dock är det inte bara detta man kan utläsa av personnumret utan även vilket kön personen ifråga har. Det är den näst sista siffran i personnumret som fungerar som en sorteringsapparat där individer med udda siffror kategoriseras som män och jämna siffror kategoriseras som kvinnor.

Detta är något som görs i samhället i stort hela tiden, vi har en så kallad tvåkönsmodell i samhället som tvingar in individer i färdiga mallar som kvinna och man. Det utesluter således individer som identifierar sig med en annan könstillhörighet än den de blivit tilldelade eller de som inte identifierar sig med någon könstillhörighet alls. Även personer som identifierar sig som kvinna och man kan känna sig låsta i denna kategorisering då det är svårt att bli sedd som något annat än just sitt kön. Man kan se det som att denna samhälleliga tvåkönsmodell skapar och upprätthåller kön som en kategori och att personnumret som sorteringsystem således bara är ett symptom på en ojämlig samhällsstruktur.

Denna problematik menar jag borde vara ett bevis på brister i detta sorteringsystem och handlar inte om att vi ska sluta driva jämställdhetsfrågor och sluta prata om den patriarkala ordningen i samhället. Tvärt om menar jag att en ändring av personnumrets uppbyggnad skulle kunna gå hand i hand med vår kamp om ett socialistiskt och jämlikt samhälle.

Partikongressen föreslås besluta:

- K49:1 att att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall driva frågan om könsneutralt personnummer
- K49:2 att att alla nyfödda barn skall få könsneutrala personnummer
- K49:3 att att myndiga skall få rätt att begära en ändring av sitt personnummer

Elin Gustafsson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna K50:1, K51:1, K52:1, K53:1, K54:1, K54:2, K55:1, K56:1, K57:1, K58:1, K59:1, K59:2, K59:3, K60:1, K61:1

UK6 Utlåtande kommunal demokrati, kommunal indelning och myndighetsorganisationen

Den av riksdagen beslutade kommunreformen från 1962 genomfördes successivt fram till den sista kommunsammanslagningen 1977. Då hade Sverige 277 kommuner. Sedan dess har endast kommundelningar genomförts och idag uppgår antalet till 290. Lokala folkomröstningar om sammanslagning har genomförts men hittills alltid resulterat i ett nej till sammanslagning. Införandet av

kommunal skatteutjämning har möjligen medfört färre önskemål om kommunsammanslagningar av ekonomiska skäl. Däremot finns det en positiv inställning till kommuner som önskar gå samman. Det är viktigt att sådana förändringsprocesser är väl förankrade i den lokala opinionen. Det är positivt om samarbetsformerna mellan kommunerna utvecklas. Det är ett arbete som den socialdemokratiska gruppen i Sveriges kommuner och landsting (SKL) redan arbetar med och med fördel kan vidareutveckla. Partiet har också på nationell nivå, ofta uppmärksammat bra lokala förslag som socialdemokratiska ledningar har drivit igenom i sina kommuner.

Stiftelser, kommunala aktiebolag och kommunalförbund är väl beprövade former för att praktiskt bedriva verksamhet som lämpar sig för detta. De är inte minst mycket betydelsefulla när flera kommuner bedriver verksamheter gemensamt. I dessa lägen är det naturligt att beslutsbefogenheter följer med respektive verksamhet. Det är dock alltid viktigt att kommunerna inte avhänder sig sina demokratiska befogenheter och skyldigheter gentemot kommunmedlemmarna. Den kommunala demokratin och beslutsprocessen måste hela tiden utvecklas så att den blir relevant och gör det möjligt att utkräva ansvar vid allmänna val. Partistyrelsen gör däremot nu bedömningen att det inte finns behov av att utarbeta ett allmänt program för den offentliga sektorns demokratiska arbetsformer. Samtliga kommuner har en grundläggande skyldighet att tillvarata alla kommuninvånarens intressen. Det ligger därför i varje kommuns ansvar att se till att de lagreglerade kraven på medinflytande följs och att viktiga beslut föregås av god lokal förankring. Partistyrelsen anser att det lokala demokratiska arbetet ständigt måste omprövas och utvecklas för att kunna tillgodose människors rättmätiga krav på insyn och inflytande i de politiska besluten.

En landshövding är statens företrädare i länen, men ses också en representant för länet gentemot staten, näringslivet, organisationer och allmänheten. Detta medför att landshövdingarna, liksom länsstyrelserna, har en dubbel representationsroll i förhållande till staten, dels som statens företrädare gentemot länet, och dels som länets företrädare gentemot staten. Sedan 2008 är länsstyrelsen en så kallad enrådighetsmyndighet. Det innebär att verksamhetschefen, det vill säga landshövdingen, ansvarar direkt inför regeringen och att myndigheten har ett insynsråd istället för styrelse. Socialdemokraterna har sedan länge tagit ställning för en ökad regionalisering i enlighet med ansvarsutredningens betänkande 2007 där landstingens och delar av länsstyrelsernas verksamheter slås ihop till en region. I en sådan förändrad rollfördelning kan landshövding och länsstyrelse fortsätta att fylla en funktion, men med färre och delvis andra ansvarsuppgifter. Partistyrelsen beklagar att den nuvarande regeringen valt att lägga hela arbetet med regionbildningar på is.

En övergång till kommunal parlamentarism innebär i praktiken att kommunstyrelsens roll ska förändras till att bli mer lik en majoritetsregering för kommunen. Förslaget skulle om det genomfördes stänga ute minoriteten i kommuner och landsting från den insyn som oppositionen idag är tillförsäkrad i verksamheten. Kommunstyrelsen har många andra funktioner än att fungera som majoritetsstyre. Det är till exempel beredningsorganet för kommunfullmäktigeärenden och kommunstyrelsen har ett uppsiktsansvar över övriga nämnder och styrelser ekonomiska situation. Att ta bort oppositionens möjligheter att sätta sin in i fullmäktigeärenden i god tid och att kunna följa det ekonomiska läget i kommunens verksamheter skulle skapa ett stort demokratiskt underskott för de ledamöter som för

tillfället befinner sig i opposition. Det skulle dessutom försvåra ett smidigt maktskifte och skapa möjligheten för den majoritet som helt vill utestänga oppositionen från insyn att samla all verksamhet under kommunstyrelsen i olika utskott. Partistyrelsen kan inte se några fördelar med att skapa en sådan ordning i våra kommuner och landsting och ser därför inga skäl att verka för en försöksverksamhet.

Som medborgare har man rätt att kräva en skyndsam, rättssäker och likvärdig handläggning av sina ärenden hos myndigheter. Det är viktigt att man som enskild upplever att man får ett gott bemötande och en likvärdig behandling vid sina myndighetskontakter. I längden handlar det om den allmänna tilltron till våra offentliga institutioner och vår samhällsekonomiska modell. Människors tilltro till exempelvis arbetsmarknadspolitiken avgörs till stor del av hur arbetsförmedlingen sköter sin uppgift och behandlar de arbetssökande. Detsamma gäller för all statlig och kommunal service. Partistyrelsens uppfattning är att det inom det här området finns stora förbättringsmöjligheter. Här kan vi som socialdemokrater vara pådrivande både nationellt och lokalt. I den mån lagstiftningen inom någon del bedöms behöva förstärkas, bör riksdagsgruppen ta sådana initiativ i riksdagen.

I statens årliga anslag till myndigheterna ingår ett årligt effektiviseringskrav i form av ett anslagssparande. Det syftar till att stimulera myndigheterna att genomföra rationaliseringar och effektiviseringar. I det ingår även att löpande se över sina lokalbehov och kostnader. I flera fall har det också lett till att myndigheter har lämnat dyra lokaler i innerstadslägen till förmån för billigare lokaler på andra platser. Sådant effektiviseringsarbete bör uppmuntras och bedrivs kontinuerligt som en naturlig del i myndigheternas förändringsarbete.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionen K57:1

K57:1 (Sollentuna arbetarekommun) att medborgaren i sina kontakter med myndigheterna ska garanteras skyndsam, rättssäker och likvärdig handläggning

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: K51:1, K52:1, K53:1, K54:1, K54:2, K56:1, K58:1, K59:1, K59:2, K59:3, K60:1, K61:1

K51:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska ta initiativ till att samarbete med Sveriges kommuner och landsting för att arbeta fram hur samarbetsformerna kommunerna emellan ska utvecklas för att möta framtidens utmaningar

K52:1 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska ta initiativ till att samarbete med Sveriges kommuner och landsting för att arbeta fram hur samarbetsformerna kommunerna emellan ska utvecklas för att möta framtidens utmaningar

K53:1 (Torsås arbetarekommun) att den socialdemokratiska kommunalpolitiken skall ges större uppmärksamhet i en nationell samordning

K54:1 (Örebro arbetarekommun - enskild) att kommunernas möjligheter att föra över beslutmakt från direktvalda församlingar till bolag och stiftelser begränsas

K54:2 (Örebro arbetarekommun - enskild) att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att utarbeta ett program för utveckling av den offentliga sektorns demokratiska arbetsformer

K56:1 (Svenljunga arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för en utredning om en ny kommunsammanslagning i Sverige

K58:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att arbeta för att flytta statliga myndigheter från Stockholms innerstad till områden med lägre hyresnivåer

K59:1 (Lunds arbetarekommun) att en tydlig målsättning bör vara skapa sådana förutsättningar och villkor så att alla samhällsgrupper har reella möjligheter till att ”påverka både utvecklingen i stort och samhällsarbetet i vardagen”

K59:2 (Lunds arbetarekommun) att eftersträva subsidiaritetsprincipen samt medborgarnas möjligheter till överblick, insyn och ansvarsutkrävande och att detta alltid beaktas innan beslut tas om förändringar i samhällsstrukturen

K59:3 (Lunds arbetarekommun) att stimulera till försök med nya former för demokrati som ökar medborgarnas möjligheter till delaktighet och påverkansmöjligheter i såväl nationella, regionala som lokala politiska frågor

K60:1 (Askersunds arbetarekommun) att man ska utreda om det ska bildas storkommuner där större kommuner ska ta ansvar för mindre kommuner

K61:1 (Värmlands partidistrikt) att partistyrelsen ges i uppdrag att se över olika former för samarbete och/eller sammanslagning av kommuner i syfte att säkerställa välfärd på lika villkor i hela landet

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna K50:1, K55:1

K50:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att partiet verkar för att avskaffa landshövding-ämbetet och ersätter det med en länsstyrelsechef att jämföra med chefer på andra statliga myndigheter

K55:1 (Söderhamns arbetarekommun - enskild) att partiet ställer sig positiv till en lagstiftning som möjliggör försöksverksamhet med kommunal parlamentarism

MOTION K50

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Avskaffa landshövdingensämbetet

Fram till 1958 kallades landshövdingen officiellt för Kunglig Majestäts befallningshavare. Numer anses landshövdingen vara statens förlängda arm i länet. Han eller hon ska representera länet i kontakter med staten, näringslivet och dylikt. I praktiken är landshövdingen ordförande för länsstyrelsen. När det gäller

att representera länet gentemot stat, näringsliv och dylikt har vi folkvalda politiker i region- och landsting som sköter den uppgiften.

Länsstyrelsen ska ses som regeringens företrädare i länet och är alltså en statlig myndighet till skillnad från landstingen. Om man läser vad som innefattar länsstyrelsens ansvar och uppgift så står det att länsstyrelsens chef är landshövding. Men det står inte att denne landshövding ska ha en särställning i samhället som innefattar att bo på i ett kungalikt residens, ha egen chaufför, bjuda på representationsmiddagar osv.

Vi tycker att landshövding-ämbetet tillhör ett för längesedan överspelat samhällssystem. Vi är ett parti där republikanismen har genomsyrat vår historia. Landshövding-ämbetet tillhör en gammal, rojalistisk maktordning. Vi borde veta bättre idag. Det är fullt möjligt för länsstyrelserna att genomföra sitt uppdrag med en chef som inte är landshövding utan enbart chef för länsstyrelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

K50:1 att partiet verkar för att avskaffa landshövding-ämbetet och ersätter det med en länsstyrelsechef att jämföra med chefer på andra statliga myndigheter

S-föreningen Avanti

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K51

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Flexiblere samarbetsformer kommuner emellan

Sverige består idag av 290 kommuner. Den minsta med 2 500 innevånare och den största med 810 000 innevånare. Det säger sig självt att förutsättningarna ser annorlunda ut, trots detta krävs det många likartade uppgifter av var och en av dessa. De ekonomiska förutsättningarna regleras delvis genom det kommunala utjämningsystemet, men för att klara de allt mer specialiserade och kvalificerade uppgifterna krävs samarbete mellan kommunerna.

De former som idag finns för att formalisera ett samarbete som gemensamma nämnder och kommunalförbund är i många fall något stelbenta. Detta har på sina håll lett till att köp och sälj-metoden fått företräde. Denna funkar, men kompliceras av att fler och fler kommuner lägger över uppgifter på bolag, helägda, delägda eller gemensamma. Är kommunen som avser köpa tjänsten inte delägare så riskerar det hela att bli fråga för en offentlig upphandling, och vinn-vinn-resultatet är inte givet.

Ska kommunsverige klara av framtidens utmaningar som innebär att arbetsuppgifterna blir allt mer specialiserade och kvalificerade och dessutom stå inför en eventuell arbetskraftsbrist, så krävs att kommunerna samarbetar allt mer. Då krävs också att samarbetsformerna kommunerna emellan medger detta utan att det blir mer byråkrati än verksamhet som resultat av samarbetet. Det är en avgörande fråga

för att kunna hålla en skattenivå som är rimlig i hela landet, och som gör att mindre kommuner fortfarande kan vara livskraftiga.

Partikongressen föreslår besluta:

K51:1 att Socialdemokraterna ska ta initiativ till att samarbete med Sveriges kommuner och landsting för att arbeta fram hur samarbetsformerna kommunerna emellan ska utvecklas för att möta framtidens utmaningar

Britt Olauson

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K52

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Flexibla samarbetsformer kommuner emellan

Sverige består idag av 290 kommuner. Den minsta med 2 500 innevånare och den största med 810 000 innevånare. Det säger sig självt att förutsättningarna ser annorlunda ut, trots detta krävs det många likartade uppgifter av var och en av dessa. De ekonomiska förutsättningarna regleras delvis genom det kommunala utjämningsystemet, men för att klara de allt mer specialiserade och kvalificerade uppgifterna krävs samarbete mellan kommunerna. De former som idag finns för att formalisera ett samarbete som gemensamma nämnder och kommunalförbund är i många fall något stelbenta. Detta har på sina håll lett till att köp och sälj-metoden fått företräde. Denna funkar, men kompliceras av att fler och fler kommuner lägger över uppgifter på bolag, helägda, delägda eller gemensamma. Är kommunen som avser köpa tjänsten inte delägare så riskerar det hela att bli fråga för en offentlig upphandling, och vinn-vinn-resultatet är inte givet. Ska kommunsverige klara av framtidens utmaningar som innebär att arbetsuppgifterna blir allt mer specialiserade och kvalificerade och dessutom stå inför en eventuell arbetskraftsbrist, så krävs att kommunerna samarbetar allt mer. Då krävs också att samarbetsformerna kommunerna emellan medger detta utan att det blir mer byråkrati än verksamhet som resultat av samarbetet. Det är en avgörande fråga för att kunna hålla en skattenivå som är rimlig i hela landet, och som gör att mindre kommuner fortfarande kan vara livskraftiga.

Partikongressen föreslår besluta:

K52:1 att Socialdemokraterna ska ta initiativ till att samarbete med Sveriges kommuner och landsting för att arbeta fram hur samarbetsformerna kommunerna emellan ska utvecklas för att möta framtidens utmaningar

Mattias Ravander

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K53

TORSÅS ARBETAREKOMMUN

Förstärk den socialdemokratiska kommunpolitiken

Det svenska välfärdssystemet och det kommunala självstyret gör att det mesta av vår svenska välfärd beställs och utförs ute i kommuner, landsting och regioner. Jag ser ett behov av en tydligare socialdemokratisk organisering, av kunskapsspridning, nätverkande och forskning kring kommunala och regionala frågor.

Vi måste alltid vara bäst och mest relevanta i välfärdsfrågorna på alla politiska nivåer. Välfärden har en viktig uppgift att fylla för att leva upp till alla medborgares lika värde, för att garantera social rörlighet och frihet för alla. Välfärdens utformning måste ha en tydlig demokratisk styrning och får inte fritt bortslumpas till marknaden med argumentet att den offentliga sektorn skulle ha sämre kvalitet och effektivitet. Vi måste bli bättre på att ta fram bra förslag till en modern socialdemokratisk kommunal politik och bli bättre på att sprida de många goda exempel som förtjänar att tas efter och inspireras av.

Partikongressen föreslås besluta:

- K53:1 att den socialdemokratiska kommunalpolitiken skall ges större uppmärksamhet i en nationell samordning
- K53:2 att nya former för kunskapsspridning och kommunalpolitiskt nätverkande skall etableras under perioden fram till nästa ordinarie kongress

Henrik Nilsson Bokor

Torsås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K54

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Hur kan socialdemokratin överleva som folkrörelse?

De politiska partierna förlorar medlemmar samtidigt som alla undersökningar entydigt visar att intresset för politik ökar bland medborgarna. Denna paradoxala situation borde vara särskilt besvärande för ett folkrörelseparti som SAP. Ett sådant parti har inte bara som uppgift att vinna val. Det kan som vi vet skickliga PR-firmor och spinndoktorer hjälpa till med. Ett folkrörelseparti kan inte nöja sig med att gissa vad ”väljarna” kan tänkas uppskatta vid valtillfället. Det förväntas föra fram krav med klangbotten i livsomständigheter som präglar de människor som man företräder. Paradoxen kan bara lösas om människors samhällsengagemang fångas upp och tas på allvar av de som satts att leda partiet på riks nivå, i

kommunerna och i lokalföreningarna. Medlemsutvecklingen och de medlemsundersökningar som genomförts pekar mot att SAP misslyckats med denna centrala uppgift.

Partiets organisationsutredning visar i sitt remissmaterial att den i huvudsak delar denna analys. Många av utredningens förslag på åtgärder för att vända utvecklingen visar på en medvetenhet om behovet av mer tidsenliga organisationsformer, förbättrad introduktion för nya medlemmar och en fördjupad, kontinuerlig ideologisk skolning. Det är utmärkt, men löser knappast det mer grundläggande demokratiproblem som utredarna pekar på. I utredningen heter det: ”Starkt politiska krafter verkar (också) för att ersätta medborgarbegreppet och samhällsgemenskapen med kunder på en köp-säljmarknad.” På kommunal nivå tar sig denna utveckling uttryck i att såväl gamla som nya politikområden bolagiseras eller drivs i stiftelseform, väl inhägnade av marknadens ”lagar” och skyddade från medborgarnas insyn. Det leder naturligt nog till en minskning av antalet förtroendeuppdrag. ”Det finns en risk att nya medlemmar hinner tröttna innan de får möjlighet att vara med och påverka i realiteten”, konstaterar utredarna. Medlemsflykten måste förstås mot denna bakgrund.

Huvudargumentet för att föra över beslutsmyndighet från fullmäktigeförsamlingar till bolagsstyrelser är som bekant att dessa slipper ta ovidkommande hänsyn. Beslutsfattandet blir effektivare. Men för ett folkrörelseparti måste det effektiva beslutsfattandet stå i samklang med medlemmarnas erfarenheter och värderingar. Det är deras röster som ska avgöra vilket det politiska utfallet ska bli. Den vars samhällsengagemang betraktas som ”ovidkommande” väljer med stor sannolikhet att vända det politiska livet ryggen.

Ännu allvarigare är den pågående privatiseringen av den offentliga sektorn. Demokratins försvagas när viktiga samhällsfunktioner förs över från den demokratiskt styrda samhällssektorn till marknaden. Allt färre medborgare får därigenom möjlighet att vara delaktiga i utformningen och ledningen av t. ex. barnomsorg, skola, sjukvård och äldreomsorg. Därmed förloras ett viktigt livsvärde för många medborgare. Demokratins försvagas också på ett annat sätt. Deltagandet i demokratiska processer innebär en skolning och träning i demokrati. När de möjligheterna begränsas försvagas på sikt demokratins styrka och vitalitet på alla nivåer.

Partikongressen föreslår besluta:

- K54:1 att kommunernas möjligheter att föra över beslutsmyndighet från direktvalda församlingar till bolag och stiftelser begränsas
- K54:2 att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att utarbeta ett program för utveckling av den offentliga sektorns demokratiska arbetsformer
- K54:3 att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att utarbeta riktlinjer för avveckling av privatiseringarna av den offentliga sektorn

Axel Gisslén, Ingemar Berglund, Grete Gisslén, Lars Johansson och Thord Strömberg
Örebro arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K55

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kommunal parlamentarism

Det har under ett antal år diskuterats olika sätt att vitalisera demokratin. Förslagen har varit många, en del som genomförts har varit bra, andra mindre bra. En del har kanske t o m varit dåliga. Jag vill med den här motionen ta sikte på att göra landets alla fullmäktigeförsamlingar till mer levande organ, samtidigt som ”regeringsmakten” synliggörs på ett mer tydligt sätt genom att ge möjlighet att införa kommunal parlamentarism.

I Norge tillämpas detta för närvarande i tre städer och fyra fylkeskommuner. De norska erfarenheterna har av forskare visa på att den poliska styrningen över förvaltningarna blir tydligare.

Frågan om kommunal parlamentarism är inte ny och har diskuterats såväl hos SKL som i flera statliga utredningar, senast nu i en SOU 2012:30, ”Vital demokrati” där också kommittén lämnar förslag till att en om lag om försöksverksamhet skall antas.

I riksdagen finns en tydlig regeringsmakt. Regeringen är utsedd av en majoritet av riksdagspartierna och det är endast någon eller samtliga av dessa majoritetspartier som är representerade i regeringen. I kommuner, landsting och regioner är det precis tvärtom.

Fördelarna med att ge kommunerna denna möjlighet är att en större tydlighet ges inför väljarna, vi kan räkna med ett vitalare kommunfullmäktigearbete och att vi får en starkare politisk styrning av förvaltningarna.

Partikongressen föreslås besluta:

K55:1 att partiet ställer sig positiv till en lagstiftning som möjliggör försöksverksamhet med kommunal parlamentarism

Sven-Erik Lindestam

Söderhamns arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K56

SVENLJUNGA ARBETAREKOMMUN

Kommunsammanslagningar

Det finns två saker som är bestående i livet. Vi föds och vi dör. Där emellan sker det skiftningar och förändringar. Dessa skiftningar och förändringar förknippas ofta med tekniska innovationer.

Innovationer som påverkar den demografiska utvecklingen. Just nu befinner vi oss i en omvälvande fas. Där djupgående förändringar handlar om en förskjutning från landsbygd till större städer och utmed kustbandet.

I brytningstider rör sig de ekonomiska krafterna mot mitten, människor, kompetens och kapital. Dagens skatteutjämningsystem kommunicerar inte den förskjutning som globaliseringen och den demografiska utvecklingen skapar på ett hållbart sätt. Tanken på likvärdighetsprincipen och möjligheten till jämlika villkor går förlorad. Situationen för mindre kommuner utanför storstadsområdena i Sverige blir allt besvärligare. De små kommunerna måste hålla nästan samma verksamhet som de större kommunerna. Samtidigt tappar många av de små kommunerna befolkning. Den minskade befolkningen bidrar till minskade skatteintäkter och höjningar av kommunalskatten blir allt svårare att undvika.

Små kommuner får också ökade svårigheter att rekrytera personal, inte minst specialistkompetens. De mindre kommunerna kan i en del fall samarbeta om personal och på så sätt rationalisera en del. Konsekvensen blir att medborgarna får sämre insatser än de medborgare som bor i tillväxtkommunerna runt storstäderna. Vi tror dock att de små kommunernas problem kommer att kvarstå och riskerar också att förvärras. Vi tycker att det är nödvändigt med en ny kommunsammanslagning i Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

K56:1 att Socialdemokraterna ska verka för en utredning om en ny kommunsammanslagning i Sverige

Per Andersson, Sven Liljegren och Dag Forsström
Svenljunga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K57

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Myndigheters handläggning och bemötande av medborgarna

I våra samtal med Sollentunabor möter vi ofta synpunkter om hur de bemöts när de är i kontakt med olika myndigheter. Det kan handla om socialtjänst, försäkringskassa, arbetsförmedling, migrationsverket m fl.

Vi hör ofta åsikter som ”Om det här är så för mig hur är det då för de som inte kan prata för sig eller hur man ska göra?”. Många upplever att om man inte ringer gång på gång så får man inte svar på sina frågor eller att handläggningen inte går framåt. Myndigheternas handläggning tar lång tid och det händer att handlingar kommer bort eller att man ständigt får byta handläggare och att allt då tappar fart.

Medborgarna kontakter med myndigheter borde kännetecknas av ett rättssäkert bemötande där alla behandlas likvärdigt och skyndsamt oberoende av vilken bakgrund, utbildningsnivå etc som man har.

Partikongressen föreslås besluta:

K57:1 att medborgaren i sina kontakter med myndigheterna ska garanteras skyndsam, rättssäker och likvärdig handläggning

Lars Vestberg, Margareta Henkel, Roger Sjöberg, Stig Nyman, Swapna Sharma och Alfonso Ramirez Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K58

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Statliga myndigheter

Magdalena Andersson (socialdemokraternas ekonomiska företrädare) uttrycker ofta att vi måste använda våra skattepengar på ett effektivare sätt. Jag håller med henne helt och fullt i detta påstående.

Ett område är lokaliseringen av ett antal statliga verk i Stockholms innerstad. 2011 var hyreskostnaden för statliga verk totalt 22 miljarder kronor. Den summan torde kunna minskas med någon miljard om en total översyn av hyreskostnaderna görs och då främst i Stockholms innerstad. Bara genom att lokalisera ett antal av dessa statliga verk från Stockholms innerstad till Stockholms förorter torde avsevärda minskningar av hyreskostnader kunna göras. Även lokalisering av vissa statliga verk till mellanstora städer skulle innebära en ökning av arbetstillfällen utanför storstadsregionerna förutom minskade hyreskostnader.

En viktig aspekt vid flytt av statliga verk från Stockholmsområdet är möjlighet till adekvat arbetskraft och att kvaliteten säkerställs inför framtiden.

Partikongressen föreslås besluta:

K58:1 att arbeta för att flytta statliga myndigheter från Stockholms innerstad till områden med lägre hyresnivåer

Per Frost

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K59

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Utveckla förutsättningarna för medborgarnas inflytande

Demokratin är en ständig kampa för att värna möjligheterna och förutsättningarna för att alla medborgare skall ha möjlighet att känna sig delaktiga och kunna påverka besluten.

I inledningen av vårt partiprogram står:

Socialdemokratin vill forma ett samhälle grundat på demokratins ideal och alla människors lika värde. (sid 1)

Demokrati måste utövas på många vägar och flera plan. Socialdemokratin strävar efter en samhällelig ordning, där människor som medborgare och individer kan påverka både utvecklingen i stort och samhällsarbetet i vardagen. (sid 1)

Frihet, jämlikhet och solidaritet är värdeord som ytterst handlar om den enskilda människans liv. Men möjligheterna till frihet, jämlikhet och solidaritet skapas i stor utsträckning av villkoren i det omgivande samhället. En politik för frihet, jämlikhet och solidaritet handlar därför om att skapa strukturer i samhälle och arbetsliv som gör det möjligt för alla samhällets invånare att leva fria, jämlika och solidariska. (sid 9)

Demokrati måste kunna utövas på många vägar, på flera plan och på många arenor, oberoende av varandra. Demokrati kräver att människor kan påverka både samhällsförändringarna i stort och samhällets funktioner sådana de möter i vardagen, i skola och vård, i boendet, i trafiken och den omgivande miljön. De demokratiska processerna bygger på kraften och viljan hos medborgarna, till samhälleligt engagemang och aktivitet, behovet av eget skapande, ökad kunskap och eget ansvar. (sid 16)

Olof Palmes syn på demokratin

I sitt tal inför den socialdemokratiska partikongressen den 28 september 1975 sade Olof Palme: ”För oss är demokratin en fråga om människovärde. Människovärde, det är rätten och den praktiska möjligheten att tillsammans med andra forma framtiden. Socialdemokratin har alltid betonat den politiska demokratin som ett värde i sig. Samtidigt har socialdemokratin alltid betraktat demokratin som någonting mer än formella rättigheter, vi har betraktat den som en väg att förverkliga människors önskningar, genomföra sociala framsteg, omdana samhället.

Bakgrund

Kommunsammanslagningarna under slutet av 60-talet och i början av 70-talet innebar en radikal minskning av antalet förtroendevalda. I de allra flesta fall var dessa nödvändiga eftersom, de möjliggjorde att de svenska kommunerna fick förutsättningar att klara av att ge nödvändig service till medborgarna. Att kommunerna har ansvar för en mycket stor del av det, som rör människornas vardag är naturligtvis en demokratisk fördel, eftersom det underlättar för medborgarna att påverka besluten.

En del kommuner delades igen, eftersom sammanslagningarna inte var tillräckligt förankrade bland medborgarna. Antalet kommuner är därför nu är något större, än för 35 år sedan, men trots detta, så har antalet förtroendevalda kontinuerligt minskat. Styrelser och nämnder i kommunerna minskar i antal samtidigt som de också får färre ledamöter. En del verksamheter bolagiseras och andra verksamheter säljs ut. Allt detta innebär att medborgarnas möjligheter till insyn och delaktighet minskar.

Det innebär färre politiskt aktiva, vilket också innebär färre möten och en mindre kontaktyta mellan medborgare och de politiskt förtroendevalda. En av anledningarna till Socialdemokraternas starka stöd decennierna efter andra världskriget var sannolikt att det före kommunsammanslagningarna fanns många fler förtroendevalda än idag. Om man undantar de största städerna, så kände nästan alla människor någon förtroendevald, i de flesta fall då också någon socialdemokrat.

När de politiskt förtroendevalda blir färre så minskar också kontaktytan mellan dessa och medborgare i allmänhet. Medborgarnas möjligheter att föra en dialog med de förtroendevalda minskar också. Det missgynnar demokratin. Värdet av att besluten kan fattas nära de medborgare, som berörs är ovärderligt ur demokratisk synpunkt. Det ger möjligheter till överblick, insyn och ansvarsutkrävande. Känslan av att kunna påverka besluten påverkar också valdeltagandet.

En annan effekt är att det sannolikt också missgynnar och försvårar möjligheterna för de grupper som idag är underrepresenterade bland de förtroendevalda. Genom att nämnder slås samman och får större ansvarsområden blir det också överhuvudtaget svårare att hinna med att sätta sig i frågorna som fritidspolitiker. Det innebär att tjänstemännens inflytande ökar.

Kommunernas storlek skiftar mycket vilket också innebär olika förutsättningar av att tillhandhålla den service som medborgarna efterfrågar. Stockholm har ca 868 000 invånare och Bjurholm i Västerbotten ca 2 400. Ca hälften av Sveriges kommuner har under 15 000 invånare.

Här är det viktigt att man är flexibel och finner lösningar som utgår från de olika förutsättningar som finns i Sverige. De frågor som inte kan lösas inom kommunen eller genom samverkan med grannkommunerna skall kanske lösas på det regionala planet? Det är sannolikt bättre än en ny våg av kommunsammanslagningar, eftersom det går ut över det medborgarnas möjligheter till inflytande. I kraft av den ökade rörligheten bland medborgarna har blivit naturligt att ansvaret för en del frågor sköts på det regionala planet, av förtroendevalda i regioner/landsting. Dit hör bl.a. frågor som rör kollektivtrafiken, men det kan även gälla andra frågor – t.ex. ett större ansvar för att uppfylla satta miljömål - där man behöver ta ett samlat grepp och en helhetssyn med hänsyn till de olika förutsättningar som gäller i olika delar av Sverige.

En mycket stor del av den kommunala verksamheten är utpräglad lokal, inriktad på frågor rörande närmiljö och medborgarnas vardag. Det gäller till exempel barnomsorg, skola, äldreomsorg, skötsel av lekplatser, parker och grönområden. Det är väldigt viktigt att människorna även fortsättningsvis får möjlighet att påverka detta. De flesta kommuner, även de små, bör klara dessa bördor under förutsättning att vi även i fortsättningen har en kommunal skatteutjämning som är utformad rättvist och solidariskt.

Sammanfattning

De reella förutsättningarna för alla människor att engagera sig politiskt måste uppmärksammas. Det gäller i synnerhet de grupper som idag är underrepresenterade i de politiska församlingarna så som ungdomar, kvinnor, äldre, människor med invandrabakgrund m.fl.

En av förutsättningarna för att man skall engagera sig är att man känner samhörighet och att man har en naturlig anknytning till det område där man bor och är verksam. Därför bör subsidiaritetsprincipen vara ett centralt kriterium i vårt demokratiarbete, vilket ökar medborgarnas möjligheter till delaktighet, överblick, insyn och ansvarsutkrävande.

Det är viktigt att man utifrån de olika förutsättningar som råder i Sverige, t.ex. geografiska avstånd försöker finna lösningar där förutsättningar för medborgarnas möjligheter till delaktighet i beslutsprocesserna optimeras.

Innan beslut tas om förändringar i samhällsstrukturen så måste besluten genomgå en noggrann konsekvensanalys och relateras till uppsatta målsättningar i vårt partiprogram. Beslut om förändringar bör genomföras först när de har ett brett stöd och är väl förankrade bland berörda medborgare.

Socialdemokraterna bör, utifrån målsättningarna i partiprogrammet, gå till offensiven för att utveckla demokratin och aktivt pröva nya former för demokrati och verka för andra insatser som befrämjar människors möjligheter att kunna ”påverka både utvecklingen i stort och samhällsarbetet i vardagen”.

Partikongressen föreslås besluta:

- K59:1 att en tydlig målsättning bör vara skapa sådana förutsättningar och villkor så att alla samhällsgrupper har reella möjligheter till att ”påverka både utvecklingen i stort och samhällsarbetet i vardagen”
- K59:2 att eftersträva subsidiaritetsprincipen samt medborgarnas möjligheter till överblick, insyn och ansvarsutkrävande och att detta alltid beaktas innan beslut tas om förändringar i samhällsstrukturen
- K59:3 att stimulera till försök med nya former för demokrati som ökar medborgarnas möjligheter till delaktighet och påverkansmöjligheter i såväl nationella, regionala som lokala politiska frågor

Gunnar Jönsson, Jon Helgason och Claes-Göran Jönsson
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K60

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Utreda storkommuner

En del kommuner är idag så små att de rent ekonomisk kan ha svårt att upprätthålla den service, som innevånarna kräver. Det finns ett stort självbestämmande i Sveriges kommuner och detta är i grunden bra. Det finns dock skäl som talar för, att man borde se över hur kartan skall se ut i Sverige avseende kommuners storlek. Kanske kan större kommuner i en region ta på sig ett större ansvar för de mindre kommunerna. Frågan är mycket komplex och kräver både eftertanke och utredande.

Partikongressen föreslås besluta:

- K60:1 att man ska utreda om det ska bildas storkommuner där större kommuner ska ta ansvar för mindre kommuner
- K60:2 att man utreder om man kan göra en utjämning skattemässigt i med avseende på närhet till större utbildningsort, sommarboende, pendling, etc

Rolf Karlsson
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K61

VÄRMLANDS PARTIDISTRIKT

Välfärd på lika villkor i hela landet

Inledning

Människors möjlighet att uppfylla sina egna drömmar och visioner måste bli verklighet. Vi måste själva ange färdriktningen och målen som vi vill uppnå i livet. Politiken skall ge människor verktyg för att nå sina utsatta mål. Välfärdstjänster utgör viktiga verktyg för människor att kunna leva ett rikt liv på jämlika villkor.

Motivering

Den samhälleliga organisationen är inte ett mål utan ett medel att nå målet om rättvis välfärd för alla och om möjligheten att leva och bo i hela landet. Välfärd på lika villkor och vård, skola och omsorg efter behov är viktiga mål för oss socialdemokrater. När vi nu ser effekterna av den borgliga regeringens politik med skyhögt arbetslöshet, skattesänkningar som mest gynnar högavlönade män i storstad och en allt starkare marknadsorientering av välfärdens tjänster ökar klyftorna dramatiskt i vårt land. De ökar inte bara mellan individer eller grupper av individer utan också mellan olika geografiska områden. År 2007 bor för första gången fler människor i städerna än utanför. Så är det i världen och så är det i Sverige. Att skylla kommunernas dåliga ekonomi på dåligt utfört politiskt arbete, som statsministern gjort, är ett slag i ansiktet på många invånare och förtroendevalda i Sveriges kommuner. Denna utveckling fortskrider i en rasande takt och regeringen har inte visat på någon vilja att se allvaret i denna fråga.

Av Sveriges 290 kommuner har nästan hälften färre än 15 000 innevånare. Den 145:e kommunen (mediankommunen) var den 30 juni 2009 Leksand med 15 262 innevånare. I Danmark genomfördes nyligen en kommunreform där målet var att ingen kommun skulle vara färre än 30 000 innevånare. I Sverige har 209 av 290 kommuner (72 %) färre än det. Med tanke på de uppgifter en svensk kommun idag har är 30 000 innevånare nog i underkant för vad som krävs för att klara alla uppgifter på ett bra sätt. Vad är problemet med små kommuner?

Med den ansvarsfördelning mellan staten, region eller landsting och kommunen som vi har i vårt land blir det allt svårare för de små kommunerna att leva upp till lagenliga krav på välfärden. Visst kan alla kommuner i Sverige, även Bjurholm som är minst med 2 500 innevånare och Munkfors som är åttonde minst med 3 800 innevånare, klara att driva dagis, grundskola, hemtjänst, äldreboende, klippa gräsmattor och skotta snö. Men de har onekligen svårare att klara krav om speciallärarinsatser, särskilda demensboenden, barnpsykiatriska insatser etc. Problemen blir tydliga när ansvarsområdena smalnar av och det ställs högre krav på expertkompetens och höga krav på likabehandling i alla kommuner. I den lilla kommunen får många anställda så breda ansvarsområden och många arbetsuppgifter att det till slut blir omöjligt att upprätthålla kompetens och samarbete med andra. Som exempel på områden där det ganska snabbt blir bekymmer med minskande storlek kan nämnas följande:

Teknikområdet

- Räddningstjänst.
- Vattenreningsverk.
- Avloppsreningsverk.
- Avfallshantering.
- Fjärrvärmeproduktion.
- Energirådgivare.
- Miljötillsyn.
- Plan- och bygglövsärenden, inte minst översiktsplanering.

Sociala området

- Psykiatri.
- LSS.
- Biståndsbedömning.
- Flyktingmottagande.
- Ensamkommande flyktingbarn.
- Bostadsanpassning.
- Konsumentrådgivning.
- Skuldsanering.
- Familjerådgivning.
- Kvinnojour.
- Medlingsverksamhet.
- Serveringstillstånd.
- Tillsyn tobaksförsäljning.
- Tillsyn läkemedelsförsäljning.
- Tillsyn ölförsäljning i butiker.
- Överförmyndarhandläggare.
- Barn med särskilda behov.
- Särskoleverksamhet.
- Omsorgsverksamhet.
- Skolskjutsfrågor.

Övrigt

- Turistverksamhet.
- Juridisk kompetens.
- Upphandlingsverksamhet.
- Beredskapssamordnare.
- POSOM och övrig krishantering.
- Arbetsrätt.
- Näringslivsverksamhet genom att påverka, svara på remisser, m.m. inom en mängd områden som t.ex. kollektivtrafik, infrastruktur och samhällsservice.
- Företagsrådgivning.
- Regionala utvecklingsfrågor.

Listan kan göras mycket längre. Det kan alltså vara genom samverkan inom ett geografiskt område som det kan bli lättare att rekrytera kvalificerade kompetenser för god kvalitet välfärden. Det blir fler jobb – inte färre!

Varför samarbetar kommunerna inte mer?

Det finns en rad orsaker, men de kan nog sammanfattas inom tre områden:

- Traditionell ”bypolitik”. Medborgare, förtroendevalda och tjänstemän vill slå vakt om den egna kommunen och kan inte tänka sig samarbeta med den ena eller andra grannkommunen på grund av historiska, kulturella eller politiska skiljaktigheter. Man vill slå vakt om sin egen ställning och position. Rädd för att mista inflytande när makten och besluten flyttas. Rädslan för att mista arbetstillfällen i sin kommun och rädslan att tappa medborgarnas förtroende är andra orsaker att ha respekt för.
- LOU. Det är inte så enkelt som det kan verka att samverka med en annan kommun. Inom räddningstjänsten är det väldigt vanligt, och där har man oftast bildat räddningstjänstförbund med två eller flera kommuner. Räddningstjänsten är en verksamhet där man väldigt snabbt blir för liten för att klara det själv och där det handlar om stora pengar. Även små kommuner har en kostnad på mellan 5 och 10 miljoner kronor för räddningstjänst. Här är det alltså mödan värt att skapa en gemensam organisation i de former som kommunallagen tillåter (samordningsförbund, gemensam nämnd eller gemensamt aktiebolag). För de flesta andra frågor där man skulle behöva samverka innebär de här alternativen en administration och byråkrati som gör att det inte är mödan värt. Enligt LOU får en kommun inte skriva bara ett samverkansavtal eller köpa en tjänst från en annan kommun. Tjänster måste upphandlas enligt LOU.
- Det finns en tröskeleffekt som måste övervinnas för att samverka, och det samma gäller i ännu högre grad för att kommuner ska gå samman. Både när det gäller att bilda gemensamma nämnder eller liknande eller för att slå samman kommuner krävs ganska stora insatser för att på sikt få positiva effekter. Med tanke på att organisationen sitter fast i olika tekniska system, framförallt IT-system, tar det tid att förändra. De kommuner det handlar om är redan från början små och saknar resurser och har just nu har en extra ansträngd ekonomi. Det blir något av ett moment 22 över det hela. De små kommunerna är så små och så slimmade att de klarar bara den dagliga driften. För att förändra krävs extra insatser och resurser som inte finns. Alltså följer man minsta motståndets lag. För att få tillstånd en förändring som uppfattas positivt kan stimulanser utifrån vara viktiga. Dessa stimulanser kan se olika ut, och naturligtvis skall detta bygga på att initiativet skall komma från de kommuner som finner behov och värde av samarbete eller sammanslagning. Stimulanserna kan utformas utifrån de olika förutsättningar som finns inom och mellan olika kommuner.

Den s.k. ansvarsutredningen valde att inte se på förändrad ansvarsfördelning mellan stat, landsting och kommun, vilket gör att frågan om kommunernas förmåga att hantera det Sveriges riksdag beslutar blir en central fråga att lösa. Då krävs tydliga incitament.

Vilka incitament är då intressanta?

Att avskrivna lån eller ta över ansvarsförbindelser för pensionsskulden kan vara en väg. Det innebär ingen direkt belastning på statskassan och bidrar inte till en ökad ”konsumtion” i kommunerna. Andra

typer av stöd för att rätta till balansräkningen hos kommuner som vill gå samman är exempelvis rivnings- eller renoveringsstöd till gamla hyreshus från 60-talet. I små kommuner är outhyrda lägenheter inte sällan ett faktum. Man måste alltså komma tillrätta med andra övervärderade tillgångar i balansräkningen.

En tredje väg kan vara att genom bidrag till engångskostnader för att slå samman kommuner i form av utredningskostnader, omställningskostnader, avvecklingskostnader för personal och lokaler m.m. stimulera förändringen. Utjämna skillnader i skattedebitering eller skatteunderlag under en övergångstid kan vara ytterligare en väg liksom att ge direkta bidrag till kommuner som går samman.

Socialdemokraterna är ett parti som både kan och vill ta ansvar för välfärdens utveckling. På samma sätt som Tage Erlander motiverade sjuttioalets kommunreform med att det var ett sätt att ta snavar för välfärd åt alla bör vi kunna agera idag och vara modiga och framåtsyftande.

Partikongressen föreslår besluta:

K61:1 att partistyrelsen ges i uppdrag att se över olika former för samarbete och/eller sammanslagning av kommuner i syfte att säkerställa välfärd på lika villkor i hela landet

Värmlands partidistrikt

Partistyrelsens utlåtande över motionerna K62:1, K63:1, K64:1, K65:1, K66:1, K67:1, K68:1, K69:1, K70:1, K71:1, K71:2, K72:1, K73:1, K74:1, K75:1, K76:1, K77:1, K78:1, K79:1, K80:1, K81:1, K82:1, K83:1

UK7 Utlåtande vallagen och statskicket

Den parlamentariskt tillsatta vallagskommittén har sedan 2011 arbetat med att göra en översyn av valsystemet. Bland de frågor som utredningen fick till uppgift att överväga ingår bland annat om valkretsindelningen vid val till riksdagen i Västra Götalands län bör ändras, om det bör införas ett starkare skydd för registrerade partibeteckningar samt om det bör vara möjligt att ange partisymbolerna på valsedlarna. 2011 års vallagskommitté har redovisat sina slutsatser i två betänkanden under våren 2013. Partistyrelsen är positiv till både en förändring av valkretsindelningen i Västra Götaland och möjligheten, för de partier som önskar, att ange partisymbolen på valsedeln. Partistyrelsens förhoppning är att partierna kan enas om detta så att regeringen kan lägga en proposition i god tid före nästa val.

Frågan om rösträttsålder och återinförande av möjligheten att stryka kandidater på valsedeln har behandlats av den parlamentariskt sammansatta grundlagskommittén, som kom med sitt slutbetänkande i december 2008. Där enades man om en kompromiss som bland annat innebär att rösträttsåldern 18 år behålls samt att rätten att stryka kandidater på valsedeln inte återinförs. Socialdemokraterna står bakom kompromissen och partistyrelsen ser därför inte anledning att redan nu ompröva det ställningstagandet.

I partistyrelsens förslag till nytt partiprogram kvarstår den principiella uppfattningen om en övergång från monarki till republik. Samtidigt kan vi konstatera att det svenska statskickets konstruktion som en konstitutionell monarki är ett resultat av en bred politisk uppgörelse som vi socialdemokrater står bakom.

I uppgårelsen ingår också de delar som rör statschefens roll vid riksdagens öppnande, religionstillhörighet och den straffrättsliga immunitet som statschefen åtnjuter. I den relativt nyligen genomförda grundlagsutredningen har inte frågan om statsskicket eller statschefens ställning behandlats. Partistyrelsen vidhåller partiprogrammets principiella ståndpunkt men är i nuläget inte beredd att prioritera frågan om förändringar i statsskicket. Mot bakgrund av att de grundlagsförändringar som har överenskommit mellan riksdagspartierna, utifrån grundlagsberedningens betänkande, först kan börja gälla i och med 2014 års val, ser partistyrelsen inte heller skäl att redan nu ta initiativ till en ny grundlagsutredning.

Otillgängliga vallokaler är ett brott mot både vallagen och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Vallagen ställer höga krav på kommunerna att använda sig av vallokaler som är tillgängliga. Om en lokal inte uppfyller kraven på tillgänglighet ska kommunen påtala detta för länsstyrelsen så att åtgärder kan vidtas i god tid innan aktuellt val äger rum. I de fall Diskrimineringsombudsmannen (DO) vid granskning har funnit brister i tillgänglighet har orsaken varit att berörda kommunerna inte har följt anvisade rutiner. I 2011 års vallagskommitté har det övervägts om det funnits skäl att ytterligare skärpa kraven på tillgänglighet till vallokaler. Partistyrelsens uppfattning är att en sådan lagskärpning bör göras om det anses nödvändigt för att garantera att alla ges så likartade förutsättningar som möjligt att kunna utnyttja sin rösträtt.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna K62:1, K68:1, K69:1, K72:1, K73:1, K74:1, K75:1, K76:1, K77:1, K78:1, K79:1, K80:1, K81:1, K82:1

K62:1 (Uddevalla arbetarekommun) att vårt parti skall arbeta aktivt och envist med införandet av partisymboler på valsedlarna

K68:1 (Säffle arbetarekommun) att Sveriges vallokaler skall ha full tillgänglighet till valet 2014

K69:1 (Nordvärmlands arbetarekommun) att Sveriges vallokaler skall ha full tillgänglighet till valet 2014

K72:1 (Nordvärmlands arbetarekommun) att våra politiska sammanträdeslokaler skall vara tillgängliga för människor med funktionsnedsättning

K73:1 (Ale arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K74:1 (Kungälv arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K75:1 (Göteborgs partidistrikt) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K76:1 (Alingsås arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K77:1 (Mölnåls arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K78:1 (Partille arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelningen

K79:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K80:1 (Lilla Edets arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K81:1 (Öckerö arbetarekommun) att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K82:1 (Kalmar läns partidistrikt) att verka för att partiernas logga ska finnas på valsedeln

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: K63:1, K64:1, K66:1, K67:1, K70:1, K71:1, K71:2

K63:1 (Uppsala arbetarekommun) att partikongressen uppmanar våra riksdagsledamöter att arbeta för att ta bort kravet om att vårt statsöverhuvud måste tillhöra den lutherskt evangeliska kyrkan

K64:1 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att initiera en grundlagsutredning för att utreda ett modernt statsskick av vårt land

K66:1 (Gävleborgs partidistrikt) att en handlingsplan utarbetas så att erforderliga steg kan vidtas för att Sverige ska kunna gå från ett monarkistiskt statsskick till ett republikanskt

K67:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för ett avskaffande av kungahusmonopolet och för fri etablering av privata kungahus

K70:1 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att verka för att förverkliga partiprogrammet avseende avskaffande av monarkins arvsprincip och införande av republik

K71:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna förespråkar att talmannen, utöver uppdraget att leda riksdagen, ska vara Sveriges statschef efter monarkins avskaffande

K71:2 (Lunds arbetarekommun) att motionen skickas vidare till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna K65:1, K83:1

K65:1 (Söderhamns arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska arbeta för att ändra lagen om rösträtt, så kravet på 18 år fyllda på valdagen istället ska vara det år man fyller 18

K83:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att väljarna vid allmänna val ska få påverka ordningsföljden mellan kandidaterna på en valsedel genom att stryka en kandidat, utöver möjligheten att personrösta fram en kandidat, enligt motiveringen

MOTION K62

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Partiernas symboler på valsedlar

Detta är inget nytt problem som vi lyfter upp, utan ett alvarigt problem som har nonchalerats av Sveriges riksdag i sin helhet! Dagens valsedlar är likartade och för människor med synnedättning, dyslexi och låg utbildningsbakgrund kan vara svårt att särskilja sedlarna. Dessa människor riskerar därför att av misstag lägga sin röst på ett ”fel” parti. Risken för sådana misstag ökar ytterligare när partiernas namn har vissa likheter. Man kan aldrig ta bort alla sådana misstag men att införa partiernas symboler på valsedlarna kommer att eliminera dessa risker avsevärd.

Partikongressen föreslås besluta:

K62:1 att vårt parti skall arbeta aktivt och envist med införandet av partisymboler på valsedlarna

Kiomars Heydar och Anna-Lena Heydar

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K63

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Avskaffa kravet att Sveriges statsöverhuvud måste tillhöra ”den lutherskt evangeliska kyrkan”

Sverige har som grundlag att vara en monarki. Det innebär att vårt statsöverhuvud ärver sitt ämbete (ur demokratisk synpunkt förlegad). Kravet på vår nuvarande kung och dennes efterträdare, framtida drottningen är att dessa skall bekänna sig till den lutherska läran.

Detta gör att vi som statsöverhuvud inte kan ha en katolik, muslim, jude eller icke-troende. Alltså gäller inte vår grundlagsrättighet om religionsfrihet vår egen monark.

Partikongressen föreslås besluta:

K63:1 att partikongressen uppmanar våra riksdagsledamöter att arbeta för att ta bort kravet om att vårt statsöverhuvud måste tillhöra den lutherskt evangeliska kyrkan

Arne Nordesjö

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K64

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Bli en modern demokrati - avskaffa kungahuset

123 500 000 kr. Anslaget används för att täcka kostnaderna för statschefens officiella funktioner inklusive kostnaderna för den kungliga familjen. Anslaget används även för att täcka driftskostnader för de kungliga slotten utom rent fastighetsunderhåll, som finansieras av Statens fastighetsverk. Ungefär hälften av anslaget avser Hovstaten (51 procent). Det ska finansiera kostnader för representation och statsbesök, resor, transporter och personal m.m. samt levnadsomkostnader som är direkt kopplade till statschefens funktion. Den verksamhet som Kungliga hovstaten bedriver omfattas inte av Riksrevisionens granskning så någon demokratisk kontroll hur medlen används har vi inte.

I vårt partiprogram har sedan länge stått att vi ska avskaffa monarkin till förmån för en republik. Det har under åren framkommit andra förslag till lösningar av statschefsuppdraget. Vi kan välja att bli republik med att välja en president eller t.ex. låta talmannen vara statschef. Vilken statschef som behövs istället behöver utredas. I en sådan grundlagsutredning bör kostnaderna belysas.

Partikongressen föreslås besluta:

K64:1 att initiera en grundlagsutredning för att utreda ett modernt statskick av vårt land

Hasse Nilsson

Huddinge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K65

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Diskriminering av höst- och vinterbarn vid val

För att få rösta måste man vara 18 år på valdagen, men vad händer med de som fyller år efter valdagen, men fortfarande samma år? Det är en grupp människor som glöms bort och diskrimineras av lagen. I och med att lagen är formulerad så att man måste vara 18 år på valdagen, säger man egentligen att de som är födda efter valet men som fortfarande ska bli 18 samma år, är mindre mogna och mindre kompetenta att rösta och även sitta som förtroendevalda i exempelvis kommun eller landsting. Detta är en diskriminering mot folk som är födda sent på året. Man kan inte själv bestämma över när man föds, så varför ska man diskrimineras för något man inte kan rå för?

Partikongressen föreslås besluta:

K65:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att ändra lagen om rösträtt, så kravet på 18 år fyllda på valdagen istället ska vara det år man fyller 18

Emelie Häggdahl och Hanna Hynynen

Söderhamns arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K66

GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT

Från monarki till republik

Monarki är i ett principiellt perspektiv oförenligt med demokrati. Riksdagen bör därför besluta att förändra grundlagarna och därmed möjliggöra övergång till republikanskt statskick. Sedan 1970-talet saknar förvisso monarken många formella maktbefogenheter genom att inte bidra till regeringsbildningen, inte vara formell överbefälhavare etc. Men viss makt finns kvar. I 1 kap 1 § regeringsformen: ”All offentlig makt i Sverige utgår från folket.” Detta är den politiska demokratins grundläggande princip. Men det finns ändå i våra grundlagar rester av icke-demokratiska principer och odemokratiska maktförhållanden. I 5 §: ”Konungen (...) är rikets statschef”. Denna position utses inte via demokratiska principer utan tillkommer ”manliga och kvinnliga efterkommande till kronprins Baptist Julii, sedermera Konung Karl XIV Johans, avkomling i rätt nedstigande led...” (SO 1 §).

Kungen har också flera andra uppgifter utöver den formella uppgiften som statschef. Han är ordförande vid särskilda informationskonsejer med regeringen och vid den särskilda konsej i vilken regeringsskifte äger rum (5 kap 1 § RF). Han förklarar riksmötet öppnat. Han är ordförande i Utrikesnämnden, där rikets förhållande till främmande makt avhandlas. Utländska ambassadörer överlämnar sina kreditbrev till kungen. Kungen utfärdar utnämningssbrev till svenska konsul utomlands. Kungen innehar dessutom den traditionella statschefsrollen i förhållande till främmande makt vid exempelvis statsbesök.

Det första argumentet mot monarkin är principiellt. I ett modernt och demokratiskt samhälle ska alla offentliga poster i praktiken vara öppna för alla medborgare. Val ska stå i centrum vid tjänstebesättningar, inte släkttillhörighet.

Det andra argumentet bygger på insikten att vår monark och hans familj i kraft av sina ämbeten ännu innehar stor reell politisk makt, vilket kan bli avgörande vid svåra politiska och samhälleliga kriser.

I vårt partiprogram står:

"Den demokratiska processen och samhällsförvaltningen måste bygga på offentlighet och insyn, och på klara och rättvisa spelregler. Politiska uppdrag och tjänster inom offentlig förvaltning måste stå öppna på lika villkor för alla medborgare. Som en konsekvens av dessa generella krav på samhällsförvaltningen vill socialdemokratin också verka för att monarkins arvsprincip avskaffas och ersätts av en republik, där

statschefen direkt eller indirekt väljs av folket. Denna förändring förutsätter, som alla demokratis förändringar, en majoritet bland befolkningen."

Partikongressen föreslår besluta:

K66:1 att en handlingsplan utarbetas så att erforderliga steg kan vidtas för att Sverige ska kunna gå från ett monarkistiskt statskick till ett republikanskt

Gävleborgs partidistrikt

MOTION K67

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

För avskaffande av kungahusmonopolet

Varför kan man inte hyra en billig kunglighet att inviga ens reklambyrå eller nya veranda? Den frågan ställer allt fler svenskar. Svaret är kungahusmonopolet. Sverige är idag en av endast 44 stater (16 tillhörande the Commonwealth) om att ha ett statligt monopol på kungahus. Bernadotte har sedan 1818 haft detta monopol i Sverige.

EG-domstolens dom i Hanner och Bringwell-målet kom våren 2005 och i pressmeddelandet kunde man läsa följande: "Det svenska detaljhandelsmonopolet för läkemedel strider mot gemenskapsrätten. Det system för urval av läkemedel som tillämpas av det ifrågasatta monopolet, Apoteket, riskerar att missgynna läkemedel från andra medlemsstater i förhållande till handeln med svenska läkemedel." Givetvis bör detta beslut generaliseras till kungahusmonopolet – det svenska kungahusmonopolet som tillämpas i Sverige riskerar att missgynna inflytandet och verksamheten från andra staters kungahus i Sverige.

Det finns goda skäl att tro att det går att åstadkomma effektivisering och därmed lägre priser genom fri konkurrens på detta område. Dessutom skulle fler svenskar få tillgång till kungahus på närmare håll än idag, inte minst de som bor i gles- eller landsbygd.

Sverige är idag ett av de europeiska länder som har minst antal kungahus per . Huset Bernadotte har dessutom internationellt sett mycket få kungliga bröllop. Exempelvis kan nämnas att i Sverige finns idag bara en enda prinsessa som har gift sig. Givetvis hotar detta den svenska tillväxten, eftersom få kungliga bröllop medger kortare säsong för försäljning av "brandade" bröllopsprodukter så som bröllopstårta, bröllops-äppelmust, bröllopserbjudande på hyrbilar och bröllopschokladpraliner.

Få kungahus och få kungligheter har lett till långa väntetider för representationstjänster, vilket hypotetiskt är mycket sällsynt i länder med fri etablering av kungahus. Eftersom huset Bernadotte inte har några konkurrenter finns det inget incitament att förbättra servicen och korta köerna. Detta drabbar både kunder och stat.

Ett argument för avskaffande av monopolet är att representationstjänsterna skulle effektiviseras genom konkurrens och därigenom kan man sänka statens kostnader för kungahus-apanaget.

Kostnadsminskningen skulle emellertid inte vara huvudargument (vi vill ha rika kungahus!). Andra

argument för en avmonopolisering är att det skulle medföra dynamiska effekter med en bättre anpassning till kundernas efterfrågan, och kungligheter kommer att anställas av nya kungahus och av staten och därigenom kommer deras kompetens att utnyttjas bättre. Vidare har Konkurrensverket klagat i en rapport på den svaga konkurrensen inom den svenska läkemedelsdistributionen – vilken som bekant har mycket bättre konkurrens än kungahuset.

Om vi tittar på våra grannländer så kan man se att två av våra grannländer har väldigt kompetenta och uppskattade kungahus. Säkert hade stordriftsfördelar kunnat skapas och kostnader sänkas om deras kungahus fick agera fritt på den svenska marknaden. Men inte endast befintliga kungahus kan antas vara intresserade av att etablera sig på den svenska marknaden. Sverige har redan haft stora framgångar med avregleringar på apoteks-, skol-, tåg- och elmarknaden. Kanske skulle Kronans droghandel (som redan har ett ganska kungligt namn) varit intresserade av att utöka sin verksamhet till kungahus? Eller friskolan Aspero i Karlskrona? Och vist låter Veolia Kungahus AB som sann musik i en avreglerares öron?

Det är hög tid att kungahusmonopolet avskaffas och därför bör motionen handläggas skyndsamt av kongressen.

Partikongressen föreslås besluta:

K67:1 att Socialdemokraterna verkar för ett avskaffande av kungahusmonopolet och för fri etablering av privata kungahus

Simon Rosengren

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K68

SÄFFLE ARBETAREKOMMUN

Förbättra tillgången på demokrati

Sveriges riksdag beslutade i början av detta århundrade att Sverige skulle avskaffa ”enkelt åtgärdade hinder” i den fysiska miljön i publika lokaler före år 2010. Detta blev långt ifrån uppfyllt.

Många vallokaler i Sverige är ej användbara för personer med rörelsesnedsättning. Detta är synnerligen odemokratiskt och strider mot FN:s standardregler för mänskliga rättigheter.

Eftersom Sverige har ratificerat FN:s standardregler för mänskliga rättigheter så ska dessa följas.

Partikongressen föreslås besluta:

K68:1 att Sveriges vallokaler skall ha full tillgänglighet till valet 2014

Sven-Gustaf Nilsson

Säffle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K69

NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Förbättra tillgången till demokrati

Sveriges riksdag beslutade i början av detta århundrade att Sverige skulle avskaffa ”enkelt åtgärdade hinder” i den fysiska miljön i publika lokaler för 2010. Detta blev långt ifrån uppfyllt.

Många vallokaler i Sverige är ej användbara för personer med rörelsenedsättning. Detta är synnerligen odemokratiskt och strider mot FN:s standardregler för mänskliga rättigheter.

Eftersom Sverige har ratificerat FN:s standardregler för mänskliga rättigheter skall dessa följas.

Partikongressen föreslås besluta:

K69:1 att Sveriges vallokaler skall ha full tillgänglighet till valet 2014

Curt Åsberg

Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K70

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Förverkligande av partiprogrammets avseende avskaffande av monarkins arvsprincip och införande av republik

Låt Sverige bli en modern demokrati där kungar, drottningar, prinsar och prinsessor bara existerar i sagornas värld. Låt oss genom fria och rättvisa val välja vår statschef. På sidan 17 i 2001 års partiprogram står följande:

”Den demokratiska processen och samhällsförvaltningen måste bygga på offentlighet och insyn, och på klara och rättvisa spelregler. Politiska uppdrag och tjänster inom offentlig förvaltning måste stå öppna på lika villkor för alla medborgare. Som en konsekvens av dessa generella krav på samhällsförvaltningen vill socialdemokratin också verka för att monarkins arvsprincip avskaffas och ersätts av en republik, där statschefen direkt eller indirekt väljs av folket. Denna förändring förutsätter, som alla demokratins förändringar, en majoritet bland befolkningen.”

Låt oss bli en modern demokrati där folket i fria val väljer statschef. Låt oss äntligen förverkliga partiprogrammets intention om införande av republik.

Partikongressen föreslås besluta:

K70:1 att verka för att förverkliga partiprogrammet avseende avskaffande av monarkins arvsprincip och införande av republik

Lars Vestberg, Larsaxel Johansson och Alfonso Ramirez

Sollentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K71

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Gör talmannen till statschef

Lika beklämmande som de senaste årens skandaler och pinsamheter från kungens sida har varit, lika upplyftande är det att det kommer att komma en dag som blir monarkins sista och republikens första. Förr eller senare blir det folkliga trycket för det tillräckligt stort.

De flesta argumenten för republik är välbekanta. Monarkin är en odemokratisk kvarleva från feodalismen. Det är djupt osunt att landets formellt högsta ämbete är ärftligt. Förvisso har monarken få formella plikter och ingen av dessa får påverka Sveriges politik. Ändå utövar kungahuset, inte minst genom massiv mediebevakning, ett stort inflytande – bara genom att synas, bara genom att ständigt bli lyssnad till, bara genom att då och då tänja gränserna en aldrig så liten aning.

Kungahuset bör därför avskaffas, men frågan om vad som ska hända sedan har tyvärr diskuterats alltför litet. Sannolikt beror det på att många förutsätter att monarken ska ersättas med en president. Det är i och för sig förstäligt – en president är historiskt sett inget annat än en folkvald kung, med eller utan makt.

Med utgångspunkt i den svenska grundlagstraditionen borde emellertid socialdemokratin ta ställning för något annat. Grundlagen gör nämligen Sverige till ett land med unikt starka uttryck för parlamentarismens princip. Till exempel är riksdagens talman redan i dag nummer två i rikets rangrulla, efter monarken och före statsministern. Och det är talmannen, inte statschefen, som för riksdagen föreslår en statsministerkandidat.

Riksdagen, folkets representanter, ska vara landets främsta beslutsfattare. I samband med monarkins avskaffande bör således parlamentarismen ytterligare förstärkas. Medias oproportionellt stora intresse för kungafamiljen ska inte i framtiden kunna riktas mot en president. Ett införande av ett presidentämbete riskerar också att statsskicket förändras till att bygga på ineffektiva maktodelningsprinciper som finns i flera världens länder. Socialdemokraterna bör akta sig för att ge dem som bland annat vill öka domstolarnas makt på bekostnad av riksdagen en ny institution att försöka förse med stora maktbefogenheter.

Därför borde socialdemokratin göra det enklaste och mest demokratiska man kan när kungahuset avskaffas: Dra den fulla konsekvensen av vårt parlamentariska statskick och förespråka att riksdagens talman även ska vara Sveriges statschef.

Partikongressen föreslås besluta:

K71:1 att Socialdemokraterna förespråkar att talmannen, utöver uppdraget att leda riksdagen, ska vara Sveriges statschef efter monarkins avskaffande

K71:2 att motionen skickas vidare till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

Lunds Socialdemokratiska studentklubb

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K72

NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Tillgänglighet till politiska sammanträdeslokaler

Många kommuner har brister i tillgängligheten i sina sammanträdeslokaler för personer med rörelsenedsättning, därför utestängs många från att delta i politiken.

”Enkelt åtgärdade hinder” skulle ha avskaffats före 2010 i publika lokaler enligt ett riksdagsbeslut i början av 2000 – talet.

Alla människor ska kunna delta i den politiska närdemokratin.

Partikongressen föreslår besluta:

K72:1 att våra politiska sammanträdeslokaler skall vara tillgängliga för människor med funktionsnedsättning

Curt Åsberg

Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K73

ALE ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på läget i Västra Götaland (Bohuslän och Norra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt.

Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslås besluta:

- K73:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning
K73:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Eva Eriksson

Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K74

KUNGÄLVVS ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på läget i Västra Götaland (Bohuslän och Norra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt.

Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslås besluta:

- K74:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning
K74:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Kungälvvs arbetarekommuns styrelse

Kungälvvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K75

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på läget i Västra Götaland (Bohuslän och Norra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt. Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslås besluta:

- K75:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning
K75:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Göteborgs partidistrikt

MOTION K76

ALINGSÅS ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Människors ändrade livsmönster och inte minst förändringar när det gäller arbetsmarknadsregioner påverkar också. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på läget i Västra Götaland (ex. Bohuslän och Norra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med

olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt.

Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslås besluta:

- K76:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning
K76:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Alingsås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K77

MÖLNDALS ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på läget i Västra Götaland (Bohuslän och Norra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt.

Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslås besluta:

- K77:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning
K77:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Ove Dröscher och Patrik Karlsson

Mölnåls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K78

PARTILLE ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på lägen i Västra Götaland (Bohuslän och Södra Älvsborg)

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt. Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslås besluta:

K78:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelningen

K78:2 att om/när denna valkretsindelning träder i kraft ska även partidistriktet genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Susanne Arvidsson, Ordförande Partille Arbetarekommun

Partille arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K79

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på läget i Västra Götaland (Bohuslän och Norra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt. Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslår besluta:

- K79:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning
K79:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de antingen följer valkretsindelningen eller ett partidistrikt för Västra Götaland. Detta bör förberedas (utredas) av partistyrelsen

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K80

LILLA EDETS ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på lägen i Västra Götaland (Bohuslän och Södra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt. Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslår besluta:

- K80:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K80:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Lilla Edets arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K81

ÖCKERÖ ARBETAREKOMMUN

Valkrets- och partidistriktsindelning

Vi lever idag med en gammal valkretsindelning som till stor del inte följer den nuvarande kommunförbundsindelningen. Detta blir speciellt tydligt när man tittar på lägen i Västra Götaland (Bohuslän och Södra Älvsborg).

Detta försvårar det politiska samarbetet mellan våra Arbetarekommuner som idag blir tvingade att vara aktiva på fler arenor än vad som borde vara nödvändigt. Gemensamma frågor och utspel i samband med olika valrörelser underlättas inte heller av att vi har en spretig organisation. I värsta fall kan en enskild fråga behöva drivas av två eller flera partidistrikt och i flera valkretsar samtidigt. Dessutom leder indelningen till att vi får en sämre bas för våra riksdagsledamöter som skulle ha nytta av att i första hand representera dagens arbetsmarknadsregioner och inte gårdagens län eller landskap.

Det är en stor fördel för vårt parti men även för politiken i övrigt att valkretsindelningen ändras. Denna fråga bör ha hög prioritet. Som följd av en ändrad valkretsindelning måste givetvis även partidistriktsindelningen ses över för att ge vår politik ökad genomslagskraft.

Partikongressen föreslår besluta:

K81:1 att partiet verkar för en modernare mer verklighetsanpassad valkretsindelning

K81:2 att om/när denna valkretsindelning träder ikraft ska även partidistriktet ändras så att de följer valkretsindelningen, detta bör förberedas av partistyrelsen genom att utreda vår optimala organisation för framtiden

Rolf Edvardsson

Öckerö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K82

KALMAR LÄNS PARTIDISTRIKT

Ändrat utförande på valsedlarna

För att vi synskadade med flera lättare skall hitta rätt valsedlar i vallokalen så vill jag att i framtiden skall även partiernas logga finnas på valsedeln. Det är ju ganska svårt för oss synskadade att ibland skilja socialdemokraterna och Sverigedemokraternas valsedlar åt, men med loggan på så blir det lättare.

Nästan alla partier, möjligen några lokala partigrupper har ju en logga, vanligtvis en blomma och vid varje val måste ju nya valsedlar tryckas.

Partikongressen föreslås besluta:

K82:1 att verka för att partiernas logga ska finnas på valsedeln

Yngve Nilsson

Kalmar läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K83

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Ökat inflytande över vilka de förtroendevalda ska vara

I dag kan man vid allmänna val personrösta och på så sätt lyfta upp en kandidat på en vallista/valsedel, dvs. påverka ordningsföljden uppåt med ett kryss vid namnet. Likväl borde man få påverka ordningsföljden nedåt, genom en strykning. Det är inte alltid så att de aktiva i partiet speglar väljarnas åsikter representativt. Politiker kan genom sitt eget agerande tappa förtroendet hos väljarna och en strykning på en valsedel skulle vara ett enkelt sätt att visa det på. För väljaren är alternativet annars att rösta på ett annat parti, för att slippa rösta fram en person den inte litar på.

En nedflyttning i listan ska bara ske om fler tycker likadant, som vid personröstning. Att bli aktivt nedflyttad skulle ge politikern chansen att tänka till, fundera på orsaken till bristen på förtroende och därmed möjliggöra en förändring, samtidigt som partiet skulle få en vink om att något är galet.

Väljarna skulle känna att de fick mer inflytande, att deras personliga röst faktiskt spelar roll i valet av vilka som ska företräda dem. Alla skulle vinna på det, genom den ökade demokratin.

Partikongressen föreslås besluta:

K83:1 att väljarna vid allmänna val ska få påverka ordningsföljden mellan kandidaterna på en valsedel genom att stryka en kandidat, utöver möjligheten att personrösta fram en kandidat, enligt motiveringen

Viveca Raske

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna K84:1, K84:2, K85:1, K85:2, K86:1, K86:2

UK8 Utlåtande helgdagar och sommartid

Helgdagarna i Sverige regleras i Lag (1989:253) om allmänna helgdagar. En helgdag är en söndag eller en annan enligt lag fastställd dag som är arbetsfri för att medborgarna ska kunna fira en religiös eller traditionell högtid. Sedan 2005 har Sverige två sekulära helgdagar, den 1 maj och den 6 juni. Båda helgdagarna har införts på initiativ av socialdemokratiska regeringar. Övriga helgdagar har sitt ursprung i den kyrkliga kristna traditionen och i högtider från historisk tid. Men frågan om att friare förfoga över sin ledighet är komplicerad och stora hänsyn måste tas till arbetsmarknadens krav. Förslaget att införa ytterligare en helgdag får så betydande ekonomiska konsekvenser för samhället att en sådan reform måste finansieras genom att en av de existerande helgdagarna tas bort eller flyttas. Så var just fallet när nationaldagen blev allmän helgdag, då annandag pingst togs bort som allmän helgdag. Förändringar av helgdagar bör ske i bred samstämmighet. Partistyrelsen är i nuläget inte beredd att prioritera att utreda en större förändring av våra lagreglerade helgdagar.

I Sverige infördes sommartid permanent 1980. Åren 1981-95 började den svenska sommartiden sista söndagen i mars och avslutades sista söndagen i september. Sedan 1996 har hela EU gemensam sommartid: den börjar sista söndagen i mars och slutar sista söndagen i oktober. I Sverige regleras sommartiden i Förordning 2001:127 om sommartid som i sin tur baseras på ett EU-direktiv. Skälet till de gemensamma reglerna för sommar- och vintertid inom EU är bland annat att underlätta att sätta tidtabeller för transporter mellan olika länder. Det är också därför som övergången till sommar- och vintertid sker exakt samtidigt inom hela EU. Partistyrelsen anser att denna ordning bör behållas. Om man i framtiden kommer fram till att den bör förändras bör det ske gemensamt inom hela unionen.

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna K84:1, K84:2, K85:1, K85:2, K86:1, K86:2

K84:1 (Haparanda arbetarekommun) att den internationella kvinnodagen blir helgdag

K84:2 (Haparanda arbetarekommun) att vi verkar för att detta blir en nationell helgdag

K85:1 (Tomelilla arbetarekommun - enskild) att vi tar bort kristna helgdagar från kalendern

K85:2 (Tomelilla arbetarekommun - enskild) att vi själva får ett motsvarande antal dagar att fördela själva efter våra egna behov

K86:1 (Ale arbetarekommun) att partikongressen ger partiledningen i uppdrag att i lämpliga instanser verka för ett genomförande av motionens idé och att flyttande av dygnets timmar upphör snarast

K86:2 (Ale arbetarekommun) att sommartid fastställs att gälla hela året och ersätter den så kallade ”normaltiden”

MOTION K84

HAPARANDA ARBETAREKOMMUN

8 mars som helgdag

Internationella kvinnodagen firas den 8 mars varje år och uppmärksammar kvinnors situation över hela världen. Den internationella kvinnodagen instiftades redan 1910 av den socialistiska världsorganisationen Andra internationalen. Varje år i varje land skulle man på samma dag fira en kvinnodag under parollen: Rösträtt för kvinnor skall ena vår styrka i kampen för socialism.

Vid Förenta nationernas första internationella kvinnokonferens i Mexiko 1975 togs initiativ till att införa en gemensam kvinnodag. Sedan 1978 finns 8 mars med som internationell kvinnodag på FN:s lista över högtidsdagar. Den internationella kvinnodagen är en opolitisk högtidsdag och hur man firar den varierar mycket mellan olika länder. I Sverige uppmärksammar man kvinnans ställning i samhället och man pratar om kvinnans rättigheter och jämställdhet.

Man kan säga att man uppmärksammar den internationella dagen i Sverige men mycket mer är det inte. Man tycker att morsdagen räcker.

Vi vill ha Den internationella kvinnodagen som en helgdag som blir en manifestation där Sveriges kvinnor uppmärksammas, inte bara mammor, all från stora till små. Den kan bli en dag när man kan följa upp hur långt vi har kommit med lika löner med lika rättigheter o.s.v. och inte minst visa världen att vi är en demokrati utan like. Vi vill ge kvinnan den värde hon är värd för.

Rösträtt har vi fått, men lyssnar alla på det vi säger?

Partikongressen föreslås besluta:

K84:1 att den internationella kvinnodagen blir helgdag

K84:2 att vi verkar för att detta blir en nationell helgdag

Pirkko Ailovuo

Haparanda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K85

TOMELILLA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Slopa kristna helgdagar

Vi har ett ökat antal medborgare med icke kristen tro i Sverige. För dessa är det kränkande att behöva fira våra kristna helgdagar. Därför är det nu tid att ta bort dessa röda dagar från almanackan.

Partikongressen föreslås besluta:

K85:1 att vi tar bort kristna helgdagar från kalendern

K85:2 att vi själva får ett motsvarande antal dagar att fördela själva efter våra egna behov

Tomas Talik

Tomelilla arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K86

ALE ARBETAREKOMMUN

Ändring av dygnets timmar

Nu byter vi dygnets timmar en gång på våren och en gång på hösten, vilket säkert kan ha haft ett gott syfte när detta infördes för flera år sedan. Detta sker numer över stora delar av Europa och tidpunkterna är samordnade via EU: överenskommelser, om vi förstått det hela rätt.

För många upplevs denna tidsförändring negativ och kan få efterverkningar på hälsa och familjerutiner. Akademiska sjukhuset och Uppsala universitet har i en forskningsrapport konstaterat att risken för hjärtinfarkt ökar med fyra procent efter övergången till sommartid. Det är en liten ökning, men tyder ändå på negativa hälsoeffekter.

För barnfamiljer uppstår ofta problem med störda sovrutiner för barnen, vilket påverkar vardagslivet negativt. Detta tycker vi är onödigt med tanke på den pressade livssituation som barnfamiljer redan har.

Därför anser vi att det är onödigt att fortsätta med detta flyttande av klockan två gånger per år.

Partikongressen föreslås besluta:

K86:1 att partikongressen ger partiledningen i uppdrag att i lämpliga instanser verka för ett genomförande av motionens idé och att flyttande av dygnets timmar upphör snarast

K86:2 att sommartid fastställs att gälla hela året och ersätter den så kallade ”normaltiden”

Jarl Karlsson, Ingrid Inhammar och Björn Norberg

Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna K87:1, K87:2, K88:1, K89:1, K90:1

UK9 Utlåtande trossamfunds- och begravningsfrågor

Svenska kyrkan ansvarar för begravningsverksamheten i landet utom i Stockholm och Tranås där verksamheten har kommunal huvudman. Detta är en överenskommelse som fungerar väl och där hänsyn också tas till att det finns människor med annan trossamfundstillhörighet än Svenska kyrkan. Det finns till exempel muslimska kvarter inom våra kyrkogårdar. Begravningsavgiftens storlek bestäms av huvudmannen på lokal nivå nära medborgarna, i församlingar respektive kommun. Det är en rimlig ordning att begravningsverksamheterna kan se lite olika ut beroende på de lokala förutsättningarna. Partistyrelsen ser idag inga skäl att ändra huvudmannaskapet. Därmed bör även begravningsavgiften fortsättningsvis bestämmas lokalt.

Samfunden har idag möjlighet att via Skatteverket ta in skatt från sina medlemmar. Detta är frivilligt för samfunden och är en service som erbjuds. Bakgrunden till detta var att ge andra samfund samma förutsättningar som Svenska Kyrkan dittills haft. Vissa samfund anser detta var en bra möjlighet som kompletterar och stöttar deras administration. Andra samfund väljer att själva sköta sin uppbörd. Det är upp till varje samfund att avgöra om man vill utnyttja denna tjänst. Partistyrelsen anser att denna möjlighet för samfunden även fortsättningsvis ska finnas.

Nämnden för statens stöd till trossamfund fördelar bidrag till religiösa samfund, Svenska kyrkan undantagen. Villkoren för att erhålla bidrag som trossamfund regleras i Lagen om stöd till trossamfund (SFS 1999:932). I andra paragrafen sägs att ”Stödet skall bidra till att skapa förutsättningar för trossamfunden att bedriva en aktiv och långsiktigt inriktad religiös verksamhet i form av gudstjänst, själavård, undervisning och omsorg.” Slutligen är det regeringen som bestämmer vilka trossamfund som kan få statsbidrag. Partistyrelsen ser inga skäl att ändra beslutsordningen. För att svenska staten, via Skatteverket, ska kunna ta upp medlemsavgift till de trossamfund som så önskar, på samma sätt som skatteuppbörden, är det nödvändigt att trossamfundstillhörighet framgår. Därför bör dessa uppgifter inte raderas. I övriga äldre arkiv, i till exempel äldre folkbokföring, finns trossamfundstillhörighet registrerad. Dessa uppgifter ger dock värdefull historisk kunskap och bör av det skälet inte raderas.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: K88:1, K89:1

K88:1 (Sandvikens arbetarekommun) att kongressen beslutar att sekulära livssynsorganisationer och religiösa trossamfund skall behandlas lika av staten när det gäller juridisk ställning och rättigheter

K89:1 (Värnamo arbetarekommun) att partiet ska arbeta för att ansvaret för begravningsverksamheten som idag vilar på Svenska kyrkans förs över till ett kommunalt ansvar, och begravningsavgiften också följer ett sådant beslut

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna K87:1, K87:2, K90:1

K87:1 (Botkyrka arbetarekommun) att kyrkoavgiften avskaffas och att trossamfunden själva får driva in sina medlemsavgifter

K87:2 (Botkyrka arbetarekommun) att alla uppgifter om trossamfundstillhörighet stryks ur statliga arkiv

K90:1 (Trelleborg arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att samma avgift och innehåll ska gälla för begravningsavgiften oavsett huvudman och bostadsort

MOTION K87

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Avskaffa kyrkoavgiften

Svenska staten driver idag via skattsedeln in vissa trossamfunds medlemsavgifter via skattsedeln. Samtidigt pågår en registrering av trossamfundstillhörighet som i orätta händer kan leda till religiös förföljelse.

Partikongressen föreslås besluta:

K87:1 att kyrkoavgiften avskaffas och att trossamfunden själva får driva in sina medlemsavgifter

K87:2 att alla uppgifter om trossamfundstillhörighet stryks ur statliga arkiv

Tobias Ginman

Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K88

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Likabehandla religiösa och sekulära livsåskådningar

Förenta nationernas deklaration om de mänskliga rättigheterna från 1948 innehåller i artikel 18 följande formulering:

"Envar har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro och att ensam eller i gemenskap med andra offentligt eller enskilt utöva sin religion eller tro genom undervisning, andaktsövningar, gudstjänst och iakttagande av religiösa sedvänjor."

I begreppet "religionsfrihet" ligger också självklart frihet att inte ha en religiös övertygelse. Friheten i den avsedda artikeln innefattar alltså också rätten att ha och utöva en livssyn baserad på sekulära humanistiska värderingar.

När riksdagen fattade beslutet om Svenska kyrkans skiljande från staten beaktades inte frågan om likabehandling av religiösa och sekulära trosuppfattningar. Detta är ett av de kvarvarande hindren för en fullt ut förverkligad religionsfrihet inklusive likaberättigande av livssynsuppfattningar i Sverige.

Sedan stat och kyrka separerades år 2000, har nästan en halv miljon människor lämnat svenska kyrkan. Ofta för att den sekulära humanistiska livssynen uppfattas som mer attraktiv. Enligt kyrkans egna opinionsundersökningar anser nästan en miljon svenskar att de är ickere religiösa.

Enligt regeringsformen skall den svenska staten och dess myndigheter behandla sina medborgare och deras sammanslutningar lika. Saklig grund måste alltid finnas för en åtskillnad.

Det står också: "Trossamfund är generellt sett samhällsnyttiga organisationer som medverkar i den ständigt pågående normbildningsprocessen och denna process är nödvändig för att upprätthålla och stärka de grundläggande värderingar som vårt samhälle vilar på." Således görs inget förbehåll för att enbart religiösa livssyner kan tillfredsställa de villkor som motiverar samhällets stöd.

Staten ska vara neutral inför medborgarnas val i fråga om religion och livssyn. När den nya lagen om trossamfund beslutades och statskyrkan därmed avskaffades var det en stor seger för en humanistisk syn på religionsfrihet. Tyvärr innebar det också att en del kompromisser fick göras, vilket gjort att religionsfriheten och statens neutralitet tyvärr inte alltid kunde genomföras fullt ut. Detta måste ändras.

Sverige står än idag för en snedvriden syn på trossamfunds rättsliga reglering, där inte bara den tidigare statskyrkan ges en juridisk särställning utan också religiösa samfund ges fördelar framför icke-konfessionella rörelser på sätt som egentligen saknar en tydlig rättslig motivering.

I flera länder, till exempel i Norge sedan 1979 och även i viss mån Nederländerna och Belgien, har synen på samfund breddats till att omfatta även sekulära livssynsorganisationer som är jämförbara med trossamfund. Detta är en principiell syn som vinner allt mer terräng. I ett förslag från EU:s framtidskonvent om "Unionens demokratiska liv" fanns i artikel 37, "Kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning", ett stycke som lyder: "2. Europeiska unionen skall även respektera filosofiska och konfessionslösa organisationers ställning." Denna syn borde även Sverige omfatta!

Man kan diskutera i vilken form staten bör stödja och underlätta verksamheten i olika livssynsorganisationer, vare sig deras grund är religiös eller sekulär. Men den diskussionen bör inte hindra att sekulära livssynsorganisationer behandlas likvärdigt. I en tid när allt färre anser sig omfattas av en religiös tro är det rimligt att denna viktiga normbildningsprocess kan accepteras och utövas av andra än de som anser sig vara troende. De värderingar som bygger upp ett samhälle kan, men måste inte, vara baserade på religiös övertygelse. FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna är ett grundläggande och ofta framhållet exempel på lämpliga normer på vilka man bygger samhällsgemenskapen. Stora grupper i samhället saknar i dag praktiska möjligheter att delta i normbildningsprocessen. Detta kan på sikt skada förtroendet för de gemensamma institutioner demokratin bygger på.

Jag anser att vi tydligt bör markera att de livssynsorganisationer som på sekulära grunder kan göra anspråk på att svara mot samma behov som trossamfundet, som utför samma samhällsnyttiga arbete och som är samma tillgång i värdegrundsdebatten, också ska ges en likabehandling när det gäller vilka juridiska rättigheter organisationen kan erhålla och möjligheten att erhålla statligt stöd för sin verksamhet, inklusive möjligheten att få hjälp med insamling av medlemsavgifter.

En kontroll av de sekulära livssynsorganisationernas demokratiska värderingar och utförda arbete måste naturligtvis göras, på samma sätt som för trossamfunden. Men detta kan inte ge upphov till några principiella invändningar.

Partikongressen föreslås besluta:

K88:1 att kongressen beslutar att sekulära livssynsorganisationer och religiösa trossamfund skall behandlas lika av staten när det gäller juridisk ställning och rättigheter

Stefan Hedin

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K89

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Låt kommunerna överta ansvaret för begravningsverksamheten, en demokratifråga

Livet har en given början och ett slut. Vi ska alla dö. När livet lämnat kroppen finns det många alternativ till högtid och begravning. Det finns också flera alternativ till hur kroppen tas omhand, jordbegravning, kremering och vård i olika lundar, mm.

Idag har svenska kyrkan ansvaret för begravningsverksamheten, (förutom i Stockholm och Tranås där kommunen ansvarar). Det resulterar i att många människor idag stängs ut från möjligheten att delta i och påverka begravningsverksamheten, gravsättningsplatser, mm. Detta är idag upp till den enskilda församlingen att fatta beslut i frågor runt kyrkogården. Besluten i dessa frågor sker inom församlingen. Den demokratiska basen för det är kyrkovalet. I kyrkovalet är endast medlemmar i Svenska kyrkan röstberättigade. Begravningsverksamheten däremot är något som angår alla medborgare, det är större än medlemskapet i svenska kyrkan. Det får inte vara ett krav att vara medlem i svenska kyrkan för att på ett demokratiskt sätt kunna påverka begravningsverksamheten där man bor.

Det handlar också om hur den obligatoriska avgift som idag beslutas och tas ut för begravningsverksamhet hanteras. För övrig skatt finns det av oss alla folkvalda representanter som garanterar hur pengarna används. För begravningsavgiften finns ingen sådan representation för de som inte tillhör svenska kyrkan. Den ordning som idag finns med begravningsombud är inte tillräcklig.

Partikongressen föreslås besluta:

K89:1 att partiet ska arbeta för att ansvaret för begravningsverksamheten som idag vilar på Svenska kyrkans förs över till ett kommunalt ansvar, och begravningsavgiften också följer ett sådant beslut

Björn Dahlbäck

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K90

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Samma begravningsavgift i hela landet oavsett huvudman och bostadsort

Alla som är folkbokförda i Sverige ska betala begravningsavgift och den betalas via skattsedeln. Avgiften ska även betalas av den som inte är medlem i något trossamfund. För medlemmar i Svenska kyrkan ingår begravningsavgiften i kyrkoavgiften.

Kammarkollegiet fastställer avgiftssatsen för personer som inte är med i Svenska kyrkan. Begravningsavgiften är inkomstrelaterad och tas ut med olika belopp beroende på i vilken församling personen är folkbokförd. Avgiften har inte någon direkt koppling till den enskildes begravning.

I Stockholm och Tranås är kommunerna ansvariga huvudmän för begravningsverksamheten. I övriga landet är det en församling eller en kyrklig samfällighet inom Svenska kyrkan som är huvudman.

Det är orimligt att begravningsavgiften är olika beroende på var man bor. Begravningsavgift och även andra merkostnader som exempelvis transporter, gravplats för urna eller kista bör vara lika i hela landet oavsett huvudman.

Från och med år 2013 kommer begravningsavgiften framgå av skattsedeln och det finns därför skäl att se över avgiften för att alla ska betala samma avgift.

Begravningsavgiften tas ut under hela livstiden och kan således bli en stor summa. Genomsnittlig begravningsavgift i landet är 0,22. Avgifterna anges i procent av den kommunalt beskattningsbara inkomsten. I Stockholm och Tranås, där kommunen är huvudmän är avgiften 0,07 respektive 0,24. I Malmö är begravningsavgiften 0,20, Bjuv 0,18, Burlöv 0,18, Lomma 0,19, Svedala 0,22, Ystad 0,30, Vellinge 0,22, Trelleborg 0,36, Hammarlöv 0,53, Anderslöv 0,40. Här är kyrkan huvudman.

Partikongressen föreslås besluta:

K90:1 att Socialdemokraterna verkar för att samma avgift och innehåll ska gälla för begravningsavgiften oavsett huvudman och bostadsort

Lasse Nilsson

Trelleborg arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna J101:3, K91:1, K92:1, K93:1, K94:1, K94:2, K95:1, K96:1, K96:2

UK10 Utlåtande diskriminering

Alla människor har lika värde. Det spelar ingen roll vad du har för religion, vilket land du kommer ifrån eller vilken kultur du tillhör. Du har rätt till respekt och lika behandling oavsett om du har något funktionshinder, om du är man eller kvinna och oavsett din sexuella läggning. Partistyrelsen anser att det är viktigt att varje samhällsinstitution aktivt arbetar för att förbättra sina kunskaper och sin förståelse för

homosexuellas, bisexuellas och transpersoners särskilda livsvillkor, så att dessa människors rättigheter kan säkerställas. Mot den bakgrunden är det naturligt att socialdemokratiskt ledda kommuner och landsting blir föregångare och förebilder för andra. Målet är att en förbättrad HBT-kompetens inte bara ska genomsyra de offentliga skattefinansierade verksamheterna, utan hela samhällets olika delar.

Partistyrelsen anser att brist på tillgänglighet för människor med funktionsnedsättning ska klassas som diskriminering. Riksdagen beslutade i maj 2012 om ett tillkännagivande som innebär att regeringen ska återkomma till riksdagen med ett lagförslag om förbud mot diskriminering på grund av bristande tillgänglighet för personer med funktionshinder. Den nuvarande regeringens partier reserverade sig mot beslutet. En förutsättning för en tillgänglighetsreform är givetvis att den genomförs på ett samhällsekonomiskt ansvarsfullt sätt. De anpassningar som krävs ska vara skäliga och förändringarna måste ske i rimlig takt. Det är nödvändigt att ta ett avgörande steg framåt för ett mer tillgängligt samhälle och det är självklart att denna reform, liksom alla andra, måste stå i samklang med god hushållning i offentlig sektor och ta hänsyn till näringslivets utveckling.

Statistiska Centralbyråns (SCB) demografiska rapport 2010:2, Födda i Sverige – ändå olika? ger viktig kunskap i det fortsatta arbetet med att utveckla Socialdemokraternas politik mot diskriminering. När det gäller formerna för det fortsatta arbetet bör det dock finnas handlingsfrihet. Inte minst mot bakgrund av att det är regeringen som fattar beslut om vilka utredningar som ska tillsättas.

När det gäller frågan om att tydliggöra ersättningsregler vid kränkningar, så att ingen grupp särbehandlas, anser partistyrelsen att dagens lagstiftning är tydlig och att det råder likhet inför lagen. Ingen yrkesgrupp särbehandlas i lagstiftningen, men domstolarna måste alltid väga in de enskilda fallens särskilda omständigheter och göra individuella bedömningar i varje enskilt fall.

Den nya diskrimineringslagen som infördes 1 januari 2009 gör det olagligt att i arbetslivet negativt särbehandla någon på grund av ålder. Tidigare har den svenska diskrimineringslagen inte tagit upp åldersfrågan utan enbart gällt etniskt ursprung, sexuell läggning, funktionshinder och kön. Från 1 januari 2013 förbjöds åldersdiskriminering även inom bland annat områdena hälso- och sjukvård, socialtjänst, socialförsäkring, arbetslöshetsförsäkring, statligt studiestöd och offentlig anställning. Vissa områden har dock undantagits. Det är fortfarande tillåtet att ha nedre åldersgränser på barer och restauranger som serverar alkohol. Samtidigt behålls åldersgränser vid försäljning av tobak och spel. Försäkringstjänster är också undantagna från förbudet mot diskriminering på grund av ålder. Samtidigt är pensionärs- och ungdomsrabatter fortfarande tillåtna även i fortsättningen. Åldersdiskriminering är ytterst en attitydfråga och måste ständigt bekämpas. Partistyrelsen anser att den nya lagstiftningen är ett bra steg i rätt riktning, även om den i likhet med annan ny lagstiftning måste följas och utvärderas.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna K91:1, K92:1, K94:2

K91:1 (Säffle arbetarekommun) att brist på tillgänglighet för människor med funktionsnedsättning ska klassas som diskriminering

K92:1 (Nordvärmlands arbetarekommun - enskild) att brist på tillgänglighet för människor med funktionsnedsättning skall klassas som diskriminering

K94:2 (Stockholms partidistrikt) att socialdemokratiskt ledda kommuner och landsting går före med att genomsyra HBT-kompetens i hela organisationen

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J101:3, K93:1, K94:1, K95:1, K96:1, K96:2

J101:3 (Sigtuna arbetarekommun) att all diskriminering av äldre människor förbjuds. Vårt land ligger i detta avseende tyvärr sämre till än flertalet andra länder i t.ex. EU

K93:1 (Lunds arbetarekommun) att förbudet mot åldersdiskriminering enligt Diskrimineringslagen förstärks och drivs hårdare och mer konsekvent

K94:1 (Stockholms partidistrikt) att samtliga kommuner, landsting och statlig förvaltning/myndigheter ser över sin organisation för att skapa den HBT-kompetens som krävs för att säkerställa HBT-personers rättigheter

K95:1 (Staffanstorps arbetarekommun) att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att verka för att gällande lag tydliggörs, så att ersättningsreglerna för kränkningar blir lika för alla och att inte någon yrkesgrupp särbehandlas, varken positivt eller negativt

K96:1 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tillsätta en utredning bestående av sakkunniga inom respektive område utifrån de uppgifter som framgår av SCB rapporten

K96:2 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tillsatt utredning får i uppdrag att lämna förslag till lösningar på de problem som finns i samband etnisk maktordning inom skola och samhälle (strukturell diskriminering)

MOTION K91

SÄFFLE ARBETAREKOMMUN

Diskrimineringslagen

När nuvarande regering antog den nya diskrimineringslagen så lyfte man ut frågan om att bristande tillgänglighet i den fysiska miljön för människor med funktionsnedsättning skall klassas som diskriminering..

Dagligen diskrimineras medborgare med funktionsnedsättning p.g.a. bristande tillgänglighet i vårt samhälle.

Eftersom Sverige har ratificerat FN:s standardregler för mänskliga rättigheter så ska dessa följas. Speciellt artiklarna 3, 5, 9 och 19.

Partikongressen föreslås besluta:

K91:1 att brist på tillgänglighet för människor med funktionsnedsättning ska klassas som diskriminering

Sven-Gustaf Nilsson

Säffle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K92

NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Diskrimineringslagen

När nuvarande regering antog den nya diskrimineringslagen så lyfte man ut frågan om att bristande tillgänglighet i den fysiska miljön för människor med funktionsnedsättning skall klassas som diskriminering.

Dagligen diskrimineras medborgare med funktionsnedsättning pga. bristande tillgänglighet i vårt samhälle.

Eftersom Sverige har ratificerat FN:s standardregler för mänskliga rättigheter så skall dess följas. Speciellt artiklarna 3, 5, 9 och 19.

Partikongressen föreslås besluta:

K92:1 att brist på tillgänglighet för människor med funktionsnedsättning skall klassas som diskriminering

Curt Åsberg

Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION K93

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Förstärk lagstiftningen gällande SOU 2010:60 - ett utvidgat skydd mot åldersdiskriminering

När det gäller 65-årsgränsen vill jag att förbudet mot åldersdiskriminering enligt Diskrimineringslagen förstärks och drivs hårdare och mer konsekvent. I dag ställs personer med funktionsnedsättning efter 65-årsåldern utanför en rad av olika stödinsatser som man tidigare varit berättigad till. Jag avser här personer med skador/funktionsnedsättningar som uppkommit genom sjukdom eller olyckshändelser redan i

barndomen och/eller tidigare åldrar. Många av dem har också med ökande ålder blivit allt mer påtagligt sämre i sina skador. Att under dessa omständigheter inte ges rätt till tidigare stödinsatser man varit berättigad till enbart på grund av att man uppnått 65-årsåldern innebär att man utsätts för en oacceptabel åldersdiskriminering som jag anser därför ska omfattas av diskrimineringslagen.

Partikongressen föreslås besluta:

K93:1 att förbudet mot åldersdiskriminering enligt Diskrimineringslagen förstärks och drivs hårdare och mer konsekvent

Thyra Andersson, SAP-Centrum Lund

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K94

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

HBT-kompetens över hela samhällssektorn

För homo-, bi- och transpersoner har lagstiftningen i Sverige blivit allt bättre de senaste decennierna. Det är glädjande för jämlikhetsarbetet och den socialdemokratiska idétraditionen. Med en av världens för närvarande mest HBT-vänliga lagstiftningar kan man lätt tro att problemen skulle var över. Ändå finns idag en rad problem för HBT-personer i samhället. Jämlikhetsarbetet måste därför ned till vardagen.

Ett antal kommuner och landsting har påbörjat arbetet med hur man som offentligt organ också ska kunna tillgodose HBT-gruppens medborgerliga rättigheter. Här har vissa valt att certifiera delar av sin verksamhet genom RFSL och andra valt att skapa HBT-policys. Vägen till hur det offentliga ska införskaffa sig HBT-kompetens är givetvis inte likriktig. Det handlar dock om bemötandefrågor, om hur verksamheten är uppbyggd för att kunna hantera ex. stjärnfamiljer och hur man som HBT-person kan känna sig trygg med att bli förstörd fullt ut i mötet med personal i offentlig verksamhet. Där är vi inte idag. Allt för få offentliga organ har i verkligheten funderat och konkretiserat hur deras verksamhet slår gentemot individer med HBT-bakgrund.

Partikongressen föreslås besluta:

K94:1 att samtliga kommuner, landsting och statlig förvaltning/myndigheter ser över sin organisation för att skapa den HBT-kompetens som krävs för att säkerställa HBT-personers rättigheter

K94:2 att socialdemokratiskt ledda kommuner och landsting går före med att genomföra HBT-kompetens i hela organisationen

Mattias Sääksjärvi

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K95

STAFFANSTORP ARBETAREKOMMUN

Likhet inför lagen

För en tid sedan kunde man i media ta del av en händelse som utspelat sig i en skola någonstans i Sverige. En lärare hade blivit ofredad/misshandlad och kränkt av en sina elever. Vid den rättegång som följde, ansåg tingsrätten att något skadestånd på grund av kränkningen inte skulle utgå, då lärarens roll kunde jämföras med en polismans. Läraren var helt enkelt tvungen att tåla ett visst våld och misshandel just för att han var lärare till eleven. Man häpnar! En lärare och polis skall tåla! Vad med parkeringsövervakare och väktare, för att inte säga socialarbetare och receptionister? Listan kan göras lång. Skall de också tåla?

En läkare som blir ofredad och spottad på skall naturligtvis ha skadestånd, och lika självklart skall övriga i samhället som blir kränkta kunna få skadestånd, inbegripet lärare och polismän.

För att samhället skall kunna fungera måste det finnas många myndigheter och myndighetsutövare. Dessa personer skall inte ha ett sämre rättsskydd än övriga i samhället.

Partikongressen föreslås besluta:

K95:1 att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att verka för att gällande lag tydliggörs, så att ersättningsreglerna för kränkningar blir lika för alla och att inte någon yrkesgrupp särbehandlas, varken positivt eller negativt

Björn Stigborg

Staffanstorps arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION K96

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Sverige, farligt för invandrades hälsa

SCB: s demografiska rapport 2010:2, ”Födda i Sverige – ändå olika? Betydelsen av föräldrarnas födelseland. Syftet med rapporten är att studera om det demografiska beteendet är annorlunda för dem födda i Sverige som har utrikesfödda föräldrar. Skiljer sig familjebildningen, barnafödandet, migrationen och dödligheten för denna grupp jämfört med inrikes födda vars båda föräldrar är födda i Sverige? Även skillnader inom områdena utbildning och arbetsmarknad beskrivs.

Dödlighet skiljer sig åt mellan olika grupper i befolkningen. Resultaten tyder på att grupperna med en respektive två utrikesfödda föräldrar, har en högre dödlighet än gruppen med två inrikesfödda föräldrar. Det gäller åtminstone bland kvinnor 20 – 29 år och bland män i åldersgrupperna 20 – 29 år och 30-39 år.

Inrikesfödda pojkar och flickor, vars båda föräldrar är utrikesfödda uppvisar en överdödlighet i åldern 0 – 9 år.

Andra faktorer än bakgrund kan vara orsak till överdödligheten i dessa grupper. En mer sannolik faktor är den varierande utbildningsnivån i de olika grupperna samt den etniska maktordning inom skola och samhälle som finns och är ett stort hinder för många med invandrabakgrund. . För några år sedan sa många politiker ” vi vet för lite om hur dessa ungdomar har det”? Men nu vet vi det!

I mångkulturella samhällen lever människor under skilda villkor. När vissa grupper får för mycket makt, leder det till andra gruppers underordning. Den etniska maktordningen i Sverige innebär framförallt, att svenskheten är den överordnade normen. En norm som, om samhället och skolan inte är uppmärksam, kan utgöra ett hot mot värdegrundens budskap, om alla människors lika värde, vilket innebär att en monokulturell norm skapas och upprätthålls i samhälle och skola. Precis som mannen är norm, så är också ”svenskhet” norm i samhället, det handlar om maktförhållanden, samma sak är det med etnicitet.

Man kan fråga sig varför får invandrare inte jobb, varför byter vi namn i Sverige, varför använder vi vithetskrämer i Europa? Det finns ett mönster och det måste vi börja prata om. SCB:s rapport är den första och enda statistiken över hur ”andra generationens invandrare” mår. Resultaten är skrämmande. Slutsatserna av rapporten är bl.a. att de diskrimineras, i alla samhällsstrukturer, har lägre lön, sämre möjligheter till att få chefspositioner samt sämre arbetsvillkor. De har också sämre hälsa än genomsnittet och löper större risk att drabbas av anorexi, begå självmord och dö för tidigt.

Inget parti har uttalat sig kring denna rapport när den kom 2010. Eftersom det är en rapport från SCB, går det inte att skylla på att den är ideologisk eller någon politisk faktaruta. Vi är starkt kritiska till att inget av partierna har reagerat eller agerat i samband med denna rapport, särskilt besvikna är vi på vårt eget parti. Det handlar ju om en miljon människor som löper risk att dö för tidigt på grund av bl.a. strukturell diskriminering!

Vi anser att det är dags att göra politik av invandrades situation – precis som feministerna gjorde politik av kvinnornas livssituation en gång i tiden. Vi är på väg att förlora en hel generation.

Varför är vi som har ökat invandrare på våra axlar så jäkla tysta? Varför står vi inte upp för våra rättigheter? Det är när vi själva säger att vi är invandrare som det går åt skogen. Vi måste se att det i grunden handlar om mänskliga rättigheter och att det är politiskt i allra högsta grad. Det är dags att vi alla börjar hävda våra rättigheter!

Vi måste finnas till för vår unga generation och ge dem verktyg för att kunna agera. Genom att unga förstår sin livssituation, kan de också mobilisera sig. Förskolan och skolan är de viktigaste institutionerna i barnens socialiseringsprocess. Här sker också möten mellan olika kulturer och etniciteter. Därför är det särskilt viktigt att studera hur makten över denna process skapar hierarkier och strukturell diskriminering. Under senare år har forskningen alltmer handlat om skolans monokulturella norm och hur den missgynnar elever som inte omfattas av denna.

Genom att vi blir medvetna om det monokulturella perspektivet, kan vi skapa motkrafter och bejaka en interkulturell förståelse för värdegrunden. Ur ett maktperspektiv blir det tydligt, att den värdegrund som enligt läroplanen ska genomsyra skolan, inte motsvaras av skolans vardagsverklighet. Vissa grupper av elever betraktas som förändringsobjekt som saknar nödvändiga egenskaper för att kunna verka som demokratiska samhällsmedborgare. Genom att förändra eleven, tvingar man fram språklig och

värdemässig homogenitet. Målet genom det här förfarandet kan tolkas vara likhet och assimilation. Den monokulturella normen inom utbildningen belyses i förordet till rapporten ”Utbildningens dilemma. Demokratiska ideal och andrafierande praxis (SOU 2006: 40) där man i förordet skriver:

Paradoxalt nog motverkar i vissa fall utbildningen sitt syfte att inkludera alla medborgare i nationsskapandet och det demokratiska deltagandet och reproducerar existerande samhällsklyftor mellan olika grupper. Nationen utbildas till att införliva föreställningen av ett normalt ”vi” och ett onormalt ”dem” som ibland existerar utanför och ibland innanför nationens gränser. Alla politiskt aktiva socialdemokrater borde läsa ”Etnisk maktordning i skola och samhälle” av Elisabeth Elmeroth, mycket viktigt studiematerial för de som är intresserade av dessa frågor.

Det är definitivt dags att vi Socialdemokrater vaknar ur dvalan och börjar reagera och agera för alla människors lika värde och lika rätt som också är grunden till vår ideologi.

Partikongressen föreslås besluta:

- K96:1 att Socialdemokraterna verkar för att tillsätta en utredning bestående av sakkunniga inom respektive område utifrån de uppgifter som framgår av SCB rapporten
- K96:2 att Socialdemokraterna verkar för att tillsatt utredning får i uppdrag att lämna förslag till lösningar på de problem som finns i samband etnisk maktordning inom skola och samhälle (strukturell diskriminering)

Bora Jukovic och Emina Jukovic

Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.